

RSHA

34

2

Centered

Maisthede

metewidly

met

Anglon

myty dano

lye operer

Centered

~~ABOVE PART~~
~~of the~~

Přípravy německé spravodajské služby ke II. svět.
války pro připravovanou invazi do Anglie.

Jednou ze ~~hlavních~~ složek, které se zabývala přípravou invaze do Anglie a to hlavně operativním spravodajským materiálem byl Reichsicherheitshauptamt a jeho jednotlivé služby SS. Hlavním úkolem těchto služeb a jejich pracovištím se zabývalo III. odd. RSHA; jedním z hlavních činitelů tohoto oddělení byl SS Standartenführer Obleitendorf.

U Oberkommando Wehrmachtu mělo se do té doby (zpravodajské invaze) oddělení I. L. z. v. „Abwehr“. Toto oddělení mělo na zř. pro plánovanou ^{produci} invazi do Anglie v létě 1940 přípravné agenty, kteří měli být zřízenci jednotlivých německých jednotek a kteří měli v Anglii provádět přípravné práce. Mnoho jednotlivostí se dovědělo nacistické OKW odposloucháním ^{anglických} rozhlasových zpráv. Tak na zř. bylo k němu. velení generála všech velitelů praporek anglické sloužby. Oddělení I. předložilo běžní vojenské ^{zprávy} II. odd. generálního štábu vojska. Tam byly zprávy vyhodnocovány a souběžně zohledněny pro velitelská rozhodnutí.

Významnými činiteli I. odd. „Abwehr“ byli gen. Canaris a gen. Oster, kteří jako vedoucí pracovníci těchto služeb mělo významný vliv na situaci.

Že Němci (t. j. sluzebníci SD a KSHA) nezapo-
 minely, nebo lépe řečeno buali v úvahu
 všechno, z čeho mohli mít při přípravě
 invazí učitel, mediální pracovníci, ohrožených
 opatření, které mělo provést tzv. Cin-
 satskommando Liverpool. Toto britsko-
 nmecké komando se mělo postarat zejména o oha-
 rnitelé zastavení rychlého novu, uzavře-
 ní nehladovělosti a liskoreu v Liverpoolu
 a Cardiffu. Tato opatření předvídale vlož
 ukázkou univerzit a měřících učitelů
 a řad emigrantů. Nezapomněly ani na
 zapřítelování kulturních hodnot. Pokyn pro
 EK (Cinatskommando) Liverpool uvádí,
 že měly být zapřítelny kulturní hodnoty
 ve WALKER ART GALLERY v Liverpoolu (měly
 nemeckých, vlonových a italských mistrů
 n. j. Lucas Cranach), jakož i kulturní
 památky na samku Carlo of Derby v
 Liverpoolu.

K tomu, aby SD získala větší početné
 informace pro přípravu nasazení SD
 v Anglii, obracela se na různé
 osoby v Německu, které jí mohly posky-
 snout každé podklady. Těto osoby za-
 souzci, které buďto žili v Anglii a vlož
 stní zkušenosti nebo věděti o Angličanech,
 které byli proněmeckého stanoviska, udá-
 vali SD objekty, na které se mělo při

ve činnosti v Německu, případně v Anglii
melo zkusit. Angličané, vnesení jeho
záležitosti nehloučím, a meti stot pouwa-
mby při uskušení činnosti.

činnu měli jako Angličané, kteří byli
"deutschfreundlich" povahat?

Vidíme to z ukolů které měla SD prová-
det při nemu nasazení ve Anglii Vel. Británie.

1) Zapsání ~~25~~ vědeckých institucí, pracu-
jících v rámci 25 britských univerzit.

Zvolení nejme projevovala nesložná
společnost o instituty, které se zabývají
hlavně úkoly, dovedení jim britský-
mi politickými a státními úřady. Zvol-
ení při měla SD vést holocaustum
vědeckým institucím a chemickým insti-
tutům pracujícím pro britskou armádu.
Jejich pomoci neměly ^{ani} univerzity
v Oxfordě, Londýně a Bristolu, které měly
být ukázané.

2) Zapsání vědeckých společností a klubů
- kde meti ^{práce} nejme na ^{zapsání} vědeckých o-
sobnosti

3) Ukázaní a zapsání dvou větších britských
archívů v Londýně a Edinburghu - zvolení
nejme o "Public Record Office" (státní archiv)
v Londýně.

4) Kapitleni politického-vedeckého materialu
" Královského institutu Royal Institute of
International Affairs."

jenovodno

V seznamu nichli sd v Anglii ~~se hovorilo~~
že tento material je pro naše budoucí
politické koloniální postavení velice cenným
a bude proto muset být z části po předcho-
zí prohlídce dopraveno do Růž.

5) ukavření " Academic Assistance Council "
v Londýně.

6) Prohlídka muzeí - ne př. kulturních
a koloniálních státních.

7) ukavření anglicko-cizích vědeckých institutů

8) " vedeckých akademií - pohyb
pro to vydal 44-občerstvené menškel

9) ukavření a kapitleni materialu " Informations
Bureau of the City of Birmingham in Council
House."

"Typy pro 1. kv. kinsakommandos sd.

Ustanovení při zřízení v Anglii měly
kinsakommandos kaměřovat předstihu
proti:

1) Klubům v Londýně - křistovani čluně,
kruhemy a t.d. Mimo to je
velice hlubokým ústředím v blízkosti
Foreign Office a Downing Street.

2) Nejpředevším v holem, volavé a prave
sd, je kapitleni spini anglické vlády a jejich
rychlé rozhodnutí ve myšce nemehle a krasu. Polit.

3) SD hodlalo utvorit kolektiv skupinu
Kleinatzgruppe - pro otázky anglických
vobodných revolucí, kolektiv skupinu
pro církevní otázky, které může pracovat
v Athlone Club nebo v Lambeth
Palace, kolektiv skupinu pro křesťanskou
otázku, jako vhodně pracovat u kolektiv
přípis domu Sir Samuel Herberta Samuela.

4) Ministerstvo vnitra Home office; pro
skupinu kabýváci a uaby a činnosti
tohoto ministerstva může být příležitost
několik odborů a práce.

Ukoly skupiny: sejit materiál o všech
círcích v Anglii, sedy i v jiných nacione-
listech, moskovských apendech, německých
knihovněch jako Brüning, Hauptstadt
a tel. Obvobodit od křesťanství ucty křesťanství

Duplicany k němu křesťanství a pro „Deutschland-
freundlichkeit.“ Po proverení těchto „politico-
chých křesťanství“ podle přízi Home-Office
přidělil jednotlivé skupiny k věcnému
„přeluce“ křesťanství“ na př. přívěsné
Mosley. Rozhodnutí anglické věř. moci
pomoci při, kteří jsou kolektiv celí k tomu
křesťanství. Spolupracovat s japonskou spio-
vostí v Anglii prostřednictvím vydavatelů.

Pro všechny tyto ukoly může SD
vyhledávat spolupracovníky v Anglii,
může sníst materiál, který si doplňuje
pomocí svých sloužebních jmen spolupracovníků

6

Pronešnické sroby v Anglii, a něthř vetřnu
kuul sroby ~~studium~~ Dr. Heinrich Krieger, Rheydt,
veoloucí organizace „The Link“ (organizace pro ně-
mecko - anglické vložružení) v Düsseldorfu (4.9.1950).

Admiral Sir Barry DOMVILE, veoloucí „Linku“, 230 Strand,
London, W.C.2 ~~(1491) tel. (1491 tel.)~~ (*)

^{RR}
C. E. CARROLL, jednatel „Linku“ a vydavatel
Anglo-German-Review, 230, Strand, London W.C.2
(**) ~~Č. 99,~~

Hubert MADDOCKS, 23 Coswold-Road, Westcliff-on-sea,
veoloucí člen „Linku“.

Ruth MACKENZIE, sekretérka „Linku“, 230 Strand,
London W.C.2.

2. Ernest H. COOK, 161 Fairlands Avenue, Thornton
Heath, Surrey. Člen „Linku“.

2. CHAMBERS, veoloucí Anglo-German-Kamerad-
schaft, London, W.9, 11 Clifton Gardens

2. G. E. THOMAS, 171 Green Lanes, Palmers Green č. 73,
obvodní propagandistický veoloucí
in British-Union

Arnold S. Leese, veoloucí „Imperial Fascist League“,
30, Craven Street, London, W.C.2

19/765-23.8.50. Návrhy na zlepšení práce.

1/ ø

2/ Činnost "Bundesamtes für Verfassungsschutz".

Také o činnosti tohoto úřadu mimo Berlín není možno podat zevrubnou zprávu. Oficiální sídlo úřadu je Kolin n/R. Četná oddělení jsou v Düsseldorfu /britská zona/.

Vypracovávání plánů pro tuto novou politickou policii účastnil se na předním místě spolupracovník amer. tajné služby von Gehlen až do r. 1945 generálmajor a chef oddělení "Fremde Heere Ost" u OKW.

16/765 23.5.50 Západoněmečtí ministři vnitra v Berlíně.

Ministři vnitra jedenácti /11/ západoněmeckých zemí a "spolkový ministr vnitra" dr. Heinemann /CDU/ scházejí 11. a 12. 5. 1950 v Berlíně. Předsedá ministr vnitra Nordrhein-Westfalen dr. Menzel /SPD/

Jak se k tomu proslýchá z Ost-Büro /SPD/ a ze západoberlínského policejního presidia, jest jediným nejdůležitějším bodem programu ~~zřízení~~ západoněmecké pobočky "des Bundesamtes für Verfassungsschutz". Tento spolkový úřad podléhá vedoucímu oddělení ve spolkovém ministerstvu vnitra dr. Egidimu. Západní zpravodajská agentura DPA referovala o úkolech tohoto spolkového úřadu:

"Má za úkol shromažďovat zprávy o státu nepřátelských skupinách a pozorovat politické snahy těchto. Pobočka v Berlíně umožní také sledování jistých zpráv z ciziny /DPA 27. nebo 28. IV. 1950/.

Tento spolkový úřad bude pracovat s velkým počtem důvěrníků v politických stranách a organizacích. Špiónážní úkoly nemá. Jen ve zvláštních případech mají být prováděna šetření i ve "východním pásmu".

Počet stálých spolupracovníků v Berlíně má nejdříve obnášet "jen" 40-50 osob. Dr. Urban, který je považován za jednoho z těch, kteří mají největší vyhlídky jako kandidáti na místo vedoucího pobočky, není pro Francouze dosti "spolehlivým". Je příliš nepřehledný.

"Stadttrat" Theuner, který se zúčastní uvedení konference jako západoněmecký zástupce, má jako vedoucí personálního úřadu městské správy k dispozici četné agenty,

P. J. RIDOUT, London, 39 Baals Pond Road.

Vedoucí obvodu „Londýnský východ“ a
u „Imperial Fascist League“.

R. GRAHAM, 2 Hersey Lane Gardens, London, c. 6

Graham je ^{velmi} aktivní a nedělní fanoušek,
hlavní jeho dopisy podpisy „Heil Hitler“.

Keith STRUCKMEYER, vchovní školní rada (Director

of Education) z Wiltshire, Staalader
Street, Trowbridge, Wilts; se účelem výměry
udal vedoucí všech ředitelů vytržích škol
z ve Wilts (viz příl.). V přelose uvedené oso-
by jsou podle jeho dopisů proněmeckí.

F. G. HAPPOLD, ředitel chlapecké školy, v Trow-

bridge v Salisbury (Bishop Wordworth's School)

~~ředitel J. I. Field, ředitel~~

L. G. SMITH, ředitel chlapecké školy v Trow-

bridge.

J. I. FIELD, ředitelka Cambridge and Coun-

ty-High School for girls, Collier Road,
Cambridge. Byla 3 týdny na neví-
stě v héměsku u de Kriegera
se svou přítelkyní ~~mi~~ Mrs. St. Searle.

Spojenci si slibují, že práce Bundesamtů bude znamenat účinnou podporu spojeneckých bezpečnostních orgánů při pozorování a boji proti komunistickým agentům a špiónům. Odpovědní úředníci berlínské pobočky spolko-
vého úřadu budou mít možnost vejít v přímý styk se západoberlínskými veliteli nebo jejich zástupci. Má se spolupracovat jako výkonný orgán se západoberlínskou policií. Podle názoru Ost-Úřada SPD zklamal až dosud dokonale Dr. Johannes Stumm při boji proti komunistickým špiónům.

106/AS106 5/6 50 agent. zpráva

(Amt für Verfassungsschutz)

"Úřad pro ochranu ústavy" - pobočka v Berlíně.

K našim předchozím zprávám o zřízení "úřadu pro ochranu ústavy" /Amt für Verfassungsschutz/ při t. zv. ministerstvu vnitra v západ. Německu jsme získali další zprávu, že byla zřízena pobočka v Berlíně.

Pobočka započala s činností 15. . . 1950. Vedoucím činitelům je Dr. Brian, zástupce policejního presidenta v záp. Berlíně. Podle našich dřívějších poznatků byl v r. 1947 činný jako veřejný žalobce u denařifikačního soudu v Leidenheimu. S touto pobočkou má spolupracovat expositura Kaiserova ministerstva pro ~~všechny~~ všenněmecké otázky v Berlíně.

Pobočka t. zv. "úřadu pro ochranu ústavy" má získávat zprávy z Německé demokratické republiky.

Centrála sama nebude pracovat na území německé demokratické republiky. Zaměří se pomocí svých důvěrníků na sledování funkcionářů KSN a na všechny politické strany které jsou "proti t. zv. západoněmecké vládě". Mají být střeženy i pravicové skupiny jako je "Bruderschaft" a "Sdružení důstojníků". Bude mít ve všech těchto organizacích své důvěrníky, kteří budou získávat zprávy.

V Berlíně a pravděpodobně též v záp. Německu bude "Úřadem pro ochranu ústavy" větší počet agentů použit k speciálním úkolům. Nebudou náležet k řádné policii. Vedoucím oddělení politické obrany v centrále tohoto úřadu v Bonnu je Dr. Egidi, z t. zv. spolkového ministerstva vnitra.

8
sl. Clarice Dutton, učitelka ~~švédské~~ němčiny,
Brand, Brand, Broughton, Lincoln. Zapíná
x velmi o německo-anglické dohodě

sl. MUNT - High School for girls, Middlesbrough,
Yorks, učitelka němčiny, zapíná x velmi
o výměně

z. W. J. LUCKMAN - 59 Rissland Crescent, Trowbridge,
Wills. učitel němčiny, zapíná x velmi
o výměně.

z. A. H. DAVIES - 20 Pembroke Road, Bristol 8.
učitel němčiny, velmi aktivní x nadšený
pro německo-anglické dohodě

z. CARTER, 44 Springfield Road, East Ham,
London E 6. Učitel na obecní škole,
velký přítel Němců, kdysi
povolou kloužil v Německu.

sl. Amy Carter, adresa jako shora, miluje velmi
německou kuchy, velmi pro německé.

z. R. G. Stuart - 12 Glanville Drive, Hornchurch,
Essex. Přítel z. Cartera, zapíná x velmi
o otázky nacionálního socialismu.

sl. Hazel ROGERS, 54 Abingdon Road, Kennington
London W 8, členka "Linky", zapíná
o Němců

kterými kontroluje v pověření Ernesta Reutjera /"Vrchní starosta"/ vedoucí zaměstnance městské správy. U CDU nemá vůbec sympatie.

Oficiální program konference:

- 1/ Otázky ochrany hranic.
- 2/ Úprava ochrany zřízení /ústavy/
- 3/ Zákon o shromažďovacím pořádku
- 4/ Zákon o tvoření politických stran.

14/765-13.5.50 Jakob Naiser Důde mimoto patřit do berlínské pobočky "Spolkového úřadu pro ochranu ústavy". Ke kompetencím tohoto úřadu patří podle DPA /Deutsche Presse Agentur, západní tisková agentura/: "Shromažďování zpráv o státu nepřátelských skupinách a pozorování jejich politických snah. Jedna pobočka v Berlíně umožní také sledování jistých zpráv z ciziny. " Vedoucím této "politické obrany" /politischen Abwehr/ je vedoucí oddělení ve úspolkovém ministerstvu vnitra "Dr. Esidi". /O něm ne í v Berlíně nic známo./ Jmenovaný spolkový úřad bude pracovat v Berlíně podle zásad nacistického "Sicherheitsdienstu", pomocí "údvěrníků" ve všech politických stranách a skupinách. V Berlíně / a pravděpodobně i v záp. Německu/ rovněž bude k dispozici větší počet agentů pro zvláštní úkoly. /Nenají patřit k regulární policii. Předná čísla o počtu agentů, zaměstnaných v záp. Berlíně, nejsou ještě známa./ "Bundesamt" nebude pracovat na území NDR, jenom ve zvláštních případech se tam mají provádět setření. "Bundesamt" je v prvé řadě dohlédací orgán. Všichni vyšší a střední funkcionáři KSN, zrovna tak politické skupiny, které se staví odmítavě k západnímu demokratickému zřízení mají být počk dohledem. /Také pravičácké politické skupiny jako "Bruderschaft", sdružení býv. důstojníka/německé branné moci/.

13/765-13.5.50 Berlínská pobočka začne svoji činnost pravděpodobně 15.5. 1950. Vynikající úlohu zde bude hrát zastupující policejní president dr. Urban. /Jedna z neprůhledných osobností v západoberlínské policejní službě. Podle názorů franc. tajné služby měl až do nedávna velmi dobré spojení s vynikajícími policejními důstojníky v NDR./

r. George Mears, Pinegarth, West Byfleet, sekretář
 u nejvyšší metodistické církve. Zajímá
 se velmi o výměnu slovníků mezi nym
 i výměnu slovníků s nejvyšší
 německou.

sl. June FRANKLIN, St. Hildas, ^{Cheltenham,} ~~Cheltenham~~ Studen-
 ska, ~~Cheltenham~~ člen "Linku", velmi
 proněmecký

sl. Margaret M. Burke, The Honor Oak School,
 Homestall Road, Peckham Rye, London S.E. 22.
 učitelka němčiny, měla blízko k práci
 "Linku" a zejména se o výměnu.

r. J. HOPE, 64, West ~~Town~~ Town Lane, Brixington,
 Bristol, 21 letý, navštívil pro německo-
 anglické přátelství.

r. Stanley GODMAN, 82, Broomfield, Avenue Palmers
 Green, London N 13, docent na univer-
 zitě v Londýně, výborný znalec Ně-
 mecka, proněmecký ale veskrze meto-
 disty angličan.

27.5.53 s. L. ...

zde.

policejní pravomoc a že řád nesmí být přičleněn k policejní sluzbě. Spolkový zákon ze dne 27.9.1950, na jehož základě byl úřad zřízen, určuje jednoznačně, že ochranné ústavy nepřisluzní žádná vice než ostatní".

"zdokonalení svého umění vidět a slyšet v pozorovaném okolí. policejní pravomoc a řád při své práci odkázáni pouze na pro tento účel. Tito agenti nemají však, jak prohlásil Dr. John, ústavy a "zpravodajové", kteří se dobrovolně dali k dispozici mají v "znam. Informace podávají zemské úřadovny pro ochranu pro informace těch služeben spolkového státu a zemí, pro které ve 3. oddělení se vytěžují získané zprávy a zpracovávají se a organizací, které jsou podezřelé z protistátní činnosti. a kontraspionáž. Zde se vybírají všechny zprávy o osobách záležitosti, 2. oddělení je příslušné pro zpravodajskou službu 3. oddělení. 1. oddělení zprávkářské správy, osobní a právní německou zpravodajskou službu. Spolkový úřad je rozdělen na v této době je Dr. Otto John. Ve skutečnosti se jedná o novou spolkové republiky úřad pro ochranu ústavy. Vedoucím úřadu podle spolkového zákona ze dne 27.9.1950 byl zřízen v Německé Poznátky o bonnském spolkovém úřadě pro ochranu ústavy.

Opis z rávy z-448
Opis z rávy z-448-50

Opis z rávy z-448

Opis z rávy z-448-50

szuonm zuonemelych (deutschland freundlich) ¹⁰
hiditeli Secondary Schools ne Wiltshire. ~~folle Struck~~
~~Anagora~~.

Strole

hiditel

Fiskmaurice Grammar School
Bredford-on-Avon

S. FARRAR, M.A.

Calne Secondary School

M. S. GOTCH, M.A.

Rippenham Secondary School

H.W. HECKSTALL-SMITH, M.A.

Sauntsey's School,
East Lavington

G. V. OLIVE, M.A.

Sevizes Secondary School

E. S. ROBERTS, M.A.

Malmesbury Secondary School

K. WILLMORE, B.

Marlborough Grammar School

A. R. STEDMAN, B.A.

Salisbury, Bishop Wordsworth's
School

DR. F. C. HAPPOLD, D.S.O., M.A.

Salisbury, South Wills Secondary
School for Girls

Hiss Hiss G. A. MOORE, M.A.

Swindon, The College Secondary
School

G. C. WOOD, M. Sc.

Swindon, Euclid Street Secondary
School

G. V. SMITH, B. Sc.

Swindon, Commonweal Secondary
School

Dr. C. E. Jones, M. Ed., M.A.

Trowbridge Boys' High School

L. G. SMITH, M.A.

Trowbridge Girls' High School

Dr. J. I. FIELD, M.A., B. Sc.

97/755 24.10.50 Aukoliv Amt für Verfassungsschutz v Bavorsku v fungoval již delší dobu, schválila bavorská vláda teprve 15. 10. 1950 osnovu zákona o jeho zřízení. Podle této má být zřízen jako služebna, podléhající přímo ministroví vnitra, podle potřeby mohou být zřizovány pobočky v celé zemi. Podle návrhu zákona má úřad pro ochranu ústavy tyto úkoly:

- 1/ sbírání a hodnocení zpráv a informací o hnutích, která se snaží o protiústavní ohrožení pořádku v Bonnu či jednotlivých zemích neb mají v programu nezákonné zasahování do činnosti ústavních orgánů.
- 2/ vjnhnu těchto zpráv s centrálním úřadem v Bonnu a ostatními zeměmi. Všechny úřady jsou povinny tomuto ~~úřadu~~ orgánu dáti k dispozici bez prodlení veškeré akty i informace potřebné k splnění úkolů a nadto i z vlastní iniciativy jsou povinny oznamovat skutečnosti patřící do kompetence tohoto orgánu.

112/755-červen 51 ^{Centered} Amt für Verfassungsschutz není výkonným orgánem, nepřísluší mu nařizovací moc vůči policii, informace smí požádati jen ministroví vnitra, který též vydá bližší nařízení o jeho činnosti.

Úřad je zatím umístěn v Mníchově v budově správního soudu.

V Bonnu v úřadě "Amt für Verfassungsschutz je zaměstnán jistý vládní rada Koster. Tato složka pracuje obranně - zpravodajsky.

124/755 12.10.50 Podle zpráv z Berlína Bonnské ministerstvo pro "všeněmecké otázky" má v umyslu vybudovat v nejbližší době emigrant ské "zemské výbory" Sudet, Pomořan, Slezska, Východního a záp. Pruska. Tyto zemské výbory budou budovány po vzoru českých, rumunských, polských a jiných emigrant ských "národních výborů", existujících v USA a v Anglii.

Ministerstvo pro "všeněmecké otázky" chce připravit věc tak, aby "zemské výbory" byly organizovány

Angličan, který byl SD vznesen jeho
~~rodinní spolupracovník~~ v případě uvazet
do Anglie za 2. svět. války (5. 10. 1940).

Adams Victor - Angličan, jeho adresu udal ^{říjen} v r. 1940
oblivněl SD v Grazu dr. Zoller pro případné
nesazení v Anglii.

Adamsova adresa v té době:

Victor Adams
bytem u Mrs. R. S. T. S. Harvey
39. Middleton Hall Road

King's Norton

Birmingham, Anglie

Adams byl lektorem na universitě ve Št.hradci.
Na jaře ~~1935~~ 1935 byl zastčen jako "nacistic-
ký kniha" na cestě z Mnichova do Štýr.
Hradce, byl postčen k kroměnému soudu
ve Št. Hradci a po jednoměsíční vyšetřovací
vazbě byl na intervenci britského konzula
ve Vídni z vazby propuštěn a vyhozen
z Rakouska. V téže roce obdržel místo
lektora na universitě v Křečlovci, hole
byl až do vypuknutí války. 1. 9. 1939
byl Adams na dovolené a u ně moshy
se v dubnu 1940 byla jeho moshy a jstřit
jeho adresu (viz nahore), hole byllet
u ně sestry.

Adams dokazoval svůj "objektivní" postoj
k nacionálnímu socialismu vícejso-
vením článků v anglických časopisech
a přednáškami.

Didreny a kněžka charakteristicky Angličanů, kteří
měli být použití jako spolupracovníci SD
(L. xv. Einsatzkommando) - 9.9.1950.

sbta

Sl. Unity Peacock

Adresa: King Alfred School, Wantage, Berkshire
 otec: ředitel školařského ústavu, kolektivistický
 opravdově odpovídal, Nověto "německé"
 a jeho řízení. Jej' rodiče sni byli v Německu,
 vyslovovali se s ním v němčině a chvilu v Německu.
 Byli odpárci Versailleského diktátu a pro navrže-
 ní německých kolonizací.
 Na jare ¹⁹⁵⁹ se sl. Peacockové vrátilo do Anglie.

Centered

Sl. Betty A. Bray

Adresa: 46, Grasmere Road, Purley, Surrey
 otec: obchodník, hlavně slyhy se zemědělstvím.
 Byl v Německu, aly zde sířhal doktorát.
 Studie však muselo po vyrušení vstly
 opustit. Živě odpovídal všechny věci "Novo-
 vito" německas ve ^{rolec} knížkách v Anglii, ve kterých
 se pohybovala, unítovalo s německo-anglické
 dohodou.

Jan T.S. Summers: ~~ze Škotska~~

Adresa: 17, Blacket Place, Edinburgh, Škotsko.
 Studoval teologii v Heidelbergu. Květe před
 vypravením včelky vrátil se do své vlasti. Byl
 nepřítel včelky mezi Anglii a Německem.

The historical relationship between the United States and the Republic of China is a complex one. It is a relationship that has evolved over time, shaped by a variety of factors including politics, economics, and international relations. The United States has long been a major ally of the Republic of China, and this relationship has been a cornerstone of American foreign policy in the Asia-Pacific region.

The Republic of China, also known as Taiwan, is a self-governing democracy. It has a long and rich history, and it is a country that has made significant contributions to the world. The United States has a strong interest in the Republic of China, and it is committed to supporting its people and its government.

The relationship between the United States and the Republic of China is a relationship of mutual respect and cooperation. It is a relationship that is based on shared values and interests. The United States and the Republic of China are both committed to the principles of democracy, human rights, and the rule of law.

The United States and the Republic of China are both committed to the goal of a peaceful and stable Asia-Pacific region. It is a goal that is in the best interests of both countries and of the world as a whole.

The relationship between the United States and the Republic of China is a relationship that is constantly evolving. It is a relationship that is shaped by the changing needs and interests of both countries.

The United States and the Republic of China are both committed to the goal of a better world for all. It is a goal that is a shared goal of all people everywhere.

2) 13
St. Annie E. L. Booy:

Adresa: 1, Glenfall Terrace, All Saints' Road,
Uxbridge, Gloucestershire

Studovala v Heidelbergu, ^{ude} vyučovala angličti-
ně v jednom dívčím ~~semináři~~ ^{škole} ~~semináři~~ ^{škole} svoji
některou s Německu ^{škole} dohazovala se přáteli
si do rozumně mezi Anglií a Německem.

Pan Derek Price

Adresa: 26, Trafalgar Road, Birkdale, Southport, Lan-
cashire.

Studoval na univerzitě v Heidelbergu se podílel
se na vř. činnosti, kterou mu dělalo „Nové“
Německo. Mezi svými přáteli anglickými přáteli
propagoval do rozumně mezi Anglií a Německem.
Rovněž jeho otec, který ho v Heidelbergu
neviděl, hovořil s učením o „Novém“
Německu.

Pan Alexander A. Morrison

Adresa: Ardler Manse, Meigh, Perthshire, Scotland

Uvědomělý škol, studoval theologii na univerzi-
tě v Heidelbergu. Byl. uvědomělým nepřítel
války mezi Anglií a Německem.

nám byli zvaní ~~gen~~ Dr Pfäifer a Okleudorf.
 Celé organizace měla mít do srpna roce
 1957 údajně asi 1000 různých organizací.
 V té době byla údajně Jeklenova spionáž
 zvláštně přímá americkému národu
 ve Washingtoně. Připravovalo se však
 při rodičích, podle kterých měly být
 vojenské správočetné složky připojeny
 přímo ke státní bezpečnosti (Essenhovere
 a odtud také řízení a složky obrany
 ho správočetně měly být podřízeny
 přímo bouřské vládě. Jeklenovy styhy
 s bouřskou vládou byly však v té
 době velmi slabé a soukromy se jen
 na národ „Amt für Verfassungsschutz“
 při bouřské vládě.

Sichta

číslo 53

organizace je rozdělena podle systému
 bývalé Sicherheitsdienst. Tohle bylo vykoná-
 vají Američané, kteří nově kontrolovali
 zvláštní kursu, které jinak vedou neměli
 správočetní odbojci.

- I. - vojenské
- II. - sabotažní
- III. - obranné
- IV. - hospodářské
- V. - "S" speciální (obohatěná politické
 spojení)
- VI. - politické.

Každé oddělení je rozděleno na sekce
 podle jednotlivých zemí.

Se. Pamela M. Willoughby:

Adresa: Breach Hoese, Uxolsey, Berkshire
 Studovala v Heidelbergu, slokovala vždy svoje
 přátelství k Německu, rovněž v důvěru pevnosti,
 kde vyučovala angličtinu. Do své vlasti
 se vrátila jako přemýšlivý přítel Německa.

R. Lawson Douglas Davidson:

Adresa: 181 Handgate, Aberdeen, Skotsko
~~Přemýšlivý~~ Skot, který často vystupoval proti
 všemu anglickému. Heleoval s největšího zájmem
 všem v "konec" Německu a jeho přátelství bylo
 slovosu, není a společně celé Anglie s Německem.

Centered

Q. J. T. Bennet:

Adresa: Heaslercroft, Herwell Road, Uxellentham
 Byl obdivovatelem Německa, a velmi vobruko-
 val plukokusické paustvo a štim spojení sociá-
 lui neborsthy v jeho vlasti.

R. U. D. Mann:

Adresa: Tadram, Essex, Surrey

Dvakrát se vrátil do Heidelbergu aby se kole
 zdokonalil v němčině a šil v jedné německé
 školině. Uprávný přítel "Nového Německa", obob-
 vouatel všech nových sociálních věcí.

Duda nyní shání peníze a chce si zakoupit v Gratzu nějaký pozemek, kde si chce postavit dřevěný dům. Se svou manželkou nežije v souladu a dochází mezi nimi k různicím, jak jeho manželka prohlásila, jen kvůli dětem se s ním nechce nechat rozvést.

Dne 19. února 1953 vrátil se Jan Duda ze zaměstnání asi v 18.00 hodin a hned po jeho příchodu dostavili se k němu do bytu dva muži, kterým šla otevřít pí Dudová, která se jich dotazovala, co si přejí. Neznámí jí špatnou lámanou němčinou řekli i, že přišlo pro jejího manžela, aby ihned šel s nimi, že si s ním musí pohovořit. Pí Dudová pojala podezření, že neznámí muži jsou asi Rusové, zavřela rychle za sebou dveře a utíkala k oknu, a volala do ulice, aby k nám přišla rakouská policie, že jsou u nich Rusové a že ji chtějí odvést jejího manžela.

Na ulici čekal společník shora uvedených mužů, který zapískal a odvolal uvedené dva muže, načež všichni tři uprchli z domu, v němž Duda bydlí. Za chvíli k Dudovým přišli dva uniformovaní rakouští strážníci, kterým pí Dudová vysvětlila, co se vlastně stalo, načež rakouští policisté vyzvali Dudu, aby s nimi odešel na strážnici policejního komisariátu ve Vídni V., Wehrgasse, kde byl Duda pořízen přes noc vochraně rakouské policie. Duda na rakouské policii udal, že se pravděpodobně jednalo o únos jeho osoby a žádal o ochranu a vyrozumění svých anglických zaměstnavatelů. Rakouská policie vyrozuměla anglickou okopační správu a dne 20. února v ranních hodinách dostavili se na policejní komisariát ve Vídni V. dva angličtí předníci, kteří si Dudu vyzvedli a odvezli ho neznámo kam.

Dne 22. února 1953 ve 22.00 hodin bylo zjištěno, že se Duda stále nenachází ve svém bytě.

Pí Dudová jest od 19. února 1953 stále střežena rakouskou policií z příkazu Angličanů, kteří se tímto způsobem snaží zjistit, co to bylo za lidi, kteří chtěli jejího manžela unést, neboť předpokládá, že se tento pokus bude ještě jednou opakovat a pí Dudová že bude ještě jednou neznámými muži navštívena.

Dne 28. února 1953 odešla pí Dudová ze svého bytu a při procházce po Vídni se ztratila rakouské policii. Týž dne večer se vrátila domů a byla ihned navštívena rakouským policistou, který ji vyzval, aby se s ním dostavila na policejní stanici v Kriehbergasse. Když tam zašla, bylo jí neznámým rakouským kriminelním úředníkem vyna-

P. T. J. Harper:

Adresa: Bosvean, S Yves, Cornwall

Byl dvakrát v Německu, byl upřímným přítelem a obdivovatelem věci, které mu byly v Anglii nepřehlédnuty v jiném měřítku.

Gl. Angela Cleaves:

Adresa: 37, High Street, Harpender, Anglie

Odpůrce sociálního kléto slou v Anglii a obdivovatelka sociálních novot v nacionální socialistickém Německu.

P. A. Ivan Waldron

Adresa: 264, Vicarage Road, King's Heath, Birmingham, 14

Přijel do Německa, aby viděl, čeho bylo se nacionálním socialismem dorazeno. "Pohrob" v Německu na něho udělal hluboký dojem a sfermito dojem se vnařil do ně vlastní.

P. T. Howard Davis:

Adresa: 1, Park Road, Penarth, Glamorgan

Byl delší dobu v Heidelbergu, aby se naučil německy a aby poznal "Nové" Německo. Zdiřmasivně veš vřidy svůj otevřený obdiv a nehlouvnost k nacionálnímu socialismu volně se se řijí socialistické myšleobě.

dáno, že se toulá bez dozoru po Vídni a že od dnešního dne nesmí bez vědomí rakouské policie nikam jít, neboť není vyloučeno, že jest sledována ruskými orgány, nebo těmi, kteří se pokoušeli unést jejího manžela. Pí Dudová a její byt jest bez přestání střežen třetími rakouskými policisty, kteří ji nenápadně doprovázejí na všech cestách po Vídni.

Dne 26. února dostavila se k pí Dudové neznámá žena, která hovořila německy s maďarským přízvukem a tato se dotazovala po Dudovi. Jelikož dostala zápornou odpověď navštívila pí Dudovou v doprovodu neznámého muže ještě jednou v jejím ~~vytápném~~ bytě, kde spolu delší dobu hovořili. O čem, není známo.

Dne 1. března 1953 byla pí Dudová vyzvána rakouskou policií, aby se dostavila k šéfovi u něhož byl její manžel zaměstnán. Když za ním na anglické velitelství přišla, bylo jí řečeno, že její manžel se již nachází v Gratzu a že je připraven na vycestování do zámoří. Rovněž tak i ona se má připravit na vycestování, budou jí vyslaveny okamžitě osobní doklady pro cestu do zámoří. Má prodat nábytek, zahradu ^{cebe} a vše, co nebude potřebovat a bylo jí přislíbeno, že bude o ni, jejího manžela a děti dobře postaráno.

V příštím týdnu odjela pí Dudová do anglické zony do Knittelfeldu, kde se ještě dne 18. března 1953 nacházela i s dětmi. Důda za nimi přijede z Gratzu.

Ms. Patricia Kellie:

Adresa: 9, Wilbraham Place, Knightsbridge, London SW1
 mile nepřinejímá pojem o německou kulturu a up-
 slediny nacionálního socialismu a dokonce ne-
 jeho obvinění má přátelství k Německu.

P. A. F. Colvile

Adresa: Springwell House, North Warrborough,
Odham, Hants.

Žal distojnických, protivních asociálních pomě-
 řů v Anglii, a velký mezi Anglií a Německem.

P. Joan W. Latham

Adresa: 79, Staines Road, Twickenham, Middlesex

Angličan s velkou neklonivostí ke všemu
 německému. Nové věci nacionálně socialistické
 ke Německu se nechtějí velice přirobiti. Byl pro-
 tivníkem velký mezi Anglií a Německem.

P. Nigel. Wheatcroft:

Adresa: Ecclesbourne Hall, Idridgehay, N. Derby

Žal v Německu tak v Anglii projevoval obvinění
 sympatie pro "nové" Německo.

lických a teroristických organizací volaných
 německu. Jejím jádrem jsou jednak vojáci - bývalí
 příslušníci Wehrmachtu a dále příslušníci
 Sicherheitsdienstu a Gestapa. Obě složky jsou
 proti sobě stále pohromě, protože se jedná
 o špionáž, aby jí druhá nemýšlela. Zna-
 dojstky pracuje Gellanova špionáž proti
 ČSR, Polsku, Maďarsku, provedl úspěchy
 v Japonsku a SSSR a nepříteli. Gellan je příslušníkem
 německé bezpečnostní služby t. zv. koroptiční armády.
 Gellanova organizace se značně rozvíjí.
 Gokapela umístil svoje lidi na důležité
 klíčové postavení ve Spolkové republice, Pro-
 nika do spolkového ministerstva vnitra,
 spolkového ministerstva pro evropské věci,
 spolkového ministerstva zahraničních
 věcí. Úřad pro ochranu národy je zcela
 v jejích rukou. Organizace vstává svoje
 členy do strategických míst a vohravuje
 býv. nacisty a SS.

Podle zprávy Gellanova spolupracovníka
 je součástí Gellanova špionáže také nazi-
 stická organizace ve Španělsku, jejími je-
 doucími, nebo členem vedoucí je bývalý SS-
 Gruppenführer Skovensy. Gellan přijal do
 své organizace skupinu Skovensyho předs-
 tů, kteří jeho spolupracovníci byli proti
 tomu, že při se tímto dostanou do organi-
 zace a profanování příslušníci SS.

Gellanova špionážní činnost byla kryta
 američany. Cvidením čísla automobilu
 používaných Gellanovou organizací, křiče
 na americké obchodní firmy. Rovněž služba

Gl. Roma Holmes:

Adresa: 57, Malone Road, Belfast, U. Irsko

yako přesvědčené Irka nepřítelkou anglické
svůle. Horlivé obelivovatelka „nového“ Německa,
údenko a zastěvateľ i ve své vlasti.

Gl. Margs. Forsyth:

Adresa: 8, Gervias Street, Ayr, Scotland

Vynedovateľ anglickému a olivčím puvivovateľu
Bylo přesvědčenou přítelkyní „nového“ Německa a jeho
sociálních výsledků. Bylo meclonovatelkou šotkov.

Gl. Lucas Harman

Adresa: Timewell House, Morebath, N. Devonshire

Bylo přítelkyní „nového“ Německa, úkalo, že nikdy
nemusi olivčít k většímu mexi Německem a Anglii.

Gl. Diana Morris:

Adresa: 10, Hechester Mansions, Abingdon Road,
Kensington, London W8.

Yaského původu, meclé silný odpor proti
výstředkům anglické mocenské politiky a spe-
ficiu sociálních poměrům volesti v Londýně.
Projevovateľ vždy upřímné přátelství k „Novo-
mu“ Německu.

71/12
St. Jude Mamson:

Adresa: Gibson-Library, Nicolo-Flouse, Chambers +
Street, Edinburgh

Yrskho puvodu. Prostavil anglicko neřilow
ho pavori. Jeři neřlowost puřlowi kerueko
byla hluboka.

Dr. Muriel Brown:

Adresa: Beech Grove, Brighouse, Yorkshire

Yoharoval plově Američanům neřlowost
h, kowenii kerueku se wienii sařiacunni.
Byl nepřítelům wěthy mezi Anglii a Keruekem.
Zwěřě keruechi sabory pracovni sluxty ne
něho uolcaly wěthy wlořem.

St. Lillian Hewitt:

Adresa: 81, St. Giles' Road, Derby, England

Wite sořem o wěchro nowě o kerueku, a přate
ni pocolowii wěci ne wěciwem poli i v Anglii.

Dr. A. B. Rowland:

Adresa: 26, Flowery Field, Woodrower, Stock-
port, Anglie

Obolowoval plově sabory něm. pracovni
sluxty a wěchou mlōdřie o Kerueku.
Byl nepřítelům wěthy mezi Anglii a Keruekem.

domě BSS, Frankfurt am Main, Feldbergstrasse.

BSS má oficiální odbočky s vlastními sloupy ve většině měst západního Německa a také v záp. Berlíně. BSS jsou více svázané následujícími 4 ro. "Bojové skupiny" (Kampfgruppen) a "skupiny" (Kreise), které zejména nicím jiným než spoluprací, "konspiračními akcemi", sabotáží a teroristické činy a tímto způsobem.

Jsou to:

Kampfgruppe gegen Unmenschlichkeit v záp. Berlíně, vedlejší Dr. Rainerem Hildebrandem a Ernstem Tillichem. Organizace je vedena prostřednictvím spionážním informacím ministerstva Jacoba Kaisera ke spolupráci vedlejší SPD. Tillich sám je významný člen SPD. Tato nejaktivnější "Bojové skupina" má velkou pověstnou špiónážní a sabotážní síť a hrála hlavní roli v posledních velkých procesech proti diversantům a špionům v NDR. Ernst Tillich prohlásil veřejně již v lednu 1951, že jeho bojové skupina "sebrala již více než 20.000 jmen pro černé listiny."

Die erste Legion

vede, jako šéfové, Dr. Cicker, Koln, jako "Hauptgeschäftsleiter". K jejímu organizátorům patří také bývalý svazový šéf (Bündelgeschäftsleiter) Dr. Böh. Byla založena v r. 1949 a od počátku finančně Američany (úřadem pro psychologickou službu). K jejímu zúčastnění patří mnoho poslanců bouřného svazového sněmu a bouřného ministerstva pevnosti (Außenbüchse Amt). Také "Legie neobčasných" a "Legie neobčasných" a "Legie neobčasných" jako neobčasných a mírovou kolumbií, padlými muži komunistickými novinaři atd.

P. John Brough

Adresa: 28, Maryfield Terrace, Dundee, Angus, England
Zdírational vedy svoje přátelství k Německu,
jeho největším přáním byla molcové cesta
Anglie a Německa.

Se. Eileen M. Twine

Adresa: 26, Landscape Terrace, Belfast, Irsko
Irského původu. Práto si osvobodění sv.
Práto od anglického páutí. V Německu
se zejména volně a vedatí se výchovné
přítěně nacionálního socialismu.

Se. Helen Shepherd

Adresa: Joney, Aberdeen, Skotsko
nové Německo má ve ní velký vliv,
"vystupovale vedy sevěně pro přátelství
níme Anglií a Německem.

J. Y. T. Thompson

Adresa: Theologická kolej, Cambridge, Anglie
Rozemí v Nottinghamu, blížní adresa neznáme.
Podíl se živě ne všech výchovných a sociálních
úkolích "nového" Německa a stěvol na jevo
jako theolog vuklas a přátelství k německému
plení dušička. Byl osvěně proliovníkem včelhy
naxi německem a Anglií.

z iniciativy samotných přesídlenců. V souvislosti s tím hodlá ministerstvo vybudovat tyto výbory na základě krajských uprchlických spolků, vzniknuvších v posledních letech.

112/755-červen 1951 V Bonnu u ministerstv pro německé otázky byla dříve dříve sekce "pro východní otázky", vedená jistým Dr. Cosmann-em. Tato sekce byla údajně t.č. přičleněna zahraničnímu úřadu spolkové vlády a má kancelář v Bonnu, Bahnhofstrasse, Didienhaus. Sekce má údajně pracovat propagačně a zpravodajsky proti státům východní Evropy.

U Karlsruhe, Gerwigstrasse 36, tel 7895 byli a řídí je jistý Bentzinger, býv. důstojník něm armády, který pracuje pro zprav. obranu Bonnské vlády a pro amer. zpravodajskou službu. Jmenovany spolupracuje s Dr. Tuschem, sekretářem ministra SEEBOLMA a bonnské vlády. Pokouší se údajně navazovat zpravodajské styky s uprchlickou organizací ČHS v Mnichově.

Dr. ^{Centered} Tusch pochází údajně z německé v Čechách, stáří asi 37 let, vysoký asi 170 cm, zavalitě postavy, tmavohnědé vlasy, hladce dozadu sčesané, šedohnědé oči, podlouhlý obličej, strhaných rysů, šonk. Má rodinu údajně v Kirchenleibach u Bayreuth. Tusch je označován za velmi inteligentního, je však intrikán. Má značný vliv na ministra Seebolma. Mluví dobře česky. Byl vojákem býv. něm. branné moci.

V Köln, poblíže domu je údajně umístěno jakási ústředí německé zpravodajské služby, pracující též po obranné linii. U této ústředny je zaměstnán jistý Müller, býv. plk. a jistý Otto John. Mají zájem o osoby podezřelé ze zpravodajské práce. Pokouší se údajně o navazování zpravodajských jednání s uprchlickými organizacemi.

P. Reverend W. Hopkins

Adresa: 2, Roush Road, London, S W 18.

Přijel do Německa, aby se slyšel studoval noviatu
se uýchovné křizemí nacionálního socialismu a aby se
informoval o stenu něm. theologie. Byl proti
vólce Anglie s Německem. ✓

P. William M. Glynn

Adresa: 16, Parkmore Drive, Kimmage Road E, Dublin

Převědčeni, že se pro nepřítel anglického nást-
něho kursu ve své vlasti. Udělal studijní
cestu Německem, aby viděl předtím zvlášt'
o nacionální socialistickém školském. Je hrá-
telem s Německem bylo otevřené a ctoucí.

Pan K. R. G. Som-Kinson:

Adresa: Whiteville, Kidderminster, England
(Kings College, Cambridge).

Přijel do Německa, aby si informoval v ohu
sestrem stavu věci se nacionální socialisticko-
kem Německu. Všichni socialisti se uýchov-
ně křizemí volitelo ne nej velkým olojem.
Zasaxoval se v porovnání mezi oběma státy
bez váthy, zvláště také o navrácení kolonii
Německu.

Ms. Pauline Braweld:

Adresa: Low Wood, Woldingham, Surrey

Věnují si vě se kapitulace o rnovi Německo. Jejím
přáním byla opolerné cesta Anglie a Německa
a ^{odobrané} ~~stave~~ sociálních nemoci v její vlasti.

genstrasse 30, tel. 870830, stále otevřeno, pouliční dráha 51,57,76,79, autobus A 17, S - dráha Grunewald.

B/ Landesjugendring (Haus der Jugend) (zemský kroužek mládeže - dům mládeže) Beli - Steglitz, Arno-Holzstrasse 10, tel. 724319, pondělí až sobota 9 - 22 hodin, pouliční dráha 40, podzemní dráha Breitenbachplatz, S - dráha Steglitz.

BAL/ Ring politischer Jugend (Clubhaus) (Kroužek politické mládeže - klubovní dům), Berlin - Steglitz, Humboldstrasse 26, telefon 725372, denně 18 - 23 hodin, mimo středu. Pouliční dráha 44,73,77,78, autobus A2,A17,A32,A33.

Chceme přispět k tomu, abychom prokazovali až do dne osvobození solidaritu svobodného Německa se všemi lidmi, kteří trpí pod sovětským režimem.

Pracovní sdružení WOH:

P. James Maitland:Adresa: New College, Edinburgh

Byl přeložčený škot, v Německu studoval theologii. Odvážel přednášky německých theologů proti křesťanstvu nacionálního socialismu. Byl nepřítelům plutokratického państwa v Anglii, měl si přátelkou shodu mezi Anglií a Německem.

P. John MalcolmAdresa: 22, Thalmers Street, Edinburgh

Studoval v Německu theologii. Přijímal z otevírá, všechny novosti nacionálního socialistického Německa.

St. Jaan Drummond:Adresa: 61, Shoalershill Road, Blackheath, London,SE 3

U pochopení a medievum prošlo nůj čas v hovění Německu. Bonni se vrátila jako přítel německé kultury a života. ✓

St. Dorothy Faries:Adresa: Braeside, Moffat Road, Dumfries,
škotsko

Přeložčené škotsko. Videlo v Německu v čas pro kněny ve své vlasti. Bylo vědy pro přátelství mezi oběma zeměmi, a pro více porozumění Anglie vůči německu.

15

ství. Na cestu do ČSR měl dostat kompletní falošné doklady a podle jeho vlastního sdělení měl být do ČSR dopraven vzdušnou cestou. Zpráva o pobytu S a l a j k y v ČSR je z března 1950, kdy začal získávat různé osoby. Zprávy měly být doručovány pomocí mrtvých schránek. Koncem dubna 1950 měl S a l a j k a přinést do Brna několik vysílaček. V roce 1950 odvedl do Rakouska manželku i s dítětem a do ČSR přestal docházet. V Rakousku se vypracoval na řídicího orgána. / poznatky z r. 1950/. Podle zprávy z r. 1950 - 51 měl být Jaroslav S a l a j k a důstojník IS, hlavním činitelem pro špionáž proti ČSR. Měl krycí jméno L u d v a, doklady na jméno Johan S l í v a. V těchto zprávách se také uvádí, že má anglickou státní příslušnost a anglický pas na jméno Schneider. Jeho kancelář měla být ve Vídni III, Sebastianplatz 7 a byt buď Schönbrunnbaracks nebo XIII. okres Hietzing Parkhotel.

Miroslav Martin

F a j k o š - V roce 1950 bydlel F a j k o š ve Vídni VIII, Siebensterngasse, hotel Kugel 3, III. poschodí, č. dveří 37. Před tím bydlel v Grazu. Fajkoš sháněl pro Pláňavu typy. Prvním typem byl Zdeněk P o l á k z Boskovic, který měl jít do ČSR přes Mikulov. Do ČSR poslal prostřednictvím důvěrníka dopis pro Vlastu P u d í l k o v o u, úřednic ve Fraštátě pod Radhoštěm, Mlýnská 1009.

Fajkoš měl vybudovanou agenturní síť v Ostravě, která však byla neúčinná. Žádal, aby další ze spolupracovníků P l á ň a v y, Jaroslav H o r a, se nezabýval šmelinou, ale fungoval jako spojka. *Fajkoš* chodíval k P l á ň a v o v i na porady, které se konaly u něho v bytě.

Oldřich K o k o r s k ý : pracoval v ČSR jako orgán Stb na KV Stb Brno a měl hodnost št. strážmistra. Narodil se 3.6.1924 v Brně. V létě 1949 uprchl do Rakouska, do Vídně. Ve Vídni bydlel nejprve v okrese V, Ziegelofengasse 37. Později bydlel v pensionu ve Waringetstrasse. Ve Vídni se hlásil u IRO, chtěl se dostat do západního Německa do Ameriky. Ve Vídni jej podporovali příbuzní ~~xxxxxxx~~ Fritz a Marie S o c h o r o v i. Jeho rodiče se jmenují Josef a Anděla. Jeho manželka byla německého původu a žil s ní v neshodě. Ve Vídni žil s Otylíí M ů c k o v o u z Brna a s Irenou P r ů š o v o u, která mu dělala kurýra mezi Mnichovem a Vídni. Po svém útěku do Rakouska navázal spojení s P l á ň a v o u a předal mu seznam všech příslušníků Stb a ŘNB v Brně z doby před 1. lednem 1949. Popsal mu funkci orgánů Z, uvedl jména, bydliště, pracoviště lidí a jaký mají poměr k lid.dem.zřízení.

Angličané a anglické firmy vnučeni

SD pžo německu přátelské (~~deutschfreundliche~~) (11.11.1940)

~~11.11.1941~~

~~odby~~

- Leslie Chaser : Hill Court, Wimbledon, SW 19
- Charles Danks : York Lodge, York Road, Sutton
- John Sibree : Tevens, Burntwood, Road
Sevenoaks, Kent

C. B. Dyer : Rusland, (12), Duvsdone Road, Davy-
~~Urmston b/ Manchester~~
 Hulme, Lanc. Železniční stanice:
 Urmston (záp. Manchesteru)

Martin Harvey : 1 Grangeshorpe Road, Urmston
 b/ Manchester. Páni, Hilola roz. Dyer
 (dcera šoraumveduho Dyere)

Alf Walker, i. / Fa. John Walker, velkovechod-
 ník drogami, Manchester

sl. Kirkpatrick, Manchester, učitelka

P. Leigh - Manchester, soudce. Páni L. roz.
 Podensové z Wismar je rozemé Weňka.

sl. Catherine Griffiths - 22 High St. Prohléti
 sev. Wales.

Vereinigung Politischer Ostflüchtlinge e.V.

✓ B/ Sdružení politických uprchlíků z východu, dřívějších vyhnan-
ců - VPO, se zaopatřovacím místem - útulkem (Betreuungsstelle)
pro politické uprchlíky z východu, s místem, kde se vydávají
dobrozdání (Gutachterstelle) pro úvěry uprchlíkům, lékařským
výborem, Berlin-Grunewald, Hohen-Zollerdamm 81, tel. 854971,
pondělí až pátek 10-14 hod., sobota 10-13 hod., pouliční drá-
ha 51,57, autobus A10, s- dráha Hohenzollerdamm.

Organisace mládeže:

B/ Amt für Gesamtdeutsche Studentenfragen (Úřad pro celoněmecké
studentské otázky), Berlin Dahlem, Bachstelzenweg 29, tel.
766094, pondělí až pátek 9-17 hod., sobota 9-13 hod., poulič-
ní dráha 40, autobus A1, A10, podzemní dráha Thielplatz.

Centered

B/ Arbeitsgemeinschaft für Jugenderföderung (Pracvní sdružení
pro podporu mládeže), Berlin Steglitz, Arno-Holzstrasse 10,
tel. 726569, pondělí a pátek 9-13 hod., sobota 13-17 hod.,
autobus A1, A16, podzemní dráha Breitenbachplatz, S - dráha
Steglitz.

BL/ Deutsche Jugend des Ostens (im Berliner Verband der Heimat-
vertriebene. (Německá mládež z východu - v berlínském svazu
z vlasti vyhnaných) Berlin, Charlottenburg, Kaiserdamm 83,
tel. 920191, pondělí až pátek 9 - 22 hod., sobota 9-13 hod.,
pouliční dráha 75, autobus A10, S - dráha, Witzleben.

BAL/ JEF Sektion Berlin (Europa-Jugend), Berlin, Grunewald, Ha-
genstrasse 30., tel. 870830, stále otevřeno, pouliční dráha
51,57,76,79, autobus A 17, S - dráha Grunewald.

BAL/ Haus der Zukunft (dům budoucnosti), Berlin, Grunewald, Ha-

fi Schmidt Ltd., 41 Charlotte St. Tottenham Court
Rd. London W1. Německý horkinec
a jidelna.

Lucia Hill & Leighton Ltd. 9/13 Finchurch Buit-
dings, Finchurch St. London E.C.
3. Zoolní agenti a j. "Hamburg-Jih."

Lucia Simpson & Godlee Ltd. Manufactures a
Calio Printers P.O. Box 574. 28 Quay
St. Manchester

ing. Smeeton, London, Victoria - Street 4

(nrs. Becker Lady's Army & Army Navy Club
St. James Street, London
mauěho indichilo vechuěho soudece,
členka Fashist League (Leese), již něko-
lě let pírnué jako propegatorke nacionalsocialismu.

++

- B/ Staatsbürgerinnen-Verband (svaz občanek států) Berlin, Charlottenburg, Berlinerstrasse 153, tel. 344994, pondělí až pátek 9-17 hodin, sobota 9-14 hod., pouliční dráha 44,55, autobus A1, podzemní dráha Knie.
- B/ Untersuchungsausschuss Freiheitlicher Juristen (vyšetřovací výbor svobodných právníků) s poradnami pro správní zaměstnance pro hospodářské, daňové, právní a pojišťovací otázky, technickou inteligenci, zemědělské a lesní právní otázky, dráhy a pošty, pro lékaře v právních otázkách, referát pro ženy. Berlin-Zehlendorf-West, Limastrasse 29, tel. 846323/24/, pondělí až pátek 9 - 13 hod., sobota 9-11 hodin.
- Hilfskomitee (Pomocné komité), pro politické vězně, Berlin, Zehlendorf - West, Lindenthaler Allee 5, tel. 846323, pondělí až pátek 9-16 hod., sobota 9-13 hod., autobus A3, dráha podz. Krumme Lanke, S - dráha Zehlendorf- West.
- Vereinigung für kulturelle Hilfe e.V. (Sdružení pro kulturní pomoc bývalým vyhnancům) s knihovnou "Východ", pondělí až sobota 9 - 19 hodin.
- BAL/ Poradna pro svobodné vychovatele (Freiheitliche Erzieher), pondělí až sobota 9 - 17 hodin, Lékařská poradenská služba "Východ", středa, čtvrtek a sobota od 15-17 hodin.
- Balíčková pomoc "Východ", pondělí až pátek 9 - 17 hod., sobota 9 - 13 hod., Berlin Halensee, Kurfürstendamm 106, tel. 979922/23, pouliční dráha 76,79, autobus A4, A10, S-dráha Halensee.
- BAL/ Potsdamer Platz (Čítárna na Potsdamském náměstí), Berlin Tiergarten, Eichhornstrasse 1., tel. 244174, pondělí, úterý, čtvrtek, pátek od 10-17 hod., středa a sobota 12-19 hod., pouliční dráha 67,73,74, podzemní dráha a S-dráha Potsdamer Platz.

prof. dr. von Müller, Karl Alexander

<Mar. 20. 12. 1882 v Mnichově, vystudoval na univerzitě v Mnichově a Oxfordu (Rhodes-Stipendium), universitní prof. na univerzitě v Mnichově, ~~od~~ 1929-1935 vedoucí střed.-osl. ústavu v Mnichově, 1936-1944 prezident Bavorské akademie věd, dopisující člen akademie věd ve Vídni a v Berlíně. Bydliště: Rottach-Egern (Horn. Bavorsko), Fürstenerstr. 118 >

*

Sir Barry Douglas

<Mar. 1878, jeho naverželka plava von der Hayde. Zastával významné funkce, 1912-14 asistent sekretáře nábohu obrany imperia, do r. 1919 byl ve velitelství králov. loďstva, 1920-22 + ředitel plen. oddělení admirality, 1922-25 náč. štábu středomorské loďstva, 1927-30 ředitel námoř. výzkumného oddělení, 1931-32 velitel 3. křiž. námoř. eskadry ve středomořích, 1932-34 prezident králov. námořní koleje v Greenwich a v jeho vice-admirál velitel námořní školy >

Adresa: Robin's Tree, Roehampton Vale, SW 15; telefon - Putney 3830; klub Royal Yacht Squadron

(Cowes) >
Klub:

**

C.E. CARROL

<Mar. 1896 v Austrálii, studoval v Banileji a v Curychu; spisovatel a uhladař. Je vydavatelem m. j. Anglo-German-Review, přílohy do německého i německého. Jeho záp. mě se vztáží k křižáckému námořnímu >

Adresa: White Cottage, Tilehurst, Berks; telefon: 67123; klub: Roy Empire Soc. >

O r g a n i s a c e :

-
- B L / Berliner Landesverband der Heimatvertriebenen (zemský svaz vyhnaných z vlasti).
Berlin - Charlottenburg, Kaiserdamm 83, tel. 920191, pondělí až sobota 9 - 20 hodin, pouliční dráha 75, podzemní dráha Kaiserdamm, S - dráha Witzleben.
- B/ Bund der Verfolgten des Naziregimes (BVN), (Svaz pronásledovaných z nacistického režimu). Berlin - Charlottenburg, Mommenstrasse 27, tel. 320132, pondělí až pátek 9 - 17 hodin, sobota 9-13 hod., pouliční dráha 3,44,60, dráha S Charlottenburg.
- B/ Europa-Union Berlin; Berlín, Wilmersdorf, Bleibtreustrasse 32, tel. 916533, pondělí až pátek 10 - 16 hod., sobota zavřeno, pouliční dráha 76, podzemní dráha Uhlandstrasse, S - dráha Savignyplatz.
- Centered
- ✓ B/ Kampfgruppe gegen Unmenschlichkeit (bojová skupina proti nelidskosti) s poradenskými službami pro politické vězně, ohrožené, Volkspolizei (lid. policii), Berlin, Nikolassee, Ernst-Ringstrasse 2, tel. 84,43,46 a 84,46,73, pondělí až pátek a sobota 9 - 13 hodin, autobus A 3, S dráha Nikolassee.
- B/ Poradenská služba pro uprchlíky, Berlin, Charlottenburg, Messedamm 8., tel. 920708, pondělí až sobota 9-16 hod., pouliční dráha 75, podzemní dráha Kaiserdamm, S - dráha Witzleben.
- B/ Kongres für Kulturelle Freiheit (Kongres pro kulturní svobodu) Berlin, Zehlendorf, Schmarjestrstrasse 4., tel. 846158, pondělí až pátek 9,30 - 17 hod., sobota 9,30-12 hodin, autobus A1, A3, A18.
- B/ Liga für Menschenrechte (Liga pro lidská práva), Berlín, Hallensee, Kurfürstendamm 71, tel. 97,56,35, pondělí až pátek 10-18 hod., sobota 10-13 hod., pouliční dráha 76,79, autobus A1, A10, S - dráha Halensee.

Croby z řad Němců, poněmčí hlemých byl opatřo-
vém ^{učen} materiál pro Anglii pro přepravou
německou inveni. 26

Braunmüller - člen NSDAP, slavný historik a lu-
močník. V r. 40 byl vedoucím školy ve Westfálsku,
~~V r. 40~~ bydlel v Herdecke, Bismarckstraße 2.
mluví perfektně anglicky a francouzsky,
Anglii a Francii znal z vlastní zkušenosti.

Braüning, Elisabeth, členka NSDAP, nar. 14. 8. 1889 ve
Frankfurtu n/Moh. V r. 1940 okremí vedoucí
školy v Lipno (úsek SD Thorn). Braüningová
se zotročovala od 11. 8. 34 až do listopadu 1938
v Londýně. V červnu 1939 jela opět do ^{Londýne} Anglie,
ale neměla po 5 dnu přibylu čas vdejet
z politických důvodů. V Anglii byla ^{orgán} vedoucí
kuchyně německého váru Vel. Británie.
V r. 1940 prohlásila, že je ochotna k opětovnému
nasazení v Londýně a že je ochotna připravit
být na moučnickou dobu k dispozici RSHA.
Braüningová mluví perfektně anglicky, své
velmi dobře Anglii, ~~je~~ má mimořádnou organiza-
ční schopnost.

(*) prof. von Müller Karl Alexander - před r. 1934 jako
stipendista (Rhodes-Scholarship) v Oxfordu. (824) ***

dr. Kress - do r. 1939 lektor "německé akademie"
v Londýně

dr. Wirsing - spolupracovník SD pro vztahy
Foreign Office (742)?

gen. Hauslofer - znalec pro arab, egyptské
a indickou otázku (kolonie)

čs. armády Táborke, kde byl v dubnu 1952
 ve velmi malých poměrech v Bad - Aussee. Prac-
 oval v té době jako pomocní účetní a kuchař.
 Amigoval nemůž, protože byl většinou dobrou
 Američanem pro podlévání ke ~~spisovně~~ spolupráci
 s francouzskou zpravodajskou službou. Již koncem r. 51
 ho navštívil a ke spolupráci spolupráci nyzval
 Geklerův společník Dr. Wanz. Táborke jeho nabídku
 odmítl, neboť se bojí zprávně pracovat. Uměnil
 však Dr. Wanzovi, aby si šel pro spolupráci čes. a
 republiky Karla Curka, který bydlel tehdy v Trus-
 brucku. Dr. Wanz poslal Curka několikrát do ČSR.
 Curk poradil Dr. Wanzovi, že má nějaké vztahy k býv.
 ministru obr. obrany Svobodu v ČSR, kterých
 chtěl Dr. Wanz využít. V dubnu 1952 šel Curk
 v Salzburgu.

měme ^{centra} ~~spisovně~~ 150 stran (Obrhoni muni' 4/4 celkové poměry)

jiným spolupracovníkem Geklerovy zprávy
 v Rakousku byl v červenci r. 1952 jistý Dax, býv.
 SA - Brigadeführer. Bydlel v té době v Pöchl-
 see, přiznával se však ne zvěřilovoní do mu-
 chové, kde chce kúdit nějakou obchodní firmu
 příjmi namaplovanou rezidenturou Geklerovy
 zprávy.

Z Mníchova jechal do Rakouska v té době Gekle-
 rův agent Staus Schönbeck. V červenci 1952 byl
 v Salzburgu, kde kdusl s Thurn-Taxisem, který
 přijel rovněž do Rakouska.
 Zadařkem n. 12 mělo Geklerovo zprávy
 při zmiňovaných tyto ještě bylo kromě těchto
 výpady:

Reichard - znalec pro obězhy Blizheto Uýchodu,
r. 1940 zředitelce DNB (nem. křesťanská
kancelář) v Římě

Schmitt - znalec pro obězhy Blizheto Uýchodu,
r. 1940 korespondent MNN v Ankarě.

Dr. Valjavec - znalec Balkónu - spolupracovník
SD-Deitabschnitt Mnichov, velmi dobřý
volbovník pro obězky jilou Uýchodu a zna-
lec anglických mójení na Balkón

Fleckel - biskup, poradce o anglic. církevních
obězích, r. 1940 v Říškem církevním
ministerstvu v Berlíně

Dr. Michael - znalec Anglie, r. 1940 u MNN
Mnichov

Dr. Stuart Donald - redaktor jilou Uýchodu
„Sonntagpost“ a SS Uřad v SD; volb-
ník pro musejní a liskou obězhy.

Dr. Zoller - ~~1940~~ r. 1940 důvěrník SD v Graeu,
bravenil ^{samim} škrábni SD vedem Angličana
Victora Adamse, hdemý mohl přispadit
násacní SD v Anglii poskylovat SD
cenné informace.

Dr. Krause - neploucí liskou obězky. říškem mini-
sterstva ved. Uýchou a mnem. V dopř se
se r. 1940 RSHA nabídl spolupracní SD. Odvolové
se na svůj 4 letý pobyt v Anglii a zna-
sti polot. převládí v Londýně.

Werner - Werner

Dr. Pfeifer - v r. 1952 člen KDU
Wanek - kr. jméno Wankel, byl člen
do r. 1952 člen KDU, v Rakousku řídil skupinu Wankelů.

Dr. Prof. Dr. Zuzik - z povolání lékař
na skupině KDU - masarykovi dělníci

von Bonhard - kr. jméno Ernst Geiger, byl v Rakousku
a vedl v Praze skupinu v KDU, pracuje jako asistent na Vědech

Dr. Alchylaja - lékař v Praze

Wolfgang - spolupracovník, pracuje na ústřední
místní sekretariátu pro republiku
v Praze

Dr. Dargatzis - v dubnu 1952 rezident v Rakousku
pionéři v Rakousku, byl člen KDU
v Praze, pracuje v KDU, 2732.6.
je ve spojení s Hledáčkem a Thun
Favorem.

Ant. Goral - člen KDU v Praze
v Rakousku býval člen KDU
- jméno Goral, byl člen KDU v Praze
v Rakousku byl člen KDU, byl člen KDU v Praze.

Heinz Frolsch - pracovní skupiny KDU, v r. 52
pracoval v KDU, byl člen KDU v Praze
čl. republiky v KDU

Dr. W. W. W. - vedl v Rakousku ve Vídni - řídil
skupinu v KDU v Praze

~~Tyto straubly se starbu lyly py uverojnoy
1, 22, 40, 67, 68~~

Tyto straubly se starbu lyly py zidovnu
fotografavni otomni novim lyly 23 uice
uice uverojnoy

1, 6 or 14, 18, 28, 29, 37, 40, 41, 64
66, 68, 67, 71

~~Prizivajly elyly uelby sedy formy.
2, 3, 24, 36~~

po lyly

12, 11, 22, 68, 67, 40, 24, 1, 3, 36, 2, 24,

Referát o projevech amerických senátorů a poslanců u přílo-
žitosti washingtonského kongresu Američanů slovenského původu.

ŘÍM slovensky 14.30 zkráceno

1

Obsah-udělní aktuality informuje posluchače na Slovensku o recepci u příložitosti washingtonského kongresu Američanů slovenského původu. Přinášíme slíbený referát o projevech některých amerických senátorů a poslanců. Jako první hovořil Edward BONIN poslanec americké republikánské strany. Týž je po otci Polák, po matce Slovák. V projevu zdůraznil co vše vykonaly a mohou vykonat národnostní skupiny pro Ameriku. Vyslovil přesvědčení, že i slovenský národ se zbaví bolševické metly a dočká se svobody. BONIN je členem poslanceckého výboru, který vyšetřuje nelidskosti, páchané bezbožnými komunisty na ujářmených národech a zde mohl poznat i slovenské bolesti. Otrokáři středoovropských národů musí být smoteni a tyto národy musí znovu povstat ve své nezávislosti. — Senátor BURKE hovořil o činnosti Slováků v Clevelandu a jejich spolcích. Slovenský národ si zasluhuje pozornost proto, že není ve světě tak tvrdých protikomunistů, jakými jsou právě Slováci. Jeho projev je zadostiučiněním slovenským demokratickým vlastencům a je odpovědí podlým poniuvačům. Vy, Slováci, vějte na paměti, že je vaší povinností povzbuzovat slovenský národ, aby bojoval za svá práva.

So

vrá

Hitlerovská *imperialismus*
 VČERA HITLEROVSKÁ, DNES ADENAUEROVSKÁ TAKTIKA:

Politika výboje halená do beránčího roucha

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Obháječi a prosazovatelé londýnských a pařížských dohod ve Francii a v ostatních západních zemích se všemožně snaží udělat z černého bílé. Tváří v tvář pobouřenému veřejnému mínění, které protestuje proti obnově nacistické wehrmacht, ujišťují o miru milovnosti západního Německa.

Adenauerovi ministři se sice občas zapomenou a s drzou upřímností prozradí, jaké jsou skutečné plány bonnských revanšistů, (na př. volání po anexi Alsaska-Lotrinska), ale jinak se bonnské oficiální kruhy rovněž účastní této zastírací komedie, která má oklamat lid západních zemí. Dušují se svou mírumilovností vůči Západu, svou dobrou vůlí k spolupráci, horují pro rozšiřování vzájemných styků. Do Francie i do jiných západních zemí jezdí západoněmečtí hospodářští odborníci a představitelé západoněmeckého průmyslu, aby jednali o konkrétních formách spolupráce. Na př. v říjnu t. r. dlel v Paříži předseda Svazu německého průmyslu Fritz Berg v doprovodu člena správy Mannesmannova koncernu Pohla, aby jednali o společné francouzsko-západoněmecké výrobě zbraní.

Neškodí připomenout v této souvislosti, že i hitlerovci sahalí v období před druhou světovou válkou ke stejné taktice, když jim šlo o to, uspat bdělost národů, aby je pak snáze mohli ovládnout a porobit. Také oni halili svou výbojnou politiku do beránčího roucha byli hlasateli »spolupráce«, podnikali »přátelské návštěvy« do západních zemí.

Tajné archivy nacistické špionáže vydávají dnes svědectví, co se za touto »spoluprací«, za těmito »návštěvami« skrývalo.

Nacisté nepřijížděli do Paříže obdivovat Eifelovu věž a do Londýna westminsterskou katedrálu. Byli velmi »všímaví« ke všemu, o čem předpokládali, že by mohlo posloužit k uskutečnění jejich výbojného plánu. A pak psali svá hlášení Sicherheitsdienst.

V archivu nacistické špionáže je na př. za ložen dopis, který psal Reichssicherheits-hauptamt vedoucí tiskového oddělení nacistického ministerstva pro vědu, výchovu a lidovou osvětu dr. Krause. Sděluje, co považuje za »hodně pozornosti Sicherheitsdienst« ze svého pobytu v Londýně.

Zdůrazňuje přitom, že se jeho zkušenosti »omezují především na kulturní pole«, avšak hned v dalším je vidět, že nacisté pojímali toto »kulturní pole« značně široce. Dr. Krause se totiž podrobně zabývá cizineckým oddělením anglického ministerstva vnitra a upozorňuje, že jsou tam k dispozici seznámy asi 75.000 emigrantů ze »sféry Velkoněmecké říše«. — Pro potřeby připravovaných invazních jednotek do Anglie udává dr. Krause adresy a umístění emigrantské centrály, domu židovské organizace a j. V závěru dopisu navrhuje prohlédání arcibiskupského paláce v Canterbury a kanceláře kardinála Hinsleye, kde jsou prý zajímavá akta, která ukazují spojení církve s britskou

genossin Marie-Elisabeth Bräuning«, která žila v Anglii v nenápadné funkci jednatelky ženské organizace a nyní »považuje za velmi cenné, aby byla opět nasazena v Londýně«. »SS Hauptsturmführer Seibert upozorňuje spěšným telegramem na možnost použít dočenta fakulty zahraničních věd v Berlíně Haushofera, vzhledem k jeho »spojením, ználostem osob a zařízení v Anglii«.

Docent Haushofer jistě vystupoval za svého pobytu v Anglii v masce hloubavého vědce, plného zájmu o německo-anglickou spolupráci a výměnu kulturních statků. Avšak konečný cíl jeho »přátelských styků« byl stejný jako u všech ostatních: špionáž, příprava k zotročení Anglie nacisty.

Jak si nad tímto dokumentem nevzpomenout na současný »Werkstudentenprogramm«, který vznikl z podnětu západoněmeckých úředních míst? Pod jeho pláštěm a za podpory anglických vládnoucích kruhů a úřadů se provádí vzájemná výměna technického dorostu mezi Anglií a západním Německem. Zdalipak vědí o této akci prostí angličtí občané? O podobných výměnách před r. 1940 rovněž hovoří nacistické materiály špionážních archivů. Jejich účelem bylo dosáhnout co největšího počtu legálních agentů pro práci v Anglii, a anglické studenty v Německu ovlivňovat tak, aby se stali spolupracovníky nacistické špionáže.

*

Četná fakta z poslední doby dosvědčují, že bonnské revanšisté mají už opět důkladně vybudovanou svou špionážní síť v západních zemích. Norimberský »Achtuhrblatt« psal už před rokem, že v anglickém tisku vycházejí rozhořčené zprávy o činnosti Gehlenovy služby, »jejíž agenti pracují nejen ve východním pásmu Německa, nýbrž i ve Francii, Itálii, Anglii, Španělsku a v Egyptě«.

Hans-Joachim Geyer (krycím jménem Grell), jeden z agentů Gehlenovy špionážní organizace zatčených v poslední době v NDR, vypověděl, že se »ve Francii buduje rozsáhlá špionážní síť, vyzbrojená všemi technickými prostředky«.

Jiný agent Werner Haase (krycím jménem Heister) řekl rovněž, že »Francie byla těžištěm v práci špionážní organizace«. Podle jeho slov považují příslušníci organizace dosud Francii za »úhlavního nepřitele«.

Starí »francouzští specialisté«, kteří mají jako bývalí pracovníci nacistické špionáže na svědomí stovky životů francouzských vlastenců, byli v západním Německu povoláni opět »do práce«. Jedním z nich je na př. Leidl-Benzinger, který pracoval před válkou jako špion ve Francii a pak řídil špionážní úřadovnu v obsazené Paříži. Dnes je — jak vypověděli zatčení agenti — vedoucím generálního zastoupení Gehlenovy tajné služby v Karlsruhe.

Tyto skutečnosti, byť jen namátkou vybrané, volají k bdělosti lid západních zemí. Volají ho, aby neustal ve svém boji proti

Right-Bottom Aligned
 53

politikou. ... Listujeme dále dokumenty nacistického archivu a nacházíme tam další a další hlášení o Anglii i o odbornících pro Anglii, vhodných k nasazení pro invazi. Vedoucí Sicherheitsdienstu — úsek Thorn opěvává ve svém dopise do Berlína »Partei-

uskutečnění londýnských a pařížských dohod, které mají zcela uvolnit ruce expansivnímu západoněmeckému militarismu! Volají ho, aby se nedal oklamat beráncím rouchem, do něhož pomáhají obháječi remilitarisace halit bonnským revansistům jejich výbojné plány!

Der Reichsminister für Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung
Der Leiter der Pressestelle
Dr. Krause

Berlin W 9, den 20. August 1940
Unter den Linden 69
Fernsprecher: 11 0030
Postfachkonto: Berlin 144 00
Reichsbank-Giro-Konto
Postfach

54

Es wird gebeten, dieses Gedächtnisrichen und den Gegenstand bei weiteren Schreiben anzugeben.

AD 033

Reichssicherheitshauptamt,
Amt III A 1,

Berlin SW. 68
Wilhelmstr. 102/3.

onaue-
svazem

Unter Bezugnahme auf den Besuch des SS-Hauptsturmführers Dr. Turowski möchte ich im folgenden aufzeichnen, was mir aus meinem Aufenthalt und meiner Tätigkeit in London während der vier letzten Jahre als der Aufmerksamkeit des S.D. in London würdig erscheint. Ich möchte dabei betonen, daß sich meine Erfahrungen in der Hauptsache auf das kulturelle Gebiet beschränken.

h svazů,
astnilo
ěmcka.

Ukázka dopisu, v němž dr. Krause sděluje Sicherheitsdienstu své zkušenosti z Anglie

mladých Němců, zdůrazňuje se v

nku,

"nyní říká, že pro Němce by bylo lépe, aby se pokusili sjednotit svoji vlastní zemi, než hledat bezpečí v rámci svazu západních mocností.

Tyto příznaky neklidu mezi obyvateli západního Německa přiměly americké činitele v Bonnu, aby věnovali více pozornosti tomu, co hovoří ^{bývalí} němečtí kancléřové." Je příznačné, že všechny tyto výroky otiskl časopis "United States News and World Report" - orgán amerických velkopřemyslníků, který nemá žádný zájem na krachu Adenauerovy politiky.

iš /fis/z 12/

hk/dl 209

66

Info
2. p
rův
o s
sch
žád

Britská vláda zrazuje závazky zaměřené na upevnění míru

Po sovětské notě francouzské vládě, v níž sovětská vláda varovala před neslučitelností pařížských dohod s francouzsko-sovětskou spojeneckou smlouvou, obrátila se 20. prosince sovětská vláda na vládu Velké Británie a upozornila ji, že politika britské vlády, jež vedla ke podepsání a ratifikaci pařížských dohod britským parlamentem, v zásadě odporuje závazkům, které vzala na sebe britská vláda britsko-sovětskou smlouvou, o poválečné spolupráci a vzájemné pomoci. Sovětská vláda upozornila, že ratifikace a uskutečnění pařížských dohod by nutně měla za následek zrušení této smlouvy. Neboť je jasné, že za těchto okolností by se stala britsko-sovětská smlouva jen zástěrkou, která má zakrýt skutečnost, že se britská vláda stala jedním z hlavních podněcovatelů protisovětského militaristického bloku, v němž je německému militarismu přičknuta vůdčí role.

Nota sovětské vlády upozorňuje na nebezpečnou situaci, která vznikla v poslední době v Evropě v důsledku snah západních militaristických kruhů, mezi nimi i britských, rozvízet ruce západoněmeckým militaristům a obnovit západoněmeckou fašistickou wehrmacht v čele s hitlerovskou generalitou. Uskutečnění pařížských dohod by znamenalo podstatné zhoršení situace v Evropě, znemožnilo by mírové vyřešení německé otázky a nebezpečně by ohrozilo evropský mír povzbuzováním západoněmeckých militaristů, aby se opět pokusili o uskutečnění svých výbojných plánů. Ratifikace pařížských dohod by znamenala tvrdý úder nasnesením, přijatým na sklonku války velmocemi na zabezpečení poválečného míru, tvrdý úder nadějším a požadavkům národů, aby mír byl udržán a upevněn.

Na to znovu důrazně upozorňuje sovětská nota z 20. prosince. Nota též jasně ukazuje, kde vězí příčina ohrožení evropského míru. Je to paktování západních monopolistických kruhů, včetně britských, se západoněmeckými revanšistickými militaristy, jejich

zločinná snaha povzbudit německé zbrojáře k nové válce, která by se hodila honbě západních monopolistických kruhů za maximální zisky, která by měla otevřít dveře jejich smaze po dosažení světovlády.

Tato agresivní činnost, namířená proti SSSR a dalším zemím mírového tábora, je v naprostém rozporu s platnými dohodami, uzavřenými mezi západními velmocemi a Sovětským svazem k tomu cíli, aby bylo znemožněno opětné tažení německých militaristů proti národům. Tím, že britské kruhy podepsaly a prosadily v britském parlamentě ratifikaci pařížských dohod, že vykonávají spolu s USA zvýšený nátlak na další státy, aby ratifikovaly pařížské spiknutí proti míru, pošlapávají usnesení britsko-sovětské spojenecké smlouvy z r. 1942, zaměřené na obranu proti útočnosti západoněmeckých militaristů, na obranu míru. Sovětská nota z 20. prosince obsahuje důraznou výstrahu, že v případě uskutečnění pařížských dohod britské vládní kruhy ve skutečnosti udělají škrt přes britsko-sovětskou spojeneckou smlouvu. A v důsledku toho, jak se praví v sovětské notě, nezbuď sovětské vláde nic jiného, než předložit presídli Nejvyššího sovětu SSSR návrh na zrušení spojenecké smlouvy mezi oběma zeměmi.

Důrazně varování obsažené v sovětské notě z 20. prosince je novou významnou akcí sovětské politiky, usluhující o upevnění přátelských vztahů mezi státy, o zajištění míru. Jasnými slovy odhaluje dobrodružné počínání západních monopolistických kruhů. A znovu tak přispívá k mocnému boji národů za zmaření úkladů namířených proti míru, které představuje současná politika západních vládních kruhů, mezi nimi i britských.

Na moskevské konferenci a v Deklaraci, přijaté účastníky konference, bylo nad slunce jasněji ukázáno, že pokusy ohrozit bezpečnost mírového tábora, jsou odsouzeny ke krachu. Síla mírového tábora, v jehož čele stojí nepřemožitelná velmoc Sovětský svaz,

je tak ohromná, že je s to odrazit a rozdrtit každého případného útočníka. Britské vládní kruhy pošlapáváním spojenecké smlouvy se Sovětským svazem se však dávají na nebezpečnou cestu oslabování a ohrožování vlastní bezpečnosti, mírového života britského lidu. Rozbitím sovětsko-britské spojenecké smlouvy se britské kruhy vzdávají nejosvědčenější záruky proti hrozbě, kterou i pro Velkou Británii představují agresivní choutky západoněmeckých revanšistů, toužících po odplatě za porážku ve druhé světové válce.

Nelze zapomenout, že, podobně jako nyní, i před druhou světovou válkou britské vládní kruhy kryly a napomáhaly růstu moci německých militaristů a Hitlera. A byl z toho útok vedený i proti Británii, Dunkerque, strašné nálety na britské ostrovy, zkáza způsobená hitlerovskými V1 a V2, zničené Coventry, přímé ohrožení svobody a existence britského lidu. To byla cena, kterou musel britský lid zaplatit za proradnou předválečnou politiku vládních kruhů. Sovětský svaz zachránil svobodu britského lidu rozdrčením hitlerovských armád na východě. Sovětský lid se ukázal jako největší přítel britského lidu, jako věrný dodržovatel spojenecké smlouvy, který se nerozpakoval položit nejtěžší oběti, aby pomohl Velké Británii setřást se šíje ruku vraha. Třeba připomenout prosbu Churchilla, zaslouhou J. V. Stalinovi, v níž žádal, aby sovětská vojska zachránila britská i americká vojska ohrožená hitlerovským útokem v Ardennách v lednu 1945. Sovětská ofenziva, zahájená na východní frontě, zachránila britská vojska před zkázou.

Věrně stál sovětský lid po boku lidu Velké Británie v boji proti nacistickým útočnickům. Sovětský lid je rozhodnut věrně dodržet i v budoucnu své závazky na obranu míru, závazky plynoucí ze spojenecké smlouvy, zajišťující společná opatření, aby odvrátil možnost nové agrese Německa nebo kteréhokoliv ze států, který se spolu s ním zúčastnil agrese v Evropě. Této záruky bezpečnosti Velké Británie se nyní britské kruhy vzdávají a naopak činí vše možné, aby povzbudily choutky německých militaristů k novým výbojům, k no-

ve válce. Pochmurní britských vládních kruhů, které se znovu otevřeně uchylují k proradné a dobrodružné politice období před druhou světovou válkou, které tleskají Churchillovu výroku, že již za války shromáždil německé zbraně a snil o společném boji s německými fašisty proti SSSR, je v naprostém rozporu se zájmy britského lidu.

To nezastře žádné předstírání o jakýchkoli »zárukách«, které si prý západní velmocí dávají proti agresivním choutkám západoněmeckých militaristů. Je třeba si vzpomenout, že v Mnichově ubezpečoval představitel německých militaristických kruhů Hitler západní představitele, že jeho požadavky jsou obráceny jen a jen na východ, proti ČSR, a přesto následoval i útok na Francii a Velkou Británii. Žádné záruky neexistují mezi kapitalistickými státy, kde jednotlivé monopolistické kruhy jsou ovládnuty jen a jen svými vlastními zájmy, svou honbou za maximálními vlastními zisky, za vykořisťováním druhých národů. Zárukou je jedině kolektivní zajištění evropské bezpečnosti, dodržování závazků velmocí, zaměřených na udržení míru.

Sovětská nota z 20. prosince je další výstrahou, aby západní velmocí upustily od nebezpečných pokusů strhnout vývoj událostí v Evropě na tu cestu, kterou se ubíraly před druhou světovou válkou. Je novou významnou výzvou, aby evropské státy se daly na mírumilovnou cestu zajištění své bezpečnosti a míru systémem kolektivní bezpečnosti, společnými opatřeními všech evropských států.

Sovětská nota má tak opět plnou podporu všeho československého lidu, který si přeje žít v míru se všemi evropskými národy. Dodržovat závazky mezi velmocemi, směřující k upevnění evropského míru, dohodnout se na systému evropské kolektivní bezpečnosti, zmařit úklady proti míru, které představují pařížské dohody a remilitarisace západního Německa, takové jsou důrazné požadavky našeho lidu. Naše národy vybízejí všechny národy, včetně britského lidu, k ještě usilovnějšímu boji za uskutečnění těchto požadavků. Činí tak v pevné víře, že je v rukou lidu prosadit je a zajistit mír. (RP)

... a jak se usilují jmenovat, myslí, že jsou duchaplní a chytří...
MROSEČAV MOTU

Krátce z tělovýchovy a sportu

Dynamo Pardubice—Ústřední dům armády 9:2 (4:1, 4:1, 1:0). Přátelské hokejové utkání hrané v úterý večer na zimním stadionu v Pardubicích před návštěvou 1500 diváků. Mužstvo pardubického Dynama nastoupilo již v úplně sestavě a po rychlé a technicky dobré hře zasluženě zvítězilo.

Dynamo Karlovy Vary—Spartak Brno ZJS 7:2 (2:1, 4:0, 1:1). Přátelské hokejové utkání hrané v úterý večer v Karlových Varech před návštěvou 2000 diváků. Branky Dynamo Karlovy Vary vstřelili: Náprstek 3, Matějček, Šafářek, Koller a Zápotocký po 1, za Spartak Brno ZJS Štemprok a Vala.

ČSR B—Tatran Opava 10:3 (3:2, 4:0, 3:1). Československé reprezentační hokejové mužstvo B

sehrálo v úterý přípravné utkání v Opavě, kde se střetlo na zimním stadionu v Opavě s Tatranem Opava, který byl posílen pěti hráči Baníka Vítkovic VZK. Branky za ČSR B vstřelili: Seiler 4, Ing. Charouzd 3, Seiml 2 a Sekyra 1, za poražené dal dvě branky Džubal a jednu Vašat.

Slovan Bratislava ÚNV—Spartak Praha Sokolovo 3:6 (1:1, 2:3, 0:2). V Bratislavě přineslo přátelské hokejové utkání rychlou a zajímavou hru. Tři branky vítězů vstřelil Bačilek, dvě Záborský a jednu Prebal, za Bratislavu dal dvě branky Olša a jednu Zábajník.

Uspořádáním mistrovství světa ve stolním tenisu 1955 byla poráženo Holandsko. Souřez se bude konat od 15. do 24. dubna v Utrechtu a pořadatelé očekávají účast reprezentantů ze 45 zemí.

OZNÁMENÍ

Provoz elektrických drah, trolejbusů a autobusů bude dne 24. prosince 1954 upraven tak, že poslední vozy budou z konceových stanic odjíždět kolem 18 hod. Vnitřním městem pojedou poslední vozy tramvají kolem 18.30 hod. Noční provoz na elektrických drahách nebude z pátku 24. prosince 1954 na sobotu udržován. Na Nový rok bude v časných ranních hodinách prodáván noční provoz elektrických drah tak, aby navázal na denní provoz. Trolejbusový a autobusový provoz bude zahájen v 8 hod. ráno.

V poradně a studijně marxismu-leninismu v Praze se koná dnes ve středu v 18 hodin beseda vedoucích agitáčních středisek, vedoucích agitáčních kolektivů a agitátorů s členy redakce „Zápisník agitátora“. K významu „Zápisníku agitátora“ pronášeli člen redakční rady soudruh E. Rabský.

Předpověď počasí na středu podle hlášení Hydro-meteorologického ústavu: Oblačno až zataženo, přelivání obláček od západu. V Čechách oledině sněh s deštěm, který se později dopoledne rozšíří i na Moravu. Před poledním, na Moravě k večeru, přejdou přeháňky za protibřávaní obláček a silného severozápadního větru. Denní teploty kolem 2 st., na Moravě 3–5 nad nulou, na horách snížení. Ve čtvrtek bude oblačno, mírný lehký přeháňky, denní teploty kolem 2 st., čerstvý severozápadní vítr.

DIVADLA

Národní divadlo: 19.00 Z pohádky do pohádky — **Tylovo divadlo:** 19.00 Ideální manžel — **Smetanova divadlo:** 19.00 Fidelio — **Ústřední divadlo čs. armády:** 19.00 Fidele (AUS VN) — **Komorní divadlo:** 19.30 Večer tříkrálový — **Divadlo komedie:** 19.30 Škola pomatur — **Divadlo St. K. Neumann:** 19.30 Chudý kolář — **Divadlo Na Fidovace:** 19.30 Mlynářka z Grandxy (premiéra) — **Divadlo Jiřího Wolfa:** 9.00 Sál nad zlato — **Divadlo hudby:** 17.30 Večer se Zdenkem Štěpánkem, 20.00 Gramofonové závady k Janáčkovu roku — **Ústřední loutkové divadlo:** 9.00 Zlatovláska — Ostatní divadla nhráli.

ROZHLAS

Praha I: Praha 470,2 m, Brno a Plzeň 314,7 m — **Praha II:** 41, vlna 1102,9 m, Praha 333,3 m (do 18,30 hod.), Praha 197,3 m (od 18,00 hod.). Česká Budějovice a Karlovy Vary 197,3 metru. Zpráva o sílzdnosti slunce: Praha II 19,30 hod. (pondělí až sobota).

Středa 23. prosince

PRAHA I: 7.55 Skolán — 8.05 Dechová hudba — 8.20 Zábavní melodie — 9.00 Populární sóla — 9.40 Lidové písně ze Slovácka — 10.00 Rozhlas pro školy — 10.35 Zvonění — 11.00 Půlhodinka pro ženy — 11.30 Slovenské lidové písně — 12.00 Na pomoc zemědělské práci — 12.15 Chvilka humoru — 12.50 Populární koncert — 13.15 Hudební obrázky — 13.40 Pohádka pro nejmenší — 14.30 Operetní půlhodinka — 15.00 Hrajeme první směně — 16.00 K. Weis: Scény z opery „Lešatinský kovář“ — 17.00 Úspěchy vědy a techniky — 17.20 Mladé světa — 17.40 K přílemtnému podvečeru — 18.30 Na katekinském bálu v Poniklá — 18.50 Píseň lidu — 19.30 Beseda rozhlasových novin — 20.00 Hudba pro radost — 20.30 Rozhlasová univerzita — 21.05 Hlinatový orchestr — 21.30 Mezinárodní komentář — 21.30 Koncert na přání posluchačů — 22.20 Komorní dílo A. Dvořáka — 23.00 K tanci i poslechu — **PRAHA II:** 10.00 Stanlin hudební umělců — 10.30 Umělecké vojenský soubor Praha — 11.00 Dozet nulličky. Ceta — 12.00 Zábavní hudba — 12.50 Ústřední hudba čs. armády — 13.15 Krásy mistrů — 14.00 Na přání mladých posluchačů — 14.30 Hudební besídka pro starší děti — 15.00 Hrajeme první směně — 16.10 Koncert hluharských sólistů — 17.00 Dárek před vánocí — 17.30 Naeviděno na I celostátní spartakiádu — 17.45 LKR II — 18.00 Z. Fibich: Dojazy z venkova — 18.30 Ceta ze sovětského tisku — 18.40 K podvečerní pohodě — 19.30 Zpráva o sílzdnosti slunce — 19.35 Dechový orchestr — 20.00 J. K. Tel: Fidovace aneb Žádné hny a žádná rvečka — 21.40 K dobré pohodě — 22.00 Smek tanených melodií — 23.00 Noční koncert.

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Hitlerovci připravovali úplné pokoření západních zemí

Oči celého světa jsou v těchto dnech upřeny k Francii, jejíž parlament jedná o ratifikaci londýnských a pařížských dohod — o tom, zda bude či nebude vzkříšen německý militarismus, zda dostanou či nedostanou do rukou zbraně ti, kteří mají na svědomí desítky milionů lidských životů.

Obhájci a prosazovatelé remilitarisace západního Německa se snaží všemožnými způsoby oklamat francouzské veřejné mínění. Pokoušejí se mu namluvit, že vytvořením nové wehrmacht nevznikne nebezpečí pro Francii, ba dokonce tvrdí, že uskutečněním londýnských a pařížských dohod bude zajištěna bezpečnost Francie.

Věru, prapodivná logika, z níž čouhá na všechny strany klam a lež.

V západním Německu si leští nacističtí generálové své rytířské kříže, které dostali za tažení do Francie — a francouzský lid prý má uvěřit, že bude bezpečný, až se tyto generálové opět postaví do čela svých jednotek.

Esesáci, kteří řvali na francouzských sluníčích svou »Frankreichhede« — ... marschieren wir, marschieren wir nach Frankreich hinein — se veřejně organizují v západním Německu a netrpělivě čekají, až budou zavoláni pod prapory — a francouzský lid má uvěřit, že ne od nich, ale od lidu v zemích tábora míru mu hrozí nebezpečí.

Prosazovatelé remilitarisace se pokoušejí uspat francouzský lid báčkami o »zárukách«, o »demokratičnosti« adenauerovců, ale přitom jim tl. o jejichž mírumilovnosti tak horlivě přesvědčují, sami kazí režii hry.

Bonnský ministr pro celoněmecké otázky Jakob Kaiser důrazně připomíná, že »jednotné Německo — je také ... Sársko a Alsasko-Lotrnsko«. Adenauerův ministr dopravy Seeborn volá: »Žádáme vrácení prádných součástí říše — Alsasko-Lotrnska! A bývalý hitlerovský generál Friesner říká na plná ústa, s prusáckou drzostí: »Jakmile budeme mít dvacet divísi, budeme mluvit s Francouzi jinou řečí!«

Jakou řečí se to chystají mluvit s Francií

RUDE PRAVO

a se západními zeměmi vůbec bonnstí dědicové Hitlera? Jaké jsou jejich plány?

Je snadno domyslit si to na základě plánů jejich předchůdců, o nichž hovoří dokumenty z tajných nacistických archivů.

*

Nelze se probírat bez odporu tajnými archivy nacistické špionáže. Vaně něco hrůzného z té prusácké důkladnosti, ze systematické, na níž si tolik potrpěli nacističtí barbari, když šlo o to, co nejlépe zorganizovat jejich zločiny. Se stejnou systematickostí postupovali v koncentračních táborech při selekci, kdy se rozhodovalo, kdo půjde na smrt hned a kdo až po měsících mučení. Se stejnou systematickostí třídili brýle, kufry, kartáčky na zuby i dětské botičky — všechno, co zbylo po těch, jež udusili v plynových komorách a spálili v krematoriu.

A tak tedy vidíme v nacistických archívech důkladně srovnané a podle jednotlivých zemí zařazené seznamy tajných agentů a donasčů, pečlivě očíslované každé jejich hlášení, každý udavačský dopis, každý dopis od lidí s křivou páteří, kteří se chtěli nějak zalbit nacistickým vládcům.

Jako v učebnici zeměpisu před námi defilují jména francouzských měst, odkud se scházela do Reichssicherheitshauptamt hlášení jednotlivých komand Sicherheitsdienst. Monsieur William Gueydan de Rousset psal jště dne 25. srpna 1943 z Paříže po-

nížený dopis s přeuctivým oslovením »Sehr geehrter Herr Obersturmführer«? — Ano, psal jste ho a je zarazen v nacistickém špionážním archívu pod značkou VII Bin!

Kolaboranti podobného druhu dodávali nacistům zprávy a seznamy členů všech protinacistických zaměřených organizací, nejen komunistických, ale i katolických, gaullistických atd.

Zrádci podobného druhu sami navrhovali nacistům, jak postupovat proti hnutí odporu, jaká »odvetná opatření« učinit po zabití několika hitlerovských vojáků francouzskými vlastenci. Mezi jiným se navrhovalo jako »zvláště účinné opatření, aby muži od 17 do 25 let, kteří jsou nepřátelsky zaměřeni proti říši, byli vyměněni za válečné zajatce a posláni na otročké práce do Německa. A samozřejmě — bezohledné zákroky, včetně rozsudků smrti, proti jakémukoliv druhu sabotáže, ostrá opatření proti všem vrstvám obyvatelstva...

Tato zrádcovská pátá kolona měla dopomoci nacistům k tomu, aby postupně stále víc a více ovládli a spoutali veškerý život ve Francii, aby se tu stali na věky neomezenými pány.

Stejně důkladně měli nacisté zaneseny své příznivce a agenty v Anglii, jak o tom svědčí seznam »Deutschfreundliche Personen« (t. j. osoby přátelské Německu), jehož část reprodukuje.

Na prvním místě figuruje v seznamu admirál Sir Barry Domville, vedoucí organizace pro německo-anglické dorozumění LINK, adresa: 230 Strand, London, W. C. 2. Následuje C. E. Carroll, Hubert Maddocks, Ru'h Mackenzie, dále Ernest H. Cook, 161 Fairlands Avenue, Thorton Heath, Surrey, dále Mr. Chambers, G. E. Thomas, Arnod S. Leese, 30 Cravenstreet, London, W. C. 2, P. J. Ridout atd. — O R. Grahamovi (2 Hersey Lane Gardens, London, N. 6) se v seznamu píše, že je to velmi aktivní a nadšený fašista, který píše pod své dopisy Heil Hitler, Mr. Keith Strückmeyer z Wiltshiru se chtěl nacistům mimoděk zavděčit a dodal jim adresy ředitelů vyšších škol ve Wiltshiru. A opět nacistická pečlivost — osoby uvedené v příloze I jsou podle jeho dopisu deutschfreundlich, pravi se v zápisu.

Stejně důkladně, jako vedli své seznamy příslušníků páté kolony, s nimiž počítali co s pomocníky při porobení národů západních zemí, zaznamenávali si nacisté i každý plán, každý návrh, který měl být uplatněn až přijde den — v Anglii po jejím ovládnutí invází, va Francii po vítězném zakončení války.

Výmluvným svědectvím je tu zápis ze schůzky členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu, která se konala koncem srpna 1940 v Mnichově. Jsou tu uvedena i jména účastníků porady, z nichž každý se snažil přijít se svou troškou do mlýna na vylepšení nacistických výbojných plánů proti západním zemím. Přitom se upozorňuje na některé z nich jako na osoby »zvláště vhodné pro zasazení v Sicherheitsdienstu« při operaci proti Anglii, neboť to jsou »znalci Anglie«. Je mezi nimi dr. Wirsing a dr. Michael, dr. Kress, dr. Donald Stuart a — dr. Valjavec. Ano, nejde o omyl, je to týž dr. Valjavec, který je dnes významným činitelem tak zvaného »Süd-Ost Institutu« v Mnichově. Tehdy se činně zúčastňoval příprav nacistického útoku proti Anglii, nyní jistě patří, podle chláholivých slov obhájců remilitarisace, mezi ty »demokratické činitele« bonnského západního Německa, od nichž prý nehrozí ani Anglii ani Francii žádné nebezpečí.

6.) Trafalgar-Säule:

Ein Symbol des britischen Siegs im Weltkrieg, ähnlich dem französischen Denkmal bei Compiègne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgar das Wahrzeichen britischer See- und Wehtherrschafft dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Výňatek ze zápisu o schůzi členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu v Mnichově. V 6. bodě se hovoří o převezení Trafalgar-ského sloupu z Anglie do Německa.

Zvláště zajímavé jsou však plány, které byly na této schůzi projednávány. V 1. bodu »Různého« se na př. navrhuje:

»Pro ubytování oddílů SS se výborně hodí anglické university a koleje (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow atd.). Velká sportovní hřiště, ložnice a společenské místnosti, výhodná poloha.«

Kolik drzostí je v této nacistické představě, jak se budou hordy esesmanů rozvalovat ve střediscích anglické kultury!

A ještě více vyniká nacistická zpupnost v 6. bodu, který zní:

Trafalgarový sloup:

Symbol britského vítězství ve světové válce, podobný francouzskému pomníku u Compiègne (ten nacisté po uzavření příměří s Francií manifestačně zničili, pozn. R. P.) neexistuje. Avšak Trafalgarový sloup představuje v Anglii od bitvy u Trafalgaru znamení britského námořního a světového náněství. Bylo by působivým podtržením německého vítězství, kdyby byl Trafalgarový sloup převezen do Berlína. Případně navrhnout Göringovi.

Jaké to triumfy si připravovali nacisté, jaká pokoření pro lid západních zemí pro případ svého vítězství!

Triumfy se nedostavily. Pohřbila je Sovětská armáda svým vítězným pochodem od Stalingradu až do Berlína. Avšak v západním Německu doutná požár odvely. Západoněmečtí revanšisté by chtěli uskutečnit to, co se nepodařilo jejich předchůdcům. Prostředkem k tomu jim má být nová wehrmacht, jejíž obnovu předpokládají londýnské a pařížské dohody.

»Stačí nám jen stisknout tlačítko a kola německé vojenské mašinerie se rozjedou« prohlašuje vyhrůžně Theodor Blank, faktický bonnský ministr války.

Národy západní Evropy nesmějí zapomenout, že také proti nim se má rozjíždět západoněmecká vojenská mašinerie. Lidé na Západě už poznali na své kůži nacismus. Dokumenty z nacistických archivů však ukazují, že ho nepoznali ještě do všech důsledků, ukazují, co všechno měl a má pro ně nacismus ještě připravené.

Ještě je čas odvrátit tuto hrozbu. Odmítnout ratifikaci, zabránit uskutečnění londýnských a pařížských dohod! Nedať zbraně do rukou těch, kteří by chtěli uskutečnit Hitlerovy dobovačné plány!

22. XII. 1954

Donat. chř. ... von denen die meisten der Studenten Dr. Heinz ... , Abt. der Organisation "The Link" (Org. für deutsch-engl. Verständigung) in Düsseldorf, persönlich bekannt sind. (Siehe hier, Schr. VI. 1 - 4 vom 4. 9. 1940).

Admiral Sir Barry Domville, Leiter des "Link" (Org. für deutsch-englische Verständigung) 230 Strand, London, W. C. 2;

21. XII. 1954

KLID PRÁVO

Ve Vau doje. Impendat.

Historie varuje lid Anglie a Francie před remilitarisací západního Německa

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Miliony lidí v západních zemích vedou spolu s celým táborem míru a pokroku rozhodný, houževnatý boj proti uskutečnění londýnských a pařížských dohod, proti obnově nacistické wehrmacht. V tomto boji stojí na Západě bok po boku lidé různého politického a náboženského přesvědčení. Spojují je však společné myšlenky: Láska ke svým zemím, touha po životě v míru.

Nechtělí, aby jejich země byla znovu ohrožena nacistickými bombardéry, vyzbrojenými tentokrát atomovými pumami, nechtělí, aby rozpinavý německý militarismus znovu zahrnoval jejich země do svého „lebensraum“, aby po nich znovu dupaly boty nacistických okupantů.

Ve svém boji proti remilitarisaci západního Německa se mirumilovní lidé na Západě opírají o varovná poučení z historie. A mezi těmi poučeními stojí na prvním místě mnichovská dohoda z roku 1938. Vládnoucí kruhy na Západě tehdy tvrdily, že ústupkem Hitlerovi je pro ně na dlouhé časy zajištěn mír. Věřily, že se jim podaří definitivně usměrnit Hitlerovy výboje na východ. Měly od Hitlera „zárůky“.

Ale podej čertu prst a chytne celou ruku. Za necelé dva roky po mnichovské dohodě podpisoval maršál Pétain v Compiègne hanebné, Francií ponižující podmínky příměří s Hitlerem, a nedlouho poté začala nacistická luftwaffe „scoventrovat“, t. j. se zemi srovnávat anglická města.

Příliš drahé poučení, krví, požáry a dy-mem páchnoucí poučení, jehož jizvy nejsou dosud zaceleny, si odnesly Francie a Anglie z mnichovské dohody, z toho, že nedokázaly včas zadržet ruku německého militarismu. 700.000 Francouzů bylo zabito a 555.000 zmrzačeno za války, 225.000 jich bylo uvřezáno do hitlerovských koncentračních táborů, 780.000 zavlčeno na otrocké práce do Německa. Čtvrt milionu rolnických usadlostí, na dva miliony budov a téměř padesát tisíc podniků ve Francii bylo hitlerovci úplně zničeno nebo značně poškozeno. — Anglický lid šel ve druhé světové válce přes tři sta tisíc mrtvých a přes tři sta šedesát tisíc raněných.

Rozbitá města, pole i vinice rozryté housenkami tanků, pobité ženy a děti varují všechny budoucí generace, že není míru s německým militarismem, že nelze žít bez obavy o život, o střechu nad hlavou, jakmile v Německu jsou zbraně v rukou rozpínavých, výbojných, válčebních kruhů!

*

Poučení však skýtají nejen události, které destky milionů lidí na Západě zažily na své vlastní kůži. Průkazná svědectví vydávají i dokumenty z tajných nacistických archivů. Ukazují, jak podléhli, zákeřnými metodami vedli boji nacisté, prozrazují, jaké byly jejich další plány v západní Evropě — plány, které nemohli uskutečnit, protože jim přes ně udělala škrt nepřemožitelná, vítězná Sovětská armáda.

Hovoří se tu mimo jiné o uzavření britských univerzit, o zrušení vědeckých společností a klubů, o zajištění vědeckých institutů, pracujících v rámci 25 britských univerzit, při čemž zvláštní zájem měli nacisté o vědecké ústavy a chemické instituty, pracující pro britskou armádu, atd.

V seznamu úkolů, které měl Sicherheitsdienst plnit v Anglii, se uvádí, že tento materiál je pro naše budoucí koloniální posazení velmi cenný a bude proto muset být po předchozí prohlídce dopraven zvéstí do Říše. Nacisté si tedy už představovali, jak „zdedí“ britské i francouzské kolonie.

Projevovali také už předem loupeživý zájem o kulturní památky chované v britských muzeích a zámcích. V dopise z 11. listopadu 1940 SD-Abschnitt Braunschweig, adresovaném III. oddělení RSHA do Berlína, se uvádí seznam památek, které mají být „zajištěny“ v Britském muzeu v Londýně (na př. sbírka autografů, sbírka starých rukopisů), v Národní galerii v Londýně na Trafalgar Square (obrazy Rembrandtovy) a jinac.

Zvláště zajímavý je seznam připojený k tomuto dopisu. Jsou v něm uvedena jména i adresy osob a firem v Anglii, které jsou „deutschnordlich“, t. j. přátelsky nakloněny hitlerovskému Německu.

Tak jako v Anglii, spolehali se nacisté na pátoú kolónu, na zákeřně čekajícího vnitřního nepřítel a zrádce i ve Francii. I o tom hovoří dokumenty z nacistických archivů.

Francouzský lid si dobře vzpomíná na činnost Sicherheitspolizei, která byla pod vedením Sicherheitsdienstu a jejího šéfa SS Obersturmführera Moritze a SS Obersturmführera Stübnera v Paříži. Pomocí své sítě spolupracovníků a udavců terorizovali Francii, vedení přímo Alfredem Rosenbergem.

Nerozlišovali přitom okupované a neokupované území Francie. Vzády hitlerovci počítali s tím, že po skončení války — samozřejmě vítězné pro ně, jak doufali — budou přinejmenším na celém francouzském území.

Proto prostřednictvím referátů IV, VI, FM a pomocí svých SD-komand rozestřeli své sítě v Bordeaux i v Marseille, v Poitiers, Dijonu i v Rouenu.

Posurohodně svědectví vydávají dokumenty nacistické špionáže o Spinnaté útoze, kterou při činnosti nacistů ve Francii hráli jejich tajní agenti. Přitom se ukazuje, že řada denunciantů, kteří kontrolovali francouzskou inteligenci, dávají jí zavírat a vykrádat její býty a dávali savně památky Francie k dispozici nacistickým barbarům, se rekrutovali z tot. „svědků“ zasnátů.

Výmluvným důkazem je tu dopis, který psal dne 12. října 1942 velitel Sicherheitspolizei a Sicherheitsdienstu do Paříže z Orléans jeden z „überwachen“ s nacisticky narobřeným titulem: Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD im Reich „des Militärstrafbereichs in Frankreich — Sicherheitspolizei — SDI — Kommando Orleans“.

to je jivo

Nechtěme dnes mluvit aiespon nektete z těchto dokumentů z archivů nacistické špiónáže, které máme k dispozici.

První z nich se týká přípravy nacistické invaze do Anglie. Zpravodajskou přípravou invaze se zabývalo III. oddělení RSHA (Reichssicherheitshauptamt), při čemž jednou z vedoucích osobností této činnosti byl SS-Standartenführer Ohlendorf.

Oddělení Abwehr u OKW (vrchní velitelství nacistické armády) mělo v roce 1940 připravené agenty, jejichž úkolem bylo provádět určené akce po přistání nacistických jednotek v Anglii. Tito agenti byli soustředěni v tak zvaném Einsatzkommando Li-verpool.

Dokumenty hovoří také o tom, jaké byly úkoly těchto agentů, jaké byly nacistické plány v Anglii po jejím obsazení. Dnešní stoupenčí a prosazovatelé remilitarisace západního Německa v britských vládnoucích kruzích by se asi sotva troufali seznámit anglický lid s plány, které měli vůči Anglii ti, k jejichž dědictví se dnes téměř nepokrytě hlásí bonnské revanšisté.

Oznanuje v dopise, ze přísluš. seznamu svobodných zednářů z lože St. Jean des Arts a Grand Orient v Perpignan, dodaný agentkou 299. Žádá o zaslání výsledku přezkoušení seznamu, za účelem posouzení agentky.

Tak jako tehdy čeká i nyní pátá kolona ve Francii a v ostatních západních zemích, aby se dala do špinavé práce proti národu své země ve službách Hitlerových dědičů, adenauerovských notonáčů. Naplná všechny síly, aby prosadila uskutečnění londýnských a pařížských dohod, obnovy nacistické wehrmacht.

Poučení historie však volá do boje proti této plátnu miliony milionových lidí na Západě.

Volají mrtví, zavraždění v Covenpky, pobiti nacistickými V 1 a V 2 v Londýně.

Volají mrtví z Ohadouru, popravení z Fort Valerien.

Volají a varují lid všech západních zemí, aby zabránili uskutečnění londýnských a pařížských dohod, aby nepřipustili dát do rukou zbraně Hitlerovým dědičům.

října 1954.

45

pařížských mecka a

nebezpečí války. Pařížské dohody od-

porují národním zájmu německého lidu. Jejich uskutečnění by vedlo k brutrovražedné válce, v níž by se Němci navrátili po- bíjeli. Náš lid se nikdy neoběhne svého práva na sebourčení.

Německý lid nikdy nebude souhlasit s tím, aby západní okupační mocnosti měly právo okupovat západní část Německa po neone- znou dobu a právo rozhodvat o tak životní otázce našeho národa jako je sjednocení Německa. Náš lid, jehož částí je sárské obyvatelstvo, proto nikdy neuzná pařížské dohody.

V závěru svého prohlášení KS Sárska vyzývá všechny Němce, aby ze všech sil bojovali proti ratifikaci pařížských dohod.

iš 294-295/kč

Řádění amerických vojáků v Turceku.

R 20 jj I s t e n b u l 26. října / TASS / Orgán

vládnoucí turecké Demokratické strany, list " Demokrat

Izmir ", si stěžuje na " smutné incidenty " amerických vo-

jaká řádících v Izmiru. List uvádí případ, kdy 3 američtí

vojáci odmítli zaplatit v restauraci, sbili číšníka a potom i

šlona izmirské městské rady, kt rý se pokusil jim zabránit v jejich výtržnostech. Výtřníci byli vyžháni z restaurace

teprve po příjezdu celého oddílu policie.

iš /kl/ z 74/kč

10. 6. 1954
Message Ampoules

Historie varuje lid Anglie a Francie před remilitarisací západního Německa Svědectví tajných archívů nacistické špiónáže

Miliony lidí v západních zemích vedou spolu s celým národem mlhu a pokroutu rozhodně krajevnaří, boj proti uskutečnění loděpní- ských a leteckých děl, proti obnově ra- diostrojů a letadla. V tomto boji stojí na Západě nůž po boku lidí různého politického a náboženského přesvědčení. Spojení je však společné myšlenky: Láska ke svým zemi- ňám a touha po životě v míru.

Nevzdělí, aby jejich země byla znovu ohro- žena nástříkami bombardéry, vyzbrojenými letadly atomového poměru, nechcejí, aby rozumný německý militarisms znovu za- hrnoval jejich země do svého sebevražed- ný boj po nich znovu dupaly boty nacistických okupantů.

Ve svém boji proti remilitarisaci západního Německa se míromilovní lidé na Západě opi- rájí o vědecká poučení z historie. A mezi ná- střího poučeními stojí na předním místě mí- rováská dohoda z roku 1938. Vládnoucí kruhy na Západě tehdy tvrdily, že ustupkem Hoje- rovi je pro ně na dlouhé roky zajištěn mír.

Věřily, že se jim podaří definitivně usmí- rnit Hitlerovy výboje na východ. Měly od Hitlera sázku.

Ale poděl čertu prst a chybné celou ruku. Za necelé dva roky po mnichovské dohodě podpísala maršál Pétain v Compiegne ha- nobné, Francii ponižující podmínky příměří s Hitlerem, a nedlouho poté začala nacistic- ká luftwaffe s Coventroté, t. j. se zemí srovnávat anglická města.

Přibliž druhé poučení, kvůli, požáry a dý- mem páchnoucí počtení, jehož jazy nejsou dostal zacelely, si odnesl Francie a Anglie z mnichovské dohody, z toho, že nedokázaly vést zábrat mlau německého militarismu. 700 000 Francouzů bylo zabito a 585 000 zruzeno za války. 225 000 lidí bylo uvře- zo do hitlerovských koncentracních táborů, 180 000 zaveleno na otravné práce do Ně- mecka. Čtyř miliónu vojenských usečností, na dva milióny budov a téměř padesát tisíc pojmání vo Francii bylo hitlerovci úplně zni- čeno nebo značně poškozeno. — Anglický lid měl ve druhé světové válce přes tři sta tisíc mrtvých a přes tři sta šedesát tisíc raně- ných.

Rozbít měřka, pole i vinice rozryté hot- senkami tanků, pouté ženy a děti varují všechny budoucí generace, že není míru s ně- meckým militarismem, že nelze žít bez oba- vy o život, o střechu nad hlavou, jasně je v Německu jsou zhoráné v rukou rozvána- vých, výrobných, válečných krahů!

Poučení však skýtají nejen události, které desítky miliónů lidí na Západě zažily na své vlastní kůži. Průkazná svědectví vydávají i dokumenty z tajných nacistických archívů. Ukazují, jak podlémy, zákeřnými metodami vedli boj nacisté, prozrazují, jaké byly jejich další plány v západní Evropě — plány, které nemohli uskutečnit, protože jim přes ně udě- ľala škrt nepřemožetelná, vítězná Sovětská armáda.

Vědecké díny, které mají být vskazují z těchto dokumentů z archívů nacistické špiónáže, které máme k dispozici.

První z nich se týká přípravy nacistické invase do Anglie. Zpravodajskou přípravou invase se zabyvalo III. oddělení RSHA (Reichssicherheitshauptamt), při němž je- nen z vedoucích osobností také Emmerich Fort SS-Standartenführer Ostland.

Oddělení Abwehr u OKW vřechá velitel- ství nacistické armády) mělo v roce 1940 připravené agenty, jejich úkolom bylo pos- vědět určené akce po příchání nacistických jednotek v Anglii. Tito agenti byli soustře- ňováni v tak zvaném Einsatzkommando Li- /verpool.

Dokumenty hovoří také o tom, jaké byly úkoly těchto agentů, které byly nacistické v- ny v Anglii po jejím obsazení. Dnešní stá- penci a zpravodajské remilitarisace daga- nio Německa v britských vládnoucích kru- zích by se asi setva rovnali sarmat angli- ký lid s plány, které měli všci Anglii ta- k nějaké dědictví se dnes téměř nepoprvé- nísi bonnosti revanšisté.

Hovoří se tu málo i jiné o uzavření brit- sých univerz, o zrušení vědeckých společ- ností a klubů, o zrušení vědeckých insti- tud, kněžských v rámci 25 britských uni- versit, při čemž zrušení zajem měli nacisté o vedecké ústavy a chemické instituty, pra- caři na britskou armádu, atd.

V seznamu úkolu, které měl Sticherheits- dínský plán v Anglii se uvádí, že tento na- zvaní je pro naše budoucí kolenáhati posta- vení velmi cenná a bude proto muset být po- předchozí prohlídce dopraven zrušit do Říše. Nacisté si tedy už představení, jak zrušit britské i francouzské kolená.

Protovali také už předem loupeživý zá- jem o kulturní památky chované v britských mušiču a zámečích. V úprave z 11. listopadu 1940 SD-Anschicht Braunschweig, adresa- něm III. oddělení RSHA do Berlína, se uvádí seznam památek, které mají být zajištěny v Britském muzeu v Londýně (na Dr. sbírka autografi, sbírka starých rukopisů), v Ná- rodní galerii v Londýně na Trafalgar Square (obrazy Rembrandta) a jinde.

Zvlášť zájmutý je seznam připomený k lo- muo dopisu. Jsou v něm uvedena jména i adresy osob a firem v Anglii, které jsou očuschnfrendlichy, t. j. přátelsky nakloněny hitlerovskému Německu.

Tak jako v Anglii, spoíhají se nacisté na páou kolonu, na záleimé čestného vnitřní- ho nepřitele a zádnce i ve Francii. I o tom hovoří dokumenty z nacistických archívů.

Francouzský lid si dobře vzpomíná na čin- nosi Sicherheitspolizei, která byla pod vede- ním Sicherheitsdiensta a velitele šefa SS Obersturmführera Mottze a SS Obersturn- führera Süßera v Paříži. Pomocí své sár spolupracovníků a udavačů terorizovali Francii, velem přimo Alfreidem Rosenbei- gen.

Nerozlišovali přitom odstupně a nočku- pované území Francie. Větyt hitlerovci po- čítali s tím, že po skončení války — samo- zřejmě vítězné pro ně, jak doučali — budou plně vládnout na celém francouzském území.

Proto prestie intetivim referátu IV. VI. FM a porovci svých SD-komand roze- stíli své síle v Bordeaux i v Marselle, v Poutons, Dieppe i v Rouenu.

Pozoruhodně svědecké vydávají dokumen- ty nacistické špiónáže o španělé úloze. Kle- rou při činnosti nacisté ve Francii bráti je- lich talní agenti. Přitom se ukazuje, že řada denunciantů, kteří skontrolovali francouz- ské ústřední, dávají záhadu a vyví- dat jej byly a dávají kážené přitácky Fran- cie k dosažení nacistických úkolů, se přeměny z nepřítelů v spojence.

Významným dokazem je tu dopis, který psal dne 12 čna 1942 velitel Sicherheits- polizei a Sicherheitsdienst, Ju Paříže z Orléanu, jeden z úředníků s nads- ťky špiónážím, Julien Det Potehlspaher der Sicherheitspolizei und des SD im Be- reich des Vichy-Regimes, a. Fran- reich - Sicherheitspolizei, a SD in Kom- mando Orléans.

Prohlídka v těchto dokumentech je vskazují stov, jaké počtem z šefa S. Jan des Ais a Genet Opat v Pezenanpu dočasný agent- kou, Eug Zanu o zastání výsledku předkou- seni seznamu, za účelem zposazení agent- ů.

Tak jako toho řada i vnaí páda kolona ve Francii v es vnaí z maratických zemích, ony se datí s nárve, jaké před národa své země ve sáhlých hitlerovských dých, akter nemeckých v národním Napsáná vse- řny sou šta Francie, za zrušení lo- ůmských a britských a zrušení úlozy nacist- ůdí vědmatě.

Poučení, kterého nacisté měli být do boje puvé- řitěho páhny m. aby remilitarisace, t. j. na Zápae.

Vědecké díny, které mají být vskazují po- ůdí nacistických VI a V v Londýně. Větyt nřiti z Orléanu, zrušení z Fort Vauren.

Větyt a větyt, jaké všeob- řadních zemí, aby zabránit usude, aby hitlerovský a ná- střího dědat, aby vyvraždí dat do ná- kau zvané Hlas, vnaí šta.

Thornova zápis An parlamentu

VČERA HITLEROVSKÁ, DNES ADENAUEROVSKÁ TAKTIKA.

Politika výboje halená do beránců rooucha

Svědectví tajných archivu nacistické špiónáže

Obháječi a přesazovatelé londýnských a pařížských dohod ve Francii a v ostatních západních zemích se všemohoucně snaží udělat černého bílé. Tváří v tvář pobouření veřejnému mínění, které protestuje proti obnovení nacistické wehrmachtu, ujistují o míru mírovnosti západního Německa.

Adenauerovi ministři se sice občas zapomenou a s drzou uřinovitostí, praprad, jako jsou skutečné plány bonnských revanšistů, (na př. vědání po anexi Alsaska-Lotrinska), ale jinak se bonnské oficiální kruhy rovněž účastní této zastírací komedie, která má odhalit lid západních zemí. Dušují se svou mírumilovností vůči Západu, svou dobrotou vůči spolupráci, horují pro rozšiřování vzájemných svazů. Do Francie i do jiných západních zemí ježili západoněmecké hospodářské odborníky a přetvářkou západoněmeckého průmyslu, aby jednali so konkrétních formách spolupráce. Na př. v říjnu t. r. dlel v Paříži předseda Svazu německých průmyslu Fritz Berg v doprovodu členů správy Mannesmannova koncernu P. Pöhl, aby jednali o společné francouzsko-západoněmecké výrobní závazky.

Málokdy připomenout v této souvislosti, že Hitlerové sáhli v období před druhou světovou válkou ke stejné taktice, když jim šlo o to, uspat bledost národa, aby je tak snaže mohli ovládnout a porobit. Také oni kladli svou výbojnou politiku do beránců roouchů byl. Masově spolupráce, podnikal i práteleké mírovství do západních zemí.

Tajné archivy nacistické špiónáže vyduávají dnes svědectví, co se za touto spoluhrádkou, za těmi "závislými" skrývalo. Nacisté nepřijímali do Paříže obdivovatelského věz a do Londýna westminsterskou katedrálu. Byli velmi svímaví ke všemu, o čem předpokládali, že by mohli posloužit k uskutečnění jejich výbojného plánu. A pak psali své lidění Sicherheitsdienstu.

V archivu nacistické špiónáže je na př. za ložen dopis, který psal Reichssicherheitshauptamt ve lozd tiskového oddělení nacistického ministerstva pro vědu, výchovu a lidovou osvětu dr. Krause. Sděluje, co považuje za obědné pozornosti Sicherheitsdienstu ze svého pobytu v Londýně. Zdejšího přítom, že se jeho zkušenosti srozumějí především na kulturní pole, avšak hned v dalším je vidět, že nacisté pojmali toto kulturní pole značně široce. Dr. Krause se totiž podobně zabývá číneckým literárním a anglickým ministerstva vnitra a upozorňuje, že jsou tam k dispozici velké množství spisů -- pro účely přípravy vojenských invazí -- je hořej do Anglie udává dr. Krause, jaké a umístění evropské centrály, která má být v Londýně a j. V závěru dopisu uvádí problémy a řešení bisapského pulce v Československu a končí slovy: "Krause, kde jsou tyto závažné údaje, která ukazují spojení čilské s britskou politikou."

... Listinye dále dokumenty nacistického archivu a nacházíme tam další hlášení o Anglii i o odbornících pro Anglii, včednyet k svazeni pro invazi. Vedoucí Sicherheitsdienstu -- úsek Thorn opěvd ve svém dopise do Berlína píše:

Der Reichminister für Völkerversorgung, Ernährung und Volkshbildung
Der Leiter der Pressestelle
...
Es wird gebeten, die in der Anlage beigefügten Unterlagen dem Reichsamt für Völkerversorgung zuzuschicken.

Info 2.2

ruv

O S

sch

šác

genossin Marie-Elisabeth Bräuningr, která žila v Anglii v nepřípadné funkci jednatelky ženského odboje a nyní přechází za věmi cizím, aby byla opět nasazena v Londýně. 'SS Hauptsturmführer Siebert upozornuje spěšným telegramem na možnost pomoci do centrálního zastírací komedie v Berlíně Henninga, vzhledem k jeho sponožení zástupcem osob a zařízení v Anglii.

Dáteit Haushofer jisté vysuoval za své ho pobytu v Anglii v masce houbavého vědce. plného zájmu o německo-anglickou spolupráci a výměnu kulturních statků. Avšak konečný cíl jeho zpřáckých styků byl stejný jako u všech ostatních: špiónáž, přistup k ztrožení Anglie neusty.

Jak si nad tímto dokumentem nevzpomenout za současny 'Weltstudentenprogramm', který vznikl z podnětu západoněmeckých úředních míst? Pod jeho pláštíkem a za podpory anglických vládnoucích kruhů a úřadů se provádí vzájemná výměna technického dovedení mezi Anglií a západním Německem. Získávat vědi o této věci prosti angličtí občané? O početných vývinách před r. 1940 rovněž hovoří nacistické náčelníky špiónážních archívů. Jejich účelem bylo dosáhnout o největšího počtu legálních agentů pro práci v Anglii a anglické státní v Německu ověřovat tak, aby se stali spolupracovníky nacistické špiónáže

Četná fakta z poslední doby dosvědčují, že bonnské revanšisté mají už opět důkladně vybudovanou svou špiónážní síť v západních zemích. Norimberský 'Achtuhrblatt' psal už před rokem, že v anglickém tisku vycházejí rozhořčené zprávy o činnosti Gehlenovy služby, zjevíž agenti pracují nejen ve východním pásmu Německa, nýbrž i ve hranicích Itálii, Anglii, Španělsku a v Egyptě. Haus-Joachim Geyer (křevim jménem Greil), jeden z agentů Gehlenovy špiónážní organizace zatčených v poslední době v NDR, vypověděl, že se ve Francii buduje rozsáhlá špiónážní síť, vyzbrojena všemi technickými prostředky.

Jiný agent Werner Haase (křevim jméno Heiser) řekl rovněž, že Francie byla těžištěm v práci špiónážní organizace. Po- die jeho slov považují příslušníci organizace dosud Francii za sblávného nepřitele.

Stáři francouzští specialisté, kteří mají jako bývalí pracovníci nacistické špiónáže na svědomí stovky životů francouzských vlastenců, byli v západním Německu povoláni opět do práce. Jedním z nich je na pr. Leht-Benninger, který pracoval před válkou jako špión ve Francii a pak řídil špiónážní úřadovnu v osazené Paříži. Dnes je -- jak vypověděl zatčený agent -- vedoucím penzijním zastupení Gehlenovy tajné služby v Karlsruhe.

Štvo situace, byť jen namátkou vbrahe, volají k bdělosti lid západních zemí. Volají ho aby neustal ve svém boji proti skutečným imitáckým a pařížským dohod, které mají zcela uvolnit ruce expansivnímu západoněmeckému militarismu. Volají ho, aby se nechal oklamat beránců roouchem, do něhoz pomahať obháječi remilitarizace halit bonnským revanšistům, jejich výbojné plány!

Berlin W. G. am 20. August 1940
Unter dem Codewort
P. 11
Reichsamt für Völkerversorgung
Berlin
P. 11

Reichsamt für Völkerversorgung
P. 11
Reichsamt für Völkerversorgung
Berlin
P. 11

Reichsamt für Völkerversorgung
P. 11
Reichsamt für Völkerversorgung
Berlin
P. 11

Unter Beachtung auf dem Besuch des SS-Propagandachefers Dr. Thorensi möchte ich im folgenden erläutern, was mir aus meiner Aufzählung aus meiner Tätigkeit in London während der vier letzten Jahre als der Aufzählung des S. D. in London während der letzten Jahre ist. Ich möchte dabei betonen, daß sich meine Erfahrungen auf der Hauptebene auf das kulturelle Gebiet beschränken.

Utazba dopisu, v němž dr. Krause sděluje Sicherheitsdienstu své zkušenosti z Anglie

ONAUO- SVAZOM

SH SVAZU,

stnilo

šmcka.

nku,

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Hilleroenci připravovali úplné pokoreni západních zemí

Od celého světa jsou v těchto dnech upřeny k Francii, jejíž parlament jedná o ratifikaci londýnských a pařížských dohod — o tom, zda bude či nebude vzkrísěn německý militarismus, zda dostanou či nedostanou do rukou zbraně ti, kteří mají na svědomí desítky milionů lidských životů.

Obháječi a prosazovatelé remilitarisace západního Německa se snaží všemožnými způsoby ovládat francouzské veřejné mínění. Pokoušejí se mu namívat, že vytvořením nové wehrmachtu nevznikne nebezpečí pro Francii, ba dokonce tvrdí, že uskutečněním londýnských a pařížských dohod bude zajištěna bezpečnost Francie.

Veru, propadivná logika, z níž čouhá na všechny strany klam a lež.

V západním Německu si leští nacističtí generálové své rytířské kříže, které dostali za tažení do Francie — a francouzský lid pry má uvěřit, že bude bezpečný, až se tyto generálové opět postaví do čela svých jednotek.

Esesáci, kteří řvali na francouzských silnicích svou „Frankreichliede“ — „marschieren wir, marschieren wir nach Frankreich hinein“ — se veřejně organizují v západním Německu a netrpělivě čekají, až budou zavoláni pod prapory — a francouzský lid má uvěřit, že ne od nich, ale od lidí v zemích tábora míru mu hrozí nebezpečí.

Prosazovatelé remilitarisace se pokoušejí uspat francouzský lid báchorkami o vzrušácích, o „demokratičnosti“ adenauerových, ale přitom jim ti, o jejichž mífamiovnosti tak horlivě přesvědčují, sami kaží reži hry.

Bennský ministr pro celoněmecké otázky Jakob Kaiser důrazně připomíná, že sjednotné Německo — je také ... Sársko a Alsasko-Lotrínsko. Adenauerův ministr dopravy Seebohm volá: „Zádáme vrácení prádných soudstvi říše — Alsaska-Lotrínska.“ A bývalý hitlerovský generál Friessner říká na plná ústa, s prusáckou drzostí: „Jakmile budeme mít dvacet divisí, budeme mluvit s Francouzi jinou řečí!“

Jakou řečí se to chystají mluvit s Francii?

RUDE PRAVO

a se západními zeměmi vůbec bonnější dědicové Hitlera? Jaké jsou jejich plány?

Je snadno domyslit si to na základě plánů jejich předchůdců, o nichž hovoří dokumenty z tajných nacistických archivů.

Nelze se probírat bez odporu tajnými archivy nacistické špionáže. Vane něco hrůzného z té prusácké důkladnosti, ze systematickosti, na níž si tolik potrpěli nacističtí barbaři, když šlo o to, co nejlépe zorganizovat jejich zločiny. Se stejnou systematickostí postupovali v koncentračních táborech při selekci, kdy se rozhodovalo, kdo půjde na smrt hned a kdo až po měsících mučení. Se stejnou systematickostí třídili brýle, kufry, kartáčky na zuby i dětské botičky — všechno, co zbylo po těch, jež udusili v plynových komorách a spálili v krematoriu.

A tak tedy vidíme v nacistických archívech důkladně srovnané a podle jednotlivých zemí zařazené seznamy tajných agentů a donášců, pečlivě seslované každé jejich hlášení, každý udavačský dopis, každý dopis od lidí s křivou páteří, kteří se chtěli nějak zalíbit nacistickým vládcům.

Jako v učebnici zeměpisu před námi defilují jména francouzských měst, odkud se scházela do Reichsicherheitshauptamt hlášení jednotlivých komand Sicherheitsdienstu.

Monsieur William Gueydan de Roussel psal jistě dne 25. srpna 1943 z Paříže po-

nížený dopis s přeluctným oslovením „Scher geheimer Herr Obersturmführer? — Ano, psal jistě ho a je zařazen v nacistickém špionážním archívu pod značkou VII B141“

Kolaboranti podobného druhu dodávali nacistickéky zaměřených organizací, nejen komunistických, ale i katolických, gaullistických atd.

Zrádci podobného druhu sami navrhovali nacistům, jak postupovat proti hnutí odporu, jaká sedverná opatření učinit po zabiti několika hitlerovských vojáků francouzskými vlastenci. Mezi jiným se navrhovalo jako zvláště účinné opatření, aby muži od 17 do 25 let, kteří jsou nepřátelsky zaměřeni proti říši, byli vyměněni za válečné zajatce a posláni na otravné práce do Německa. A samozřejmě — bezohledné zákroky, včetně rozsudků smrti, proti jakémukoli druhu sabotáže, ostrá opatření proti všem vstávám obyvatelstva...

Tato zrádecká pátá kolona měla dopomoci nacistům k tomu, aby postupně stále víc a více ovládli a spoutali veškerý život ve Francii, aby se tu stal, na velký neomezenými pány.

Stejně důkladně měli nacisté zaneseny své příznivce a agenty v Anglii, jak o tom svědčí seznam „Deutschfreundliche Personen“ (t. j. osoby přátelské Německu), jehož část reprodukuje níže.

Na prvním místě figuruje v seznamu admirál Sir Barry Donville, vedoucí organizace pro německo-anglické dorozumění LINK, adresa: 230 Strand, London, W. C. 2. Následuje C. E. Carol, Hubert Madocks, Ruth Mackenzie, dáte Finest H. Cook, 161 Fairlands Avenue, Thornton Heath, Surrey, dáte Mr. Chambers, G. E. Thomas, Arnold S. Leese, 30 Gravenstreet, London W. C. E. P. J. Ridoul atd. — O R. Granamovi (2 Hershey Lane Gardens, London, N. 6) se v seznamu píše, že je to velmi aktivní a nadšený fašista, který píše pod své dopisy Hugh Hillers, Mr. Keith Strickmeyer z Wiltshiru se chtěl nacistům namořitně zavděčit a dodal jim adresy ředitelů vyšších škol ve Wiltshiru. A opět nacistická předivka — osoby uvedené v příloze jsou podle jejich dopisů dětskými nepřáteli, první se v seznamu.

Stejně důkladně, jako vedli své seznamy příslušníků páté kolony, s nimiž počítal co s pomocníky při porobení národů západních zemí, zaznamenávali si nacisté i každý plán, každý nárah, který měl být uplatněn až přijde den — v Anglii po jejím ovládnutí invasi, ve Francii po vítězném zakončení války.

Výmluvným svědectvím je tu zápis ze schůze členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu, která se konala koncem srpna 1940 v Mnichově. Jsou tu uvedena i jména účastníků porady, z nichž každý se snažil přijít se svou troškou do mlýna na vylepšení nacistických výbojných plánů proti západním zemím. Přitom se upozorňuje na některé z nich jako na osoby zvláště vhodné pro zasazení v Sicherheitsdienstu, při operaci proti Anglii, neboť to jsou znalci Anglie. Je mezi nimi dr. Wirsing a dr. Michael, dr. Kress, dr. Donald Stuart a — dr. Valjavec. Ano, nejde o omyl, je to tyž dr. Valjavec, který je dnes významným činitelem tak zvaného „Sud-Ost Institutu“ v Mnichově. Tehdy se činně zúčastňoval příprav nacistického útoku proti Anglii, nyní jistě patří, podle chlápkových slov obháječi remilitarisace, mezi ty „demokratické činitele“ bonnského západního Německa, od nichž prý nehrozí ani Anglii ani Francii žádné nebezpečí.

6.) Trafalgar-Säule:

Ein Symbol des britischen Sieges im Weltkrieg, ähnlich dem französischen Denkmal bei Compiègne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgar das Wahrzeichen britischer See- und Weltbeherrschung dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Výňatek ze zápisu o schůzi členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu v Mnichově V 6. bodě se hovoří o převezení Trafalgarského sloupu z Anglie do Německa

Handwritten signature
44. Hauptsturmführer

Zvláště zajímavé jsou však plány, které byly na této schůzi projednávány. V 1. bodu Různého se na př. navrhuje:

„Pro ubytování oddílů SS se výborne hodí anglické university a koleje (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow atd.). Veliká sportovní hřiště, ložnice a společenské místnosti, výhodná poloha.“

Kolik drzosti je v této nacistické představiteli, jak se budou hordy esesmanů rozvalovat ve střediacích anglické kultury!

A ještě více vyniká nacistická zpupnost v 6. bodu, který zní:

Trafalgarský sloup:

Symbol britského vítězství ve světové válce, podobný francouzskému pomníku u Compiègne (ten nacisté po uzavření příměří s Francií manifestacně zničili, pozn. R. P.) neexistuje. Avšak Trafalgarský sloup představuje v Anglii od bitvy u Trafalgaru znamení britského mamorního a světového panství. Bylo by působivým potvrzením německého vítězství, kdyby byl Trafalgarský sloup převezen do Berlína. Případně navrhnout Göringovi.

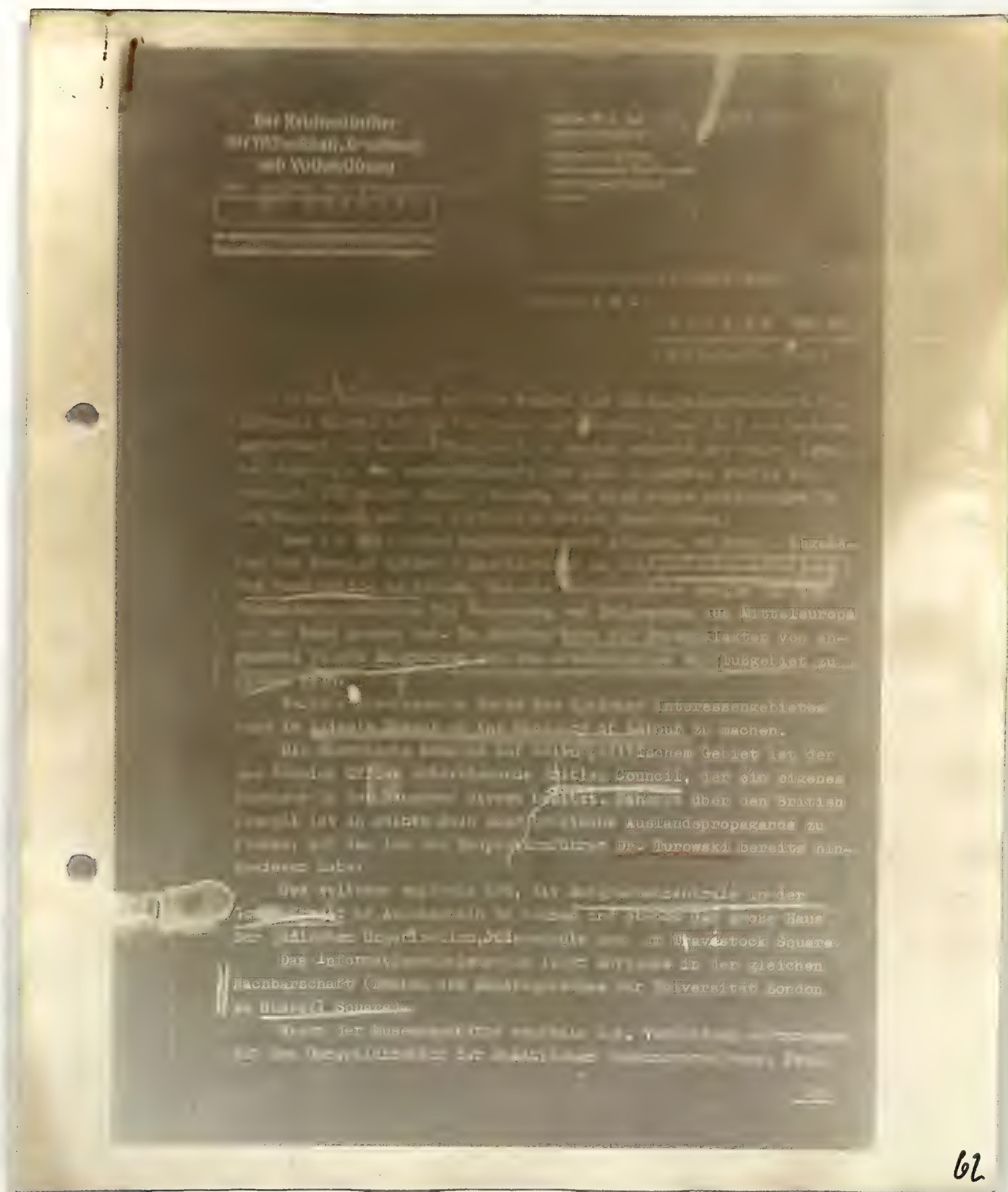
Jaké to triumfy se připravovali nacisté, jaké pokoreni pro lid západních zemí pro případ svého vítězství!

Triumfy se nedostavily. Pohibla je Sovětská armáda svým vítězným pochodem od Stalingradu až do Berlína. Avšak v západním Německu doutná požár odvety. Západo-německí revanšisté by chtěli uskutečnit to, co se nepodařilo jejich předchůdcům. Pro středkem k tomu jim má být nová wehrmacht, jejíž obnovu předpokládají londýnské a pařížské dohody.

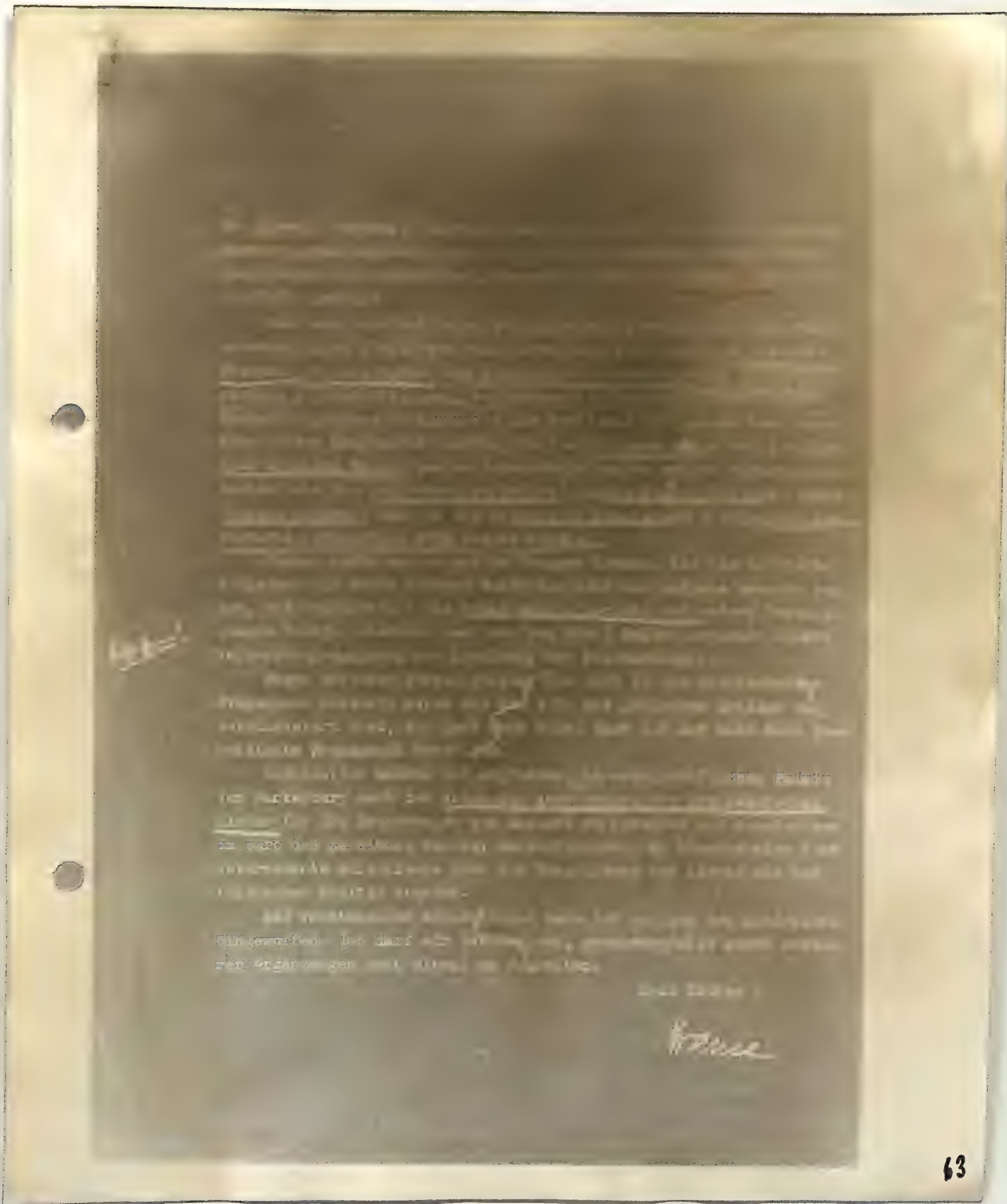
„Stali nám jen stisknou tlačítka a kola německé vojenské mašinerie se rozjedou a problažuje vyhrůžně Theodor Blank, faktický bonnský ministr války.

Národy západní Evropy nesmějí zapomenout, že také proti nim se má rozjždět západoněmecká vojenská mašinerie. Lidé na Západě už poznali na své kůži naciismus. Dokumenty z nacistických archivů však ukazují, že ho nepoznali ještě do všech důsledků, ukazují, co všechno měl a má pro ne naciismus ještě připraveno.

Ještě je čas odvrátit tuto hrozbu. Odmítnout ratifikaci, zopránti uskutečnění londýnských a pařížských dohod! Nechat zbraně do rukou těch, kteří by chtěli uskutečnit Hitlerovy douvací plány!

Der Reichsminister
des Innern, Graf
v. Helldorf

Handwritten mark or initials on the left side of the page.

Main body of the document containing several paragraphs of text, which is mostly illegible due to blurriness.

DATE: 12/15/1961

Handwritten signature or name.

1. Auswertung
2. Auswertung

3. Auswertung

RSCC	15.18
15.18	

VEREINLICHUNG

1936 politisch aktiv
im Jahre 1936 aktiv

Frau eines hiesigen Oberleitenden aktiv
League (League) als nationalsozialistische Propaganda
seit Jahren tätig.

Ich habe mit Frau aktiv 1936 politisch aktiv
und sie wurde nach aktiv zur Auslandsarbeit
(Herrn Gessner) empfohlen.

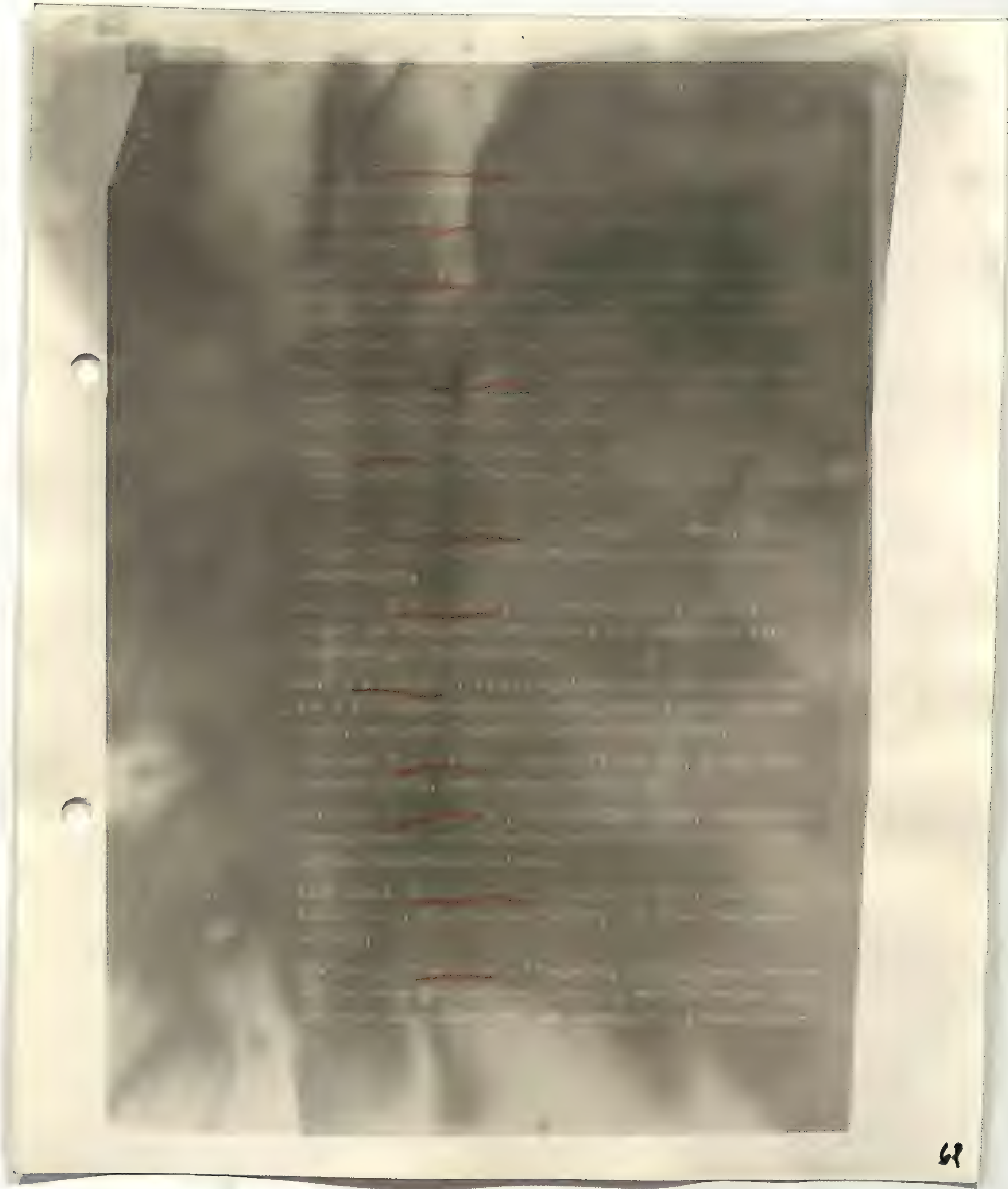
Weder Sie noch Ihre meine Bitte, mit der Dame
Wieder zu arbeiten, nicht berücksichtigt.

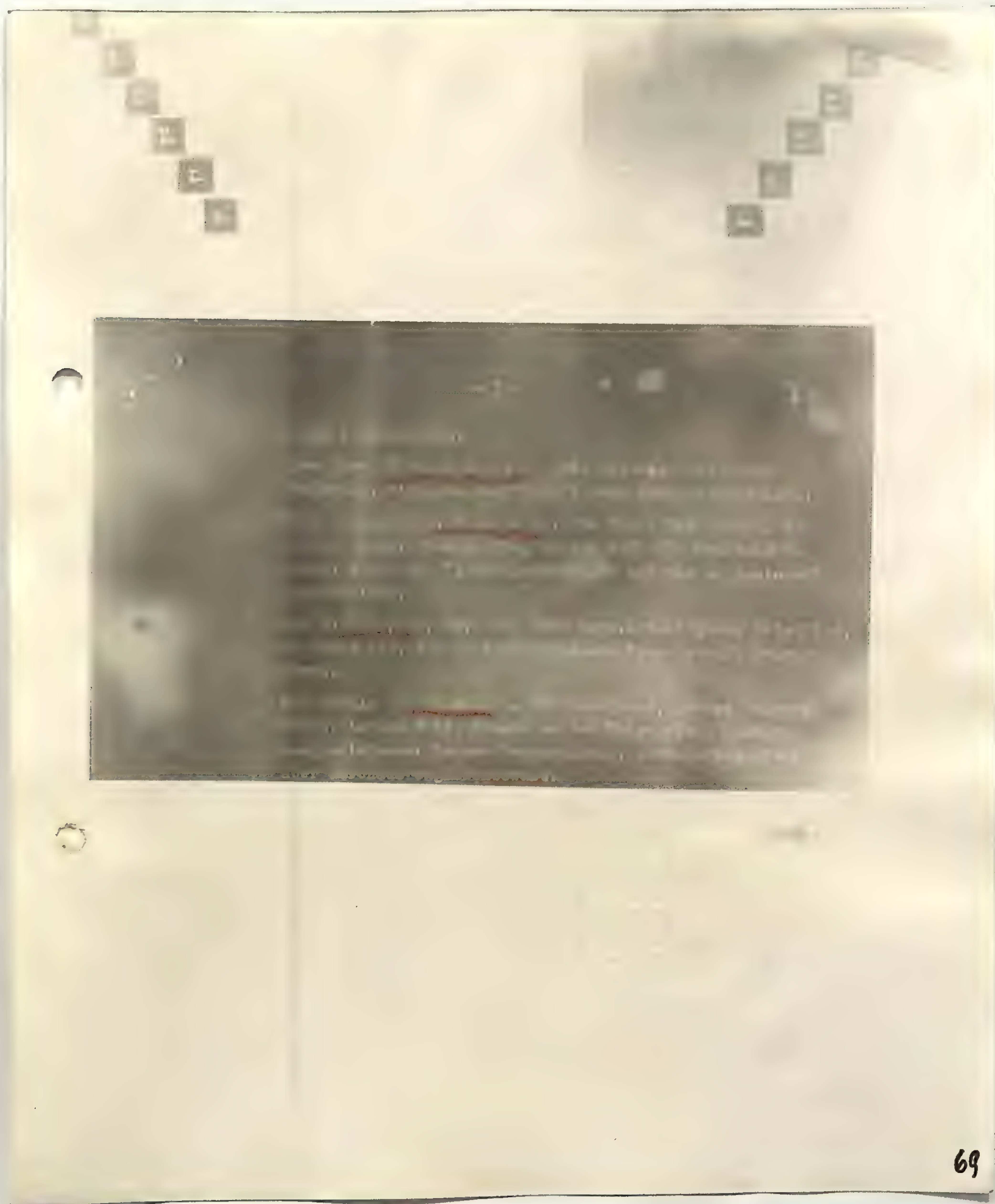
Frau aktiv ist eine der besten Propagandistinnen
gewesen (ehem. Journalistin), die über weitgehendste
Erfahrung verfügt.

Die Korrespondenz an sie ging über die oben genannte
Anschreiber.

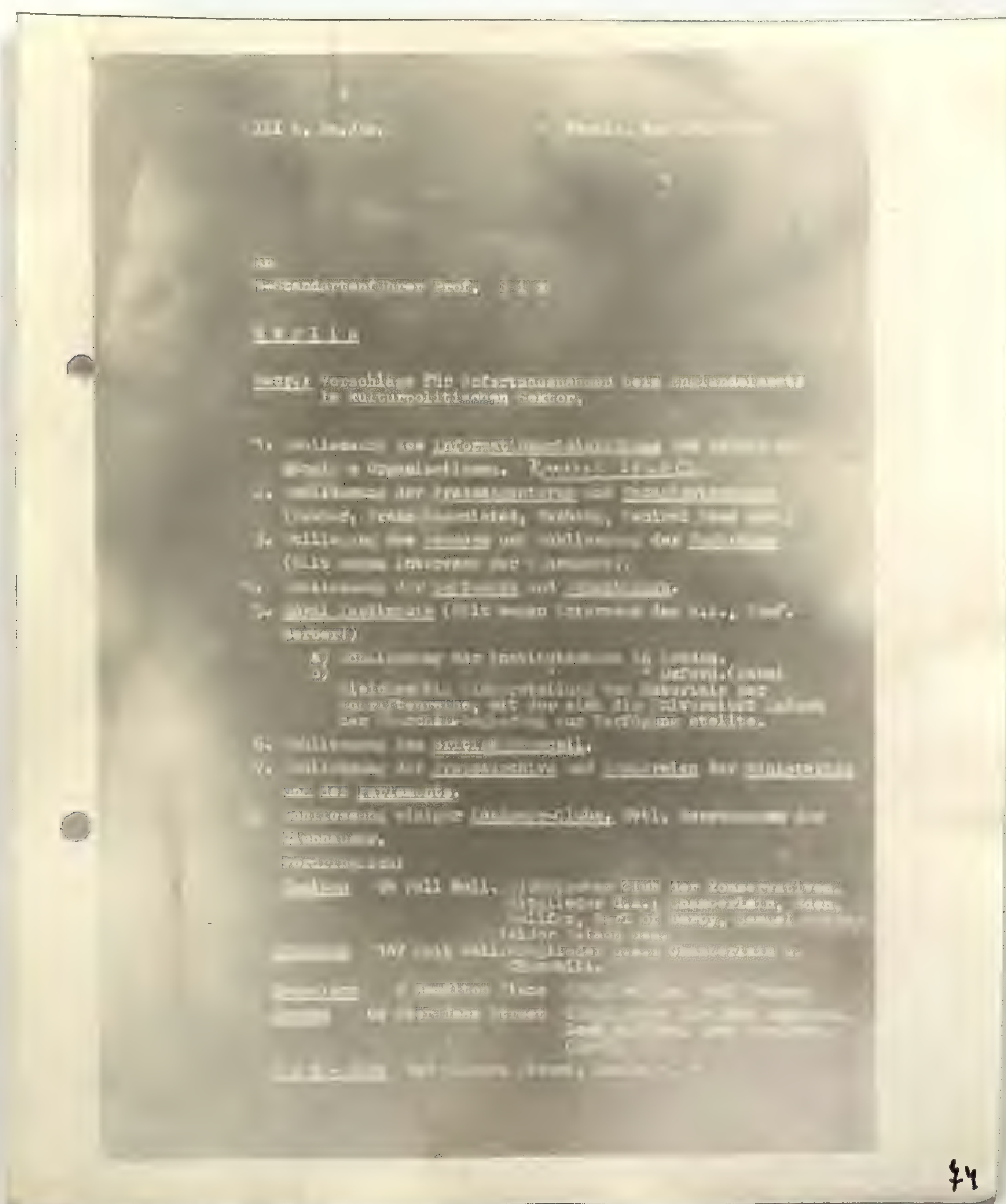

<p>17100305</p>	<p>Centered Elisabeth, 1911 14.8.89 in Frankfurt</p>
<p>1.4.40, Antifrauenvereins- Leiterin in Lipno</p>	
<p>H. E. legt sehr großen Wert darauf, in London einer eingesetzt zu werden und ist bereit, sich des ja ab sofort für unbes- chränkt Zeit zur Verfügung zu stellen. Sie hat in England einen überaus großen (auch internationalen) Bekanntheitskreis und be- sitzt die englische Sprache absolut in Wort und Schrift. Durch ihre Tätigkeit als Geschäftsführerin der Landesfrauenvereins Großbritannien verfügt sie über ausgereich- ende Landeskennntnisse. Für ihren Einsatz in England spricht außerdem eine hervorragende Organisationsgabe.</p>	

FD-1

Sofortmassnahmen des EK, "Liverpool"

- 1. Zeitungen verbieten, Verlagsgebäude und Druckereien
schliessen, Archive sicherstellen in:
Liverpool (Liverpool Daily Post and Echo , Ltd.)
Cardiff (Western Mail and South Wales News)
- 2. Universitäten schliessen und Emigranten-Lehrer feststellen
in: University of Liverpool
University of Wales mit Colleges in Cardiff
Bangor
Aberystwith
- 3. Kulturgüter sicherstellen in
Walker Art Gallery in Liverpool (Gemälde deutscher,
französischer und italienischer Meister, unterhalb Cranach),
sowie auf dem Schloss des Earl of Derby bei Liverpool .

III 1. 1970

1. 1970

1. 1970

1. 1970

1. 1970

- 1. 1. 1970
- 2. 1. 1970
- 3. 1. 1970
- 4. 1. 1970
- 5. 1. 1970
- 6. 1. 1970
- 7. 1. 1970
- 8. 1. 1970
- 9. 1. 1970
- 10. 1. 1970
- 11. 1. 1970
- 12. 1. 1970
- 13. 1. 1970
- 14. 1. 1970
- 15. 1. 1970
- 16. 1. 1970
- 17. 1. 1970
- 18. 1. 1970
- 19. 1. 1970
- 20. 1. 1970

III A 2
55/61

Berlin, den 29. August 1936.

Niederschrift.

Betr.: Sport- und Leibeserziehung in England.

Wichtige Komplexe: Große Sportverbände (Football Association usw.), konfessionelles und jüdisches Sportwesen, ferner die englischen Vertreter der olympischen Idee (Lord Burghley, usw.).

Sofortmassnahmen: Einstellung der Betätigung aller Sportvereine, Schließung und Sicherstellung der großen Sportverbände und der Zweigstellen des Olympischen Komitees, Beschlagnahme des Sportmaterials.

Befragen: RM - Amt 2 (Min. Rat Usadel in Vertretung von Dir. Krümmel).

Dr.-Arbeit des Verstorbenen in England: Zusammenhang mit Sport in England.

An 4-Unterstufenleiter Knigge München ging 5/8/36

III A

III A 2

Sicherheitsdienst des Reichsführers-
SD-Abschnitt Braunschweig

G. Str. 191 R. 91.

Drucknummer	
Bildnummer 21	21
Vertrag 1310	
SD-Verantwortlicher	
Gemeinschaftsleiter	
Reg. Nr. 1315/14	

Reichssacheneinheitshauptamt

- Amt für -

Berlin

Verf. Reichsarchiv

Verf. Dortmund, Schab. V. 22.8.40 - um g.Rs. und FS vom 30.8.40

Verf. keine

Von Landeskennern werden den nachstehende Kulturgüter in ... nach ihrer Ansicht im ... Interesse liegt.

1.) In Britischen Museen - London

- 1) Der berühmte Parthenon-Fries, gestohlen in Athen
- 2) Gutenbergs 42 zeilige Bibel und Gutenbergs 36 zeilige Bibel.
- 3) Sehr viele Treckenbrücke ("The King's Library")
- 4) Ferdinand Autographen Sammlung, des Kaiser Friedrich III., Kaiser Wilhelm I., Kaiser Friedrich III.
- 5) Eine sehr große, wertvolle Sammlung alter Handschriften aus griech., lat., franz., deutschen, italien., span., portug., etc.

2.) In Britischen Bibliotheken - London

- a) Handschriften von Leonardo da Vinci
- b) Handschriften
- c) Handschriften von ...

3.) In der British Library - London

- a) Handschriften von Rembrandt

4.) Reference Library, Manchester

Wertvollsten Bücher

Handwritten notes:
H. G. ...
19/1

18

die hohen Charakter nach niederländisch sind.

Als deutsch-rundliche: -sonen, und Formen in England werden

- 1) Mr. Dyer, Kutland, (12) Duvstone Road, Davynulke, Manch., Bahnstation; Urmston (westl. Manchester).
- 2) Mr. Dyer, 1 Grangethorpe Road, Urmston o/ Man-
chester; Brau Wald 204 Dyer 11-12-1914 vor 1914.
- 3) Mr. Parker, 2, 2nd, John Parker, Drogen- & Eisenhandl.
Manchester.
- 4) Mr. K. A. ..., Manchester.
- 5) Mr. ..., Manchester, 1902.
Podens aus ...
- 6) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 7) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 8) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 9) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 10) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 11) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 12) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 13) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 14) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 15) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 16) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 17) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 18) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 19) Mr. ..., Manchester, 1902.
- 20) Mr. ..., Manchester, 1902.

[Handwritten signature]

Der Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS

SD-Unterschiedsamt München

München 13

Geheim Postfach 39

Rechnung 1505

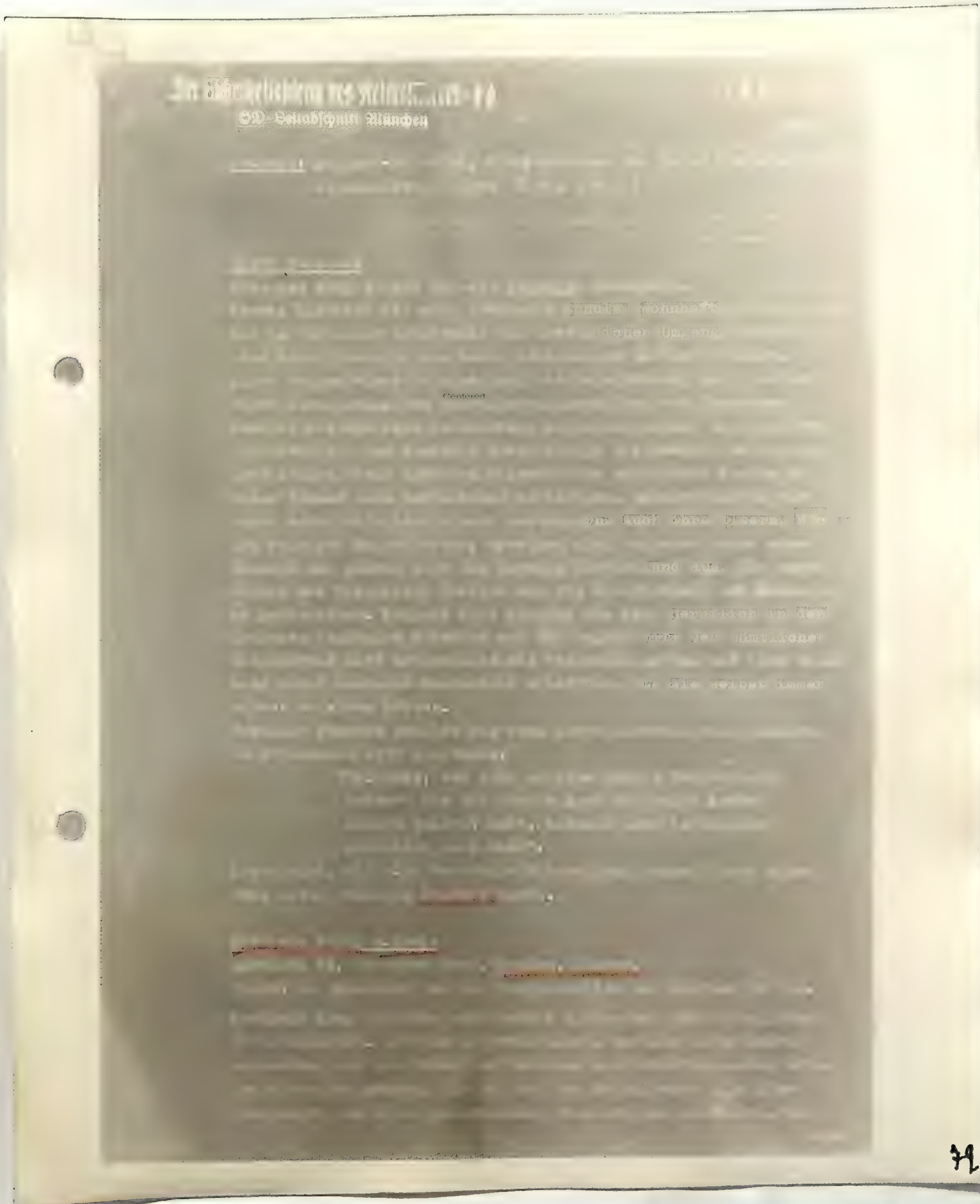
Geheim

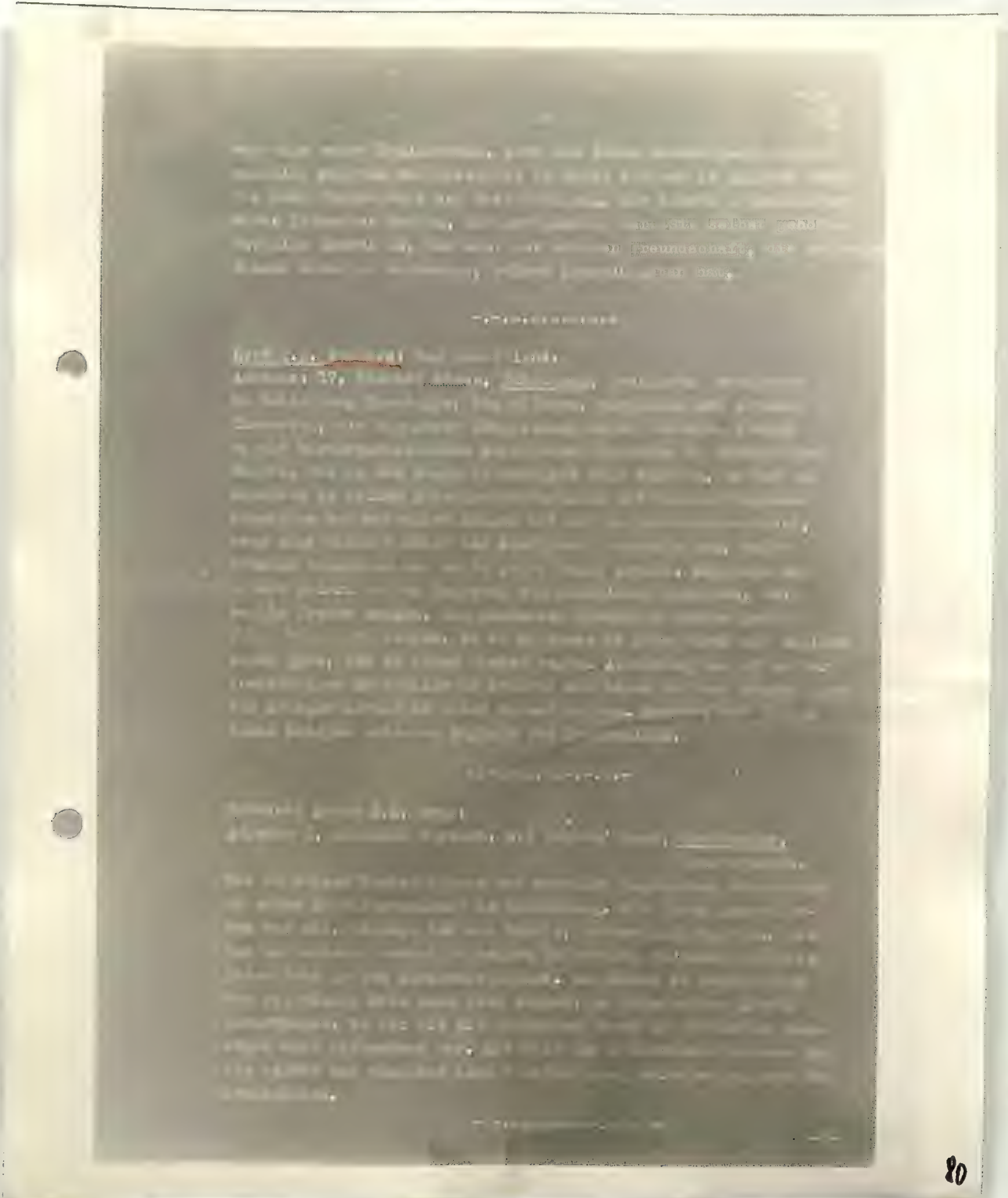
Bz. N. 791

Sofort

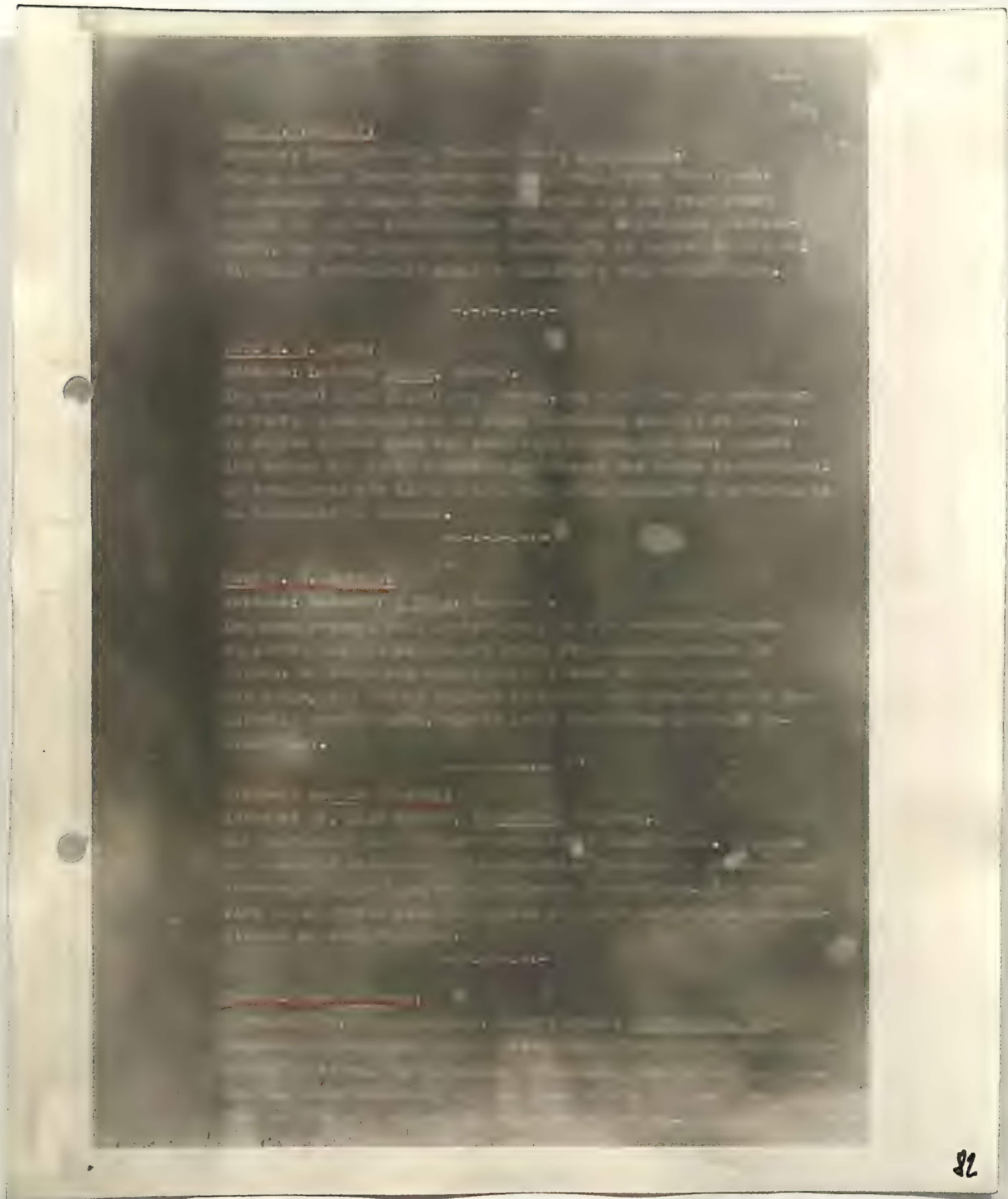
Bill sehr

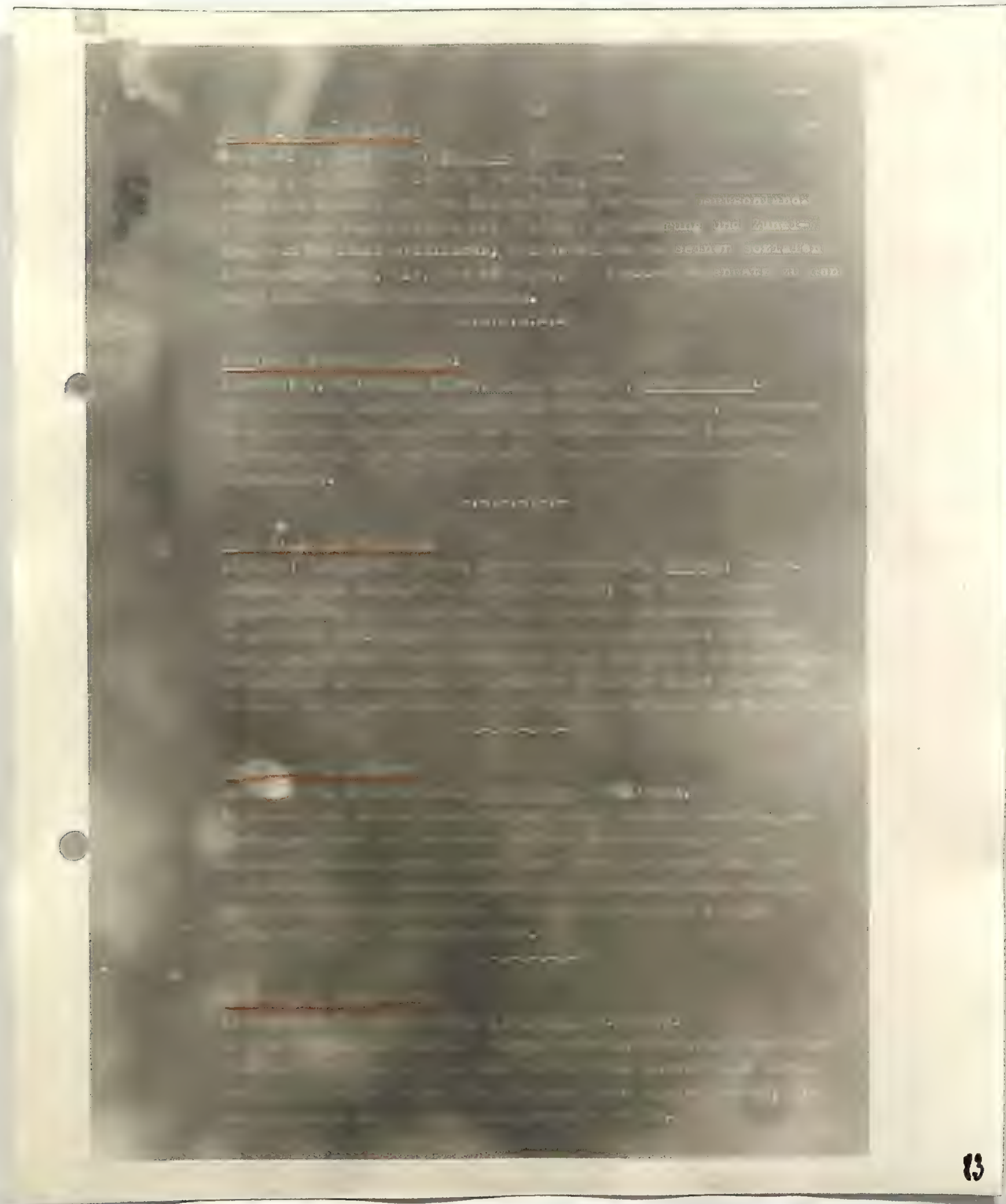
H. Buchberger

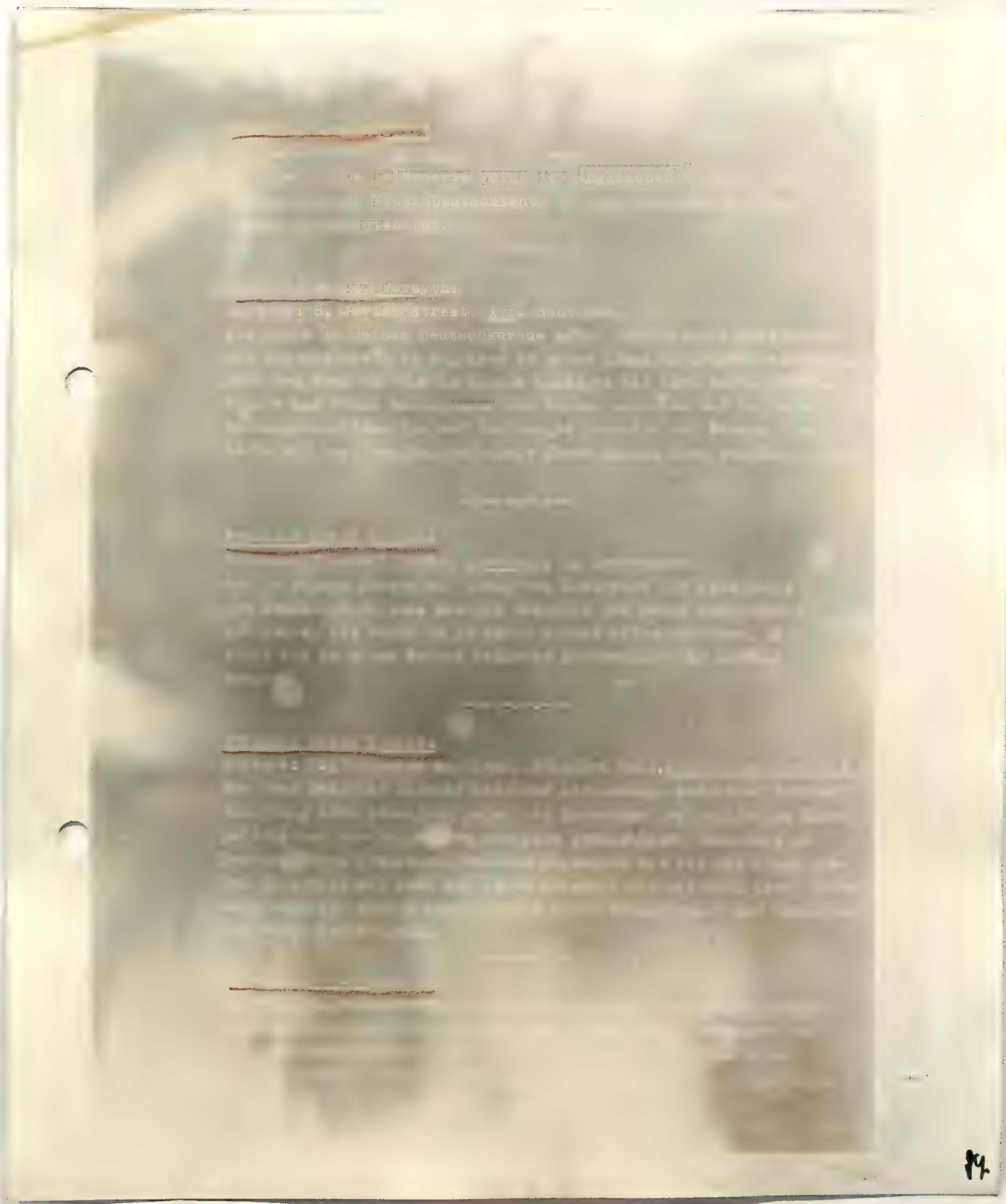

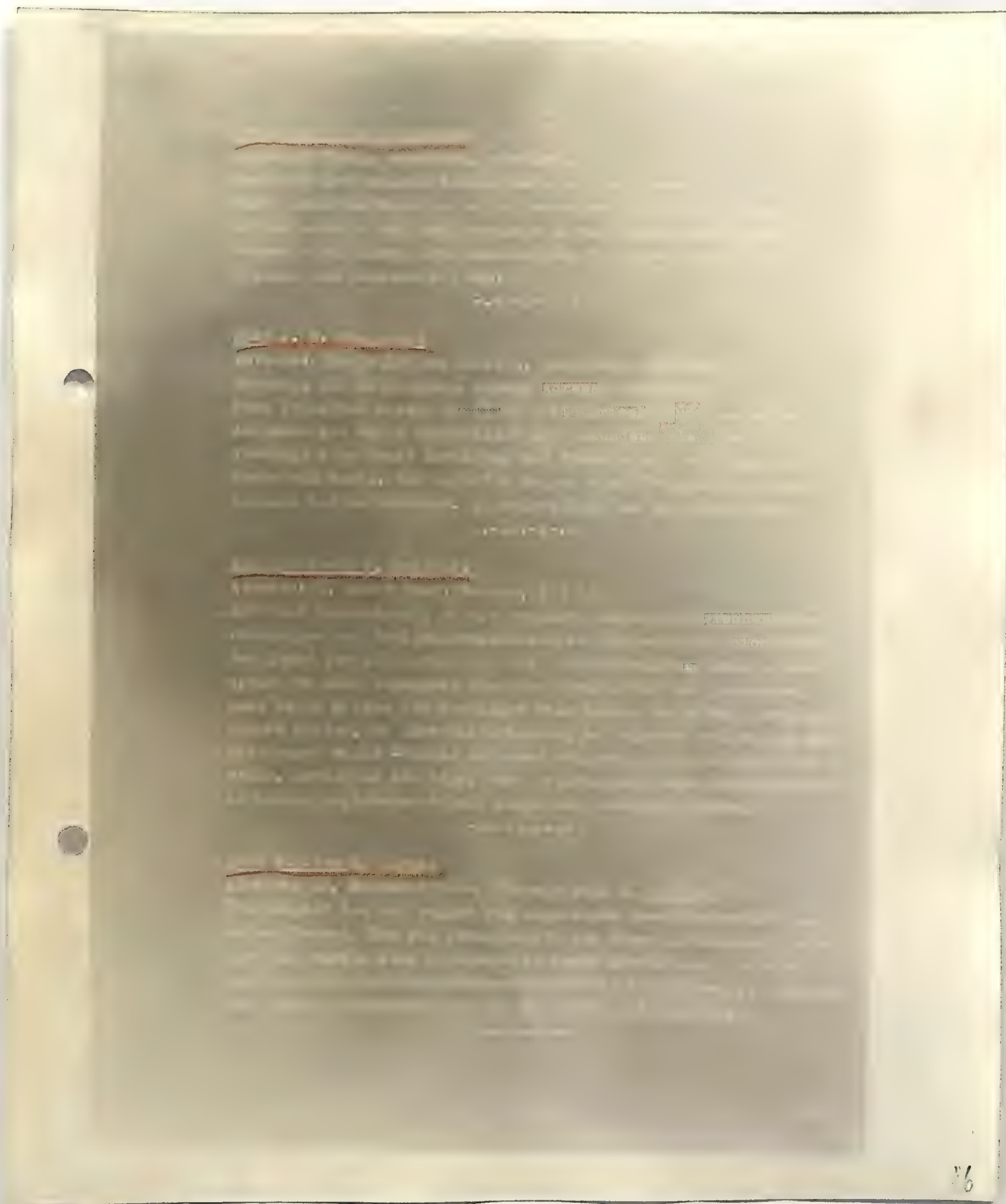

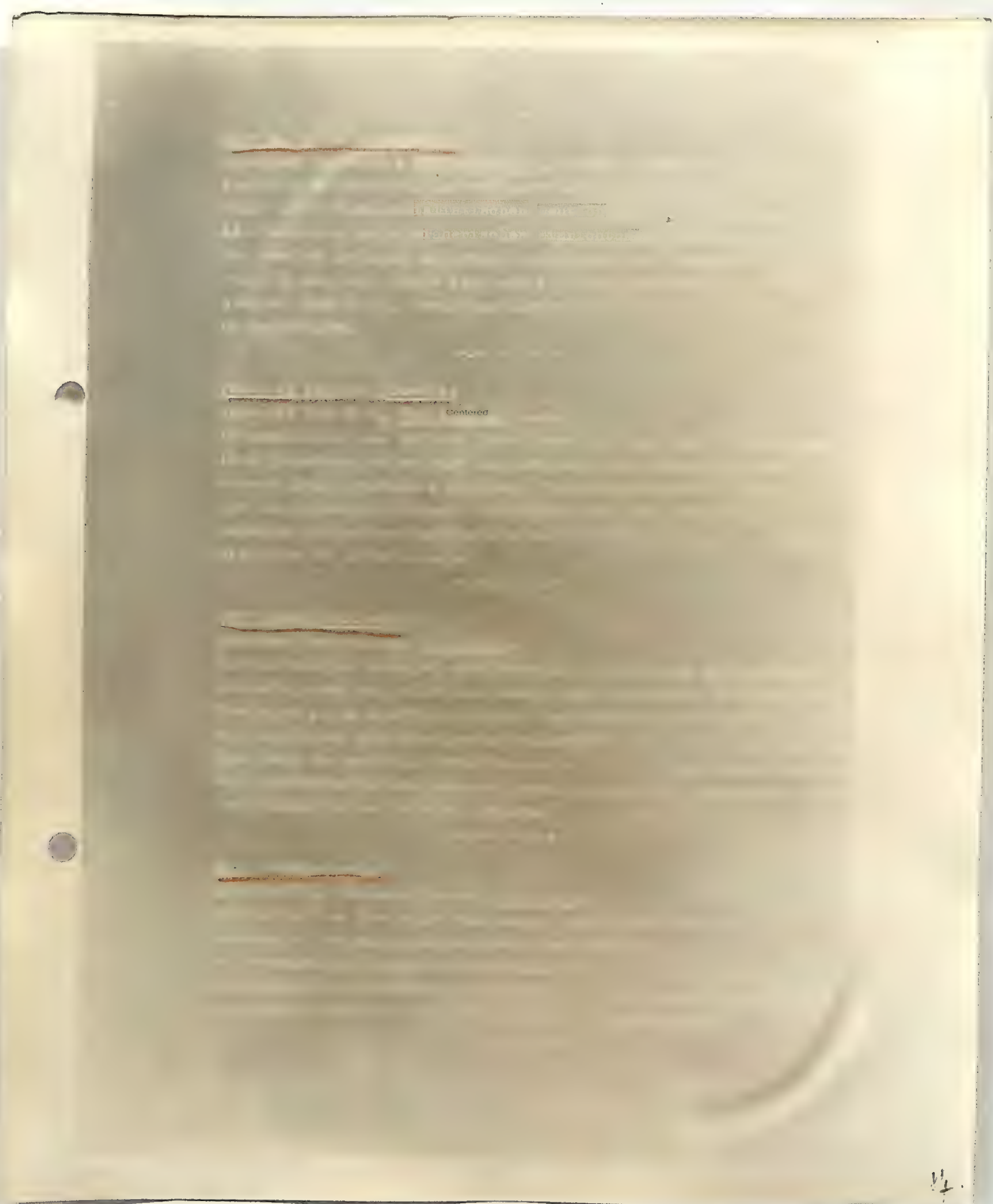

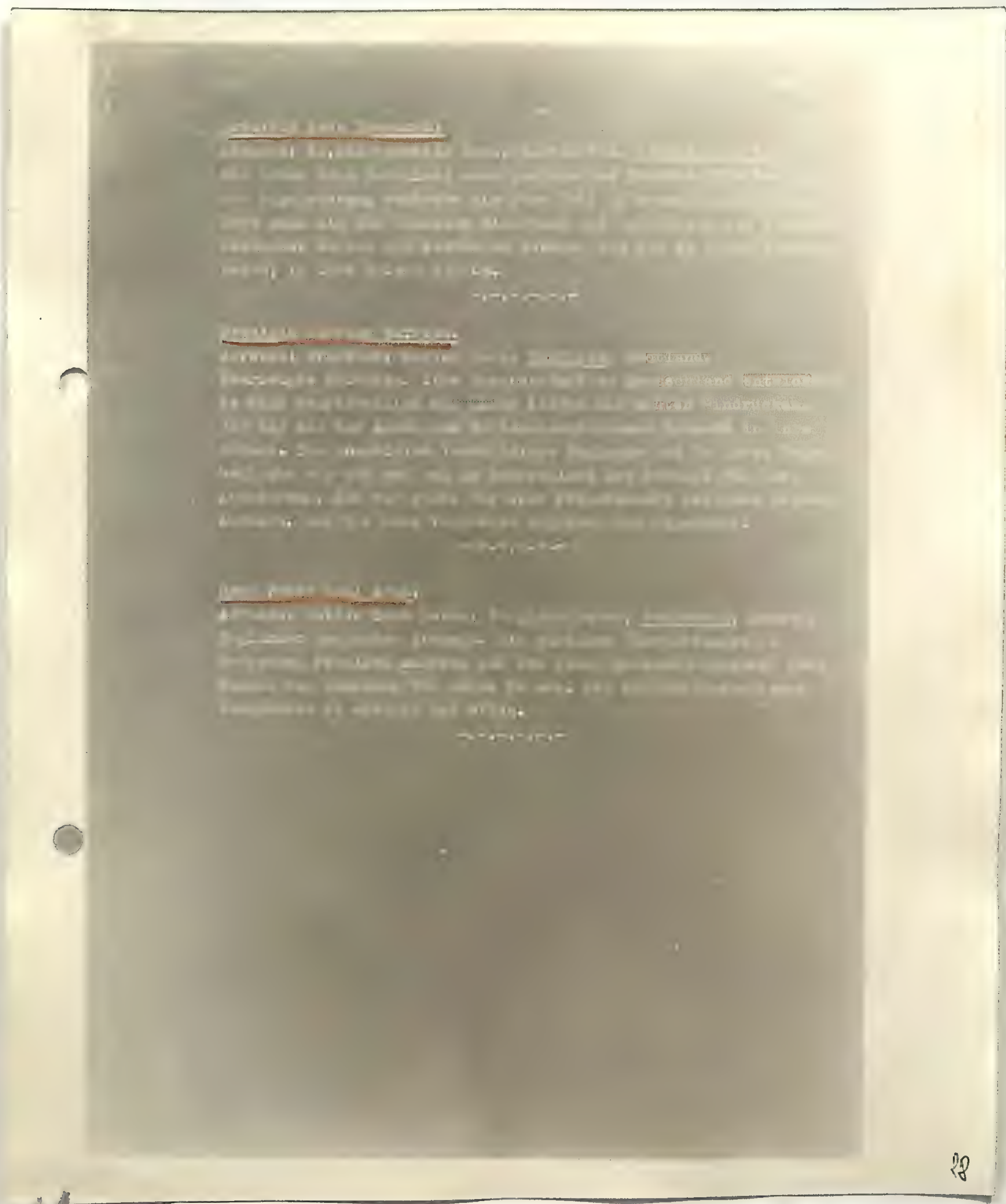

Section 1: Introduction

The first section discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the committee in overseeing the process. It also mentions the need for transparency and accountability in all actions taken.

Continued

Section 2: Objectives

The primary objective of this project is to ensure that all data is collected and analyzed in a timely and accurate manner. This will allow for a comprehensive review of the current state of affairs and the identification of key areas for improvement.

Continued

Section 3: Conclusion

In conclusion, the findings of this study indicate that there is a significant need for improved data management practices. The committee will continue to work closely with the relevant departments to address these issues and ensure the highest standards of data integrity.

Continued

Reichssicherheitshauptamt

Nachrichten-Übermittlung

Informations- Nr. Monat Jahr 17 56 22 AUG 1940 23	Raum für Eingangskontrollen 104583 2 H	Dringend
N.-O. Nr. 10036	Telegramm — Funkpruch — Fernschreiben Fernspruch	

SD LA MUENCHEN NR. 2434 22.8.40 1835/ME. ---
 AN DAS REICHSSICHERHEITSHAUPTAMT
 AMT III ZU HANDE N VON SS-STURMBANNFUEHRER
 DR. S P E N G L E R, BERLIN. ---

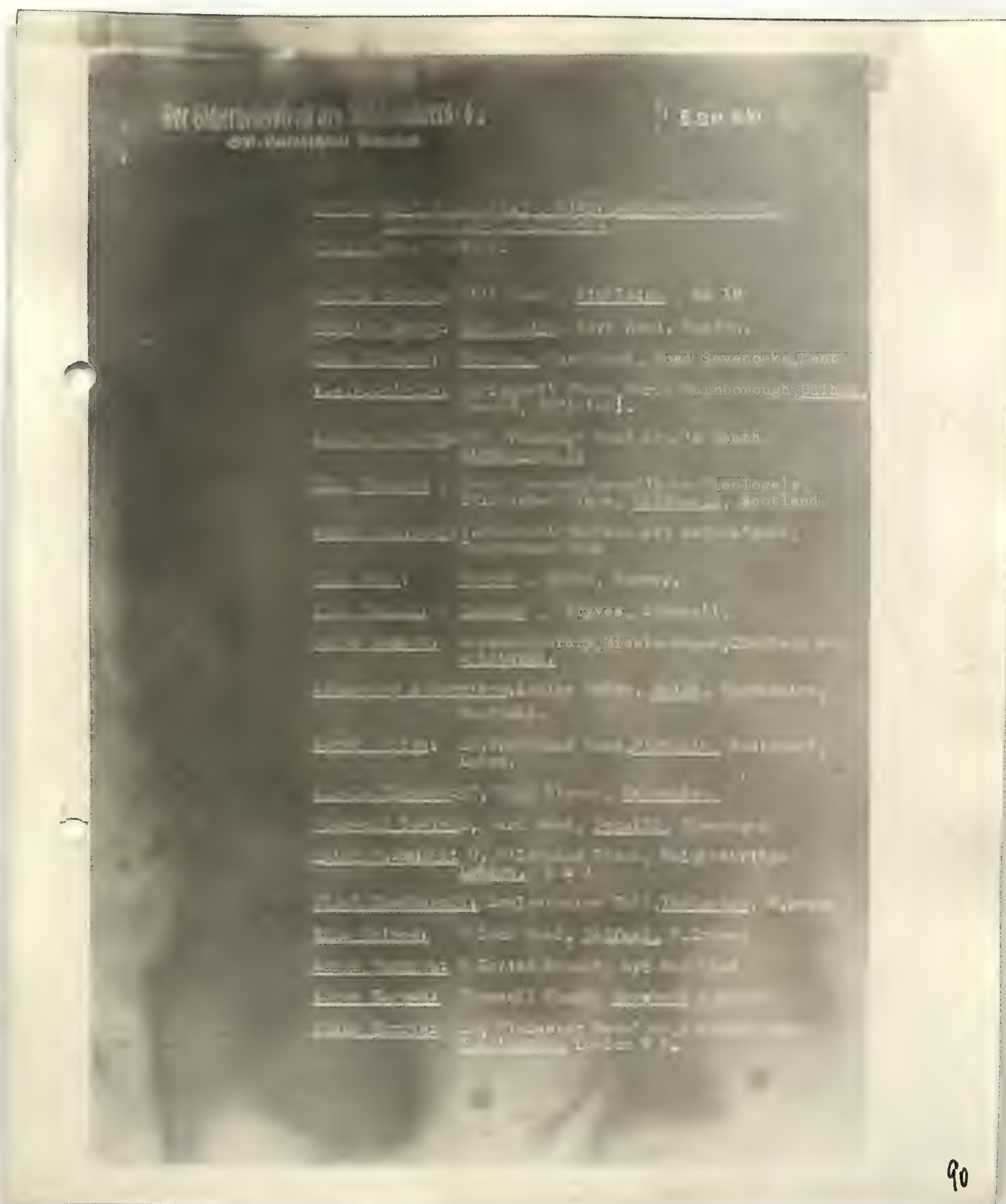
E I L T - SOFORT VORLEGEN ---
 BETR.: ENGLANDMATERIAL. ---

PROFESSOR KARL H A U S H O P F E R TEILT MIT,
 DASS SEIN SOHN (DOZENT AN DER
 AUSLANDWISSENSCHAFTLICHEN FAKULTAET IN BERLIN) UEBER
 SEINE GANZEN VERBINDUNGEN, SEIN WISSEN UEBER PERSONEN,
 EINRICHTUNGEN USW. GENAU IM BILDE IST. ER BITTET,
 IHN IN BERLIN ZU BEFRAGEN, FALLS MOEGLICH, WIRD H.
 AUSSERDEM NOCH PERSOENLICH AUFGESUCHT, ER IST ZUR
 ZEIT AUF EINER ALM BEI PARTENKIRCHEN. ---

GEZ. S E I B E R T SS-HAUPTSTURMFUEHRER.

E I L T

Handwritten signature

THE UNIVERSITY OF
OXFORD

1891

The University of Oxford
 has the honor to acknowledge
 the receipt of your letter
 of the 14th inst. in relation
 to the proposed visit of
 the Hon. Mr. [Name] to
 the University of Oxford
 in the month of [Month] next.
 It is a pleasure to hear
 that you are desirous of
 visiting the University
 and of seeing the various
 parts of the same.
 The Hon. Mr. [Name] is
 expected to arrive in
 Oxford on the [Date].
 It is hoped that you will
 be able to meet him on
 his arrival, and that you
 will have the opportunity
 of seeing the University
 in person.
 I am, Sir, very respectfully,
 Your obedient servant,
 [Name]
 Secretary to the University

Sicherheitsdienst des Reichsführers II
Abteilung Lemberg

Abteilung Lemberg

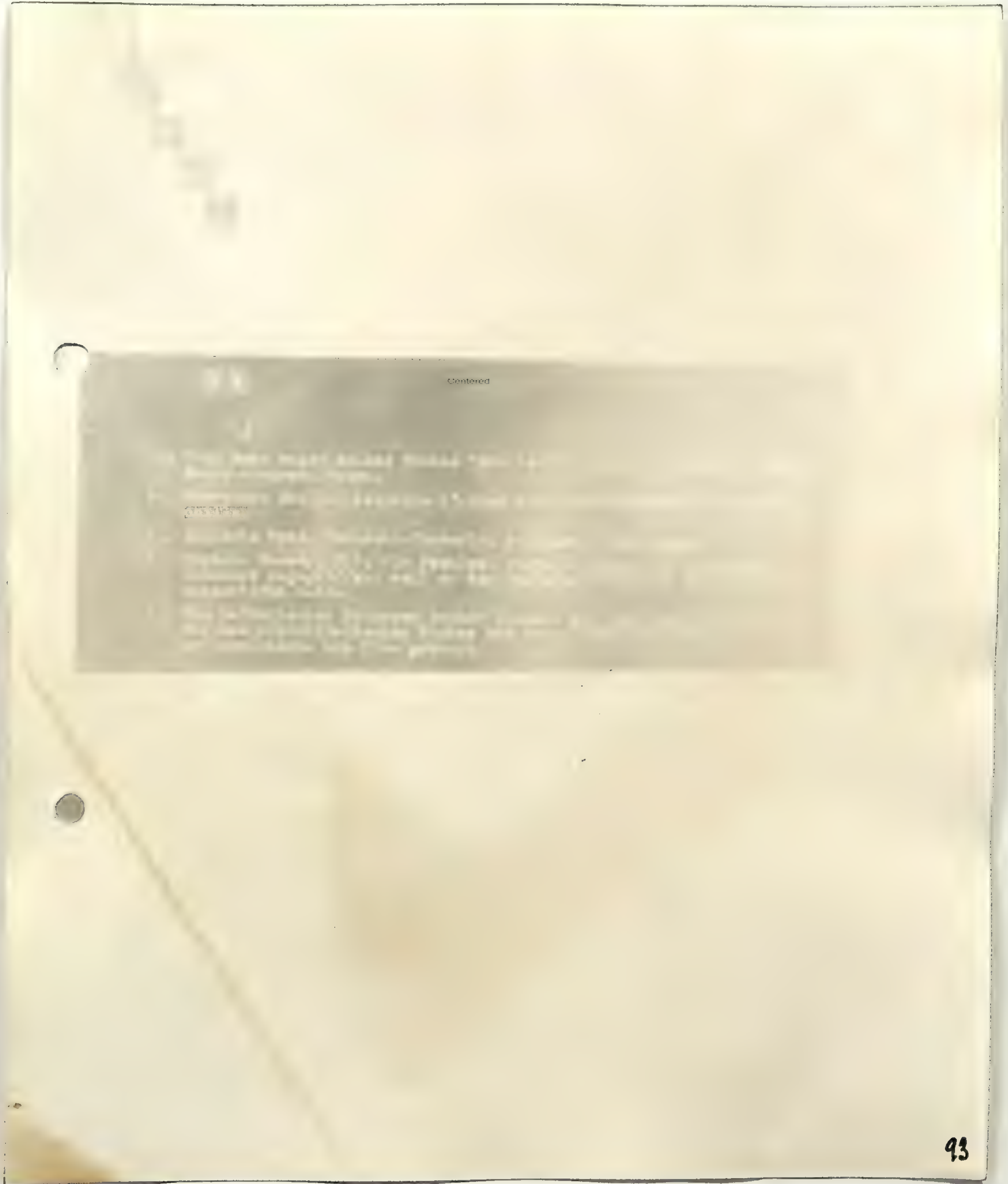
- 1) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Juden, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 2) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Polen, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 3) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Ukrainer, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 4) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Rumänen, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 5) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Tschechen, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 6) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Slowaken, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 7) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Serben, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 8) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Kroaten, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 9) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Ungarn, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 10) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Italiener, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 11) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Franzosen, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 12) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Briten, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 13) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Amerikaner, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 14) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 15) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Neuseeländer, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 16) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Südafrikaner, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 17) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Indier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 18) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Chinesen, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 19) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Japaner, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 20) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.

Abteilung Lemberg - Lemberg

- 1) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 2) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 3) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.
- 4) Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.

Abteilung Lemberg - Lemberg

Die Gruppe der im Jahre 1938 nach Lemberg eingewanderten Australier, deren Zahl sich auf ca. 100000 geschätzt wird.

1941, 18. August 1941

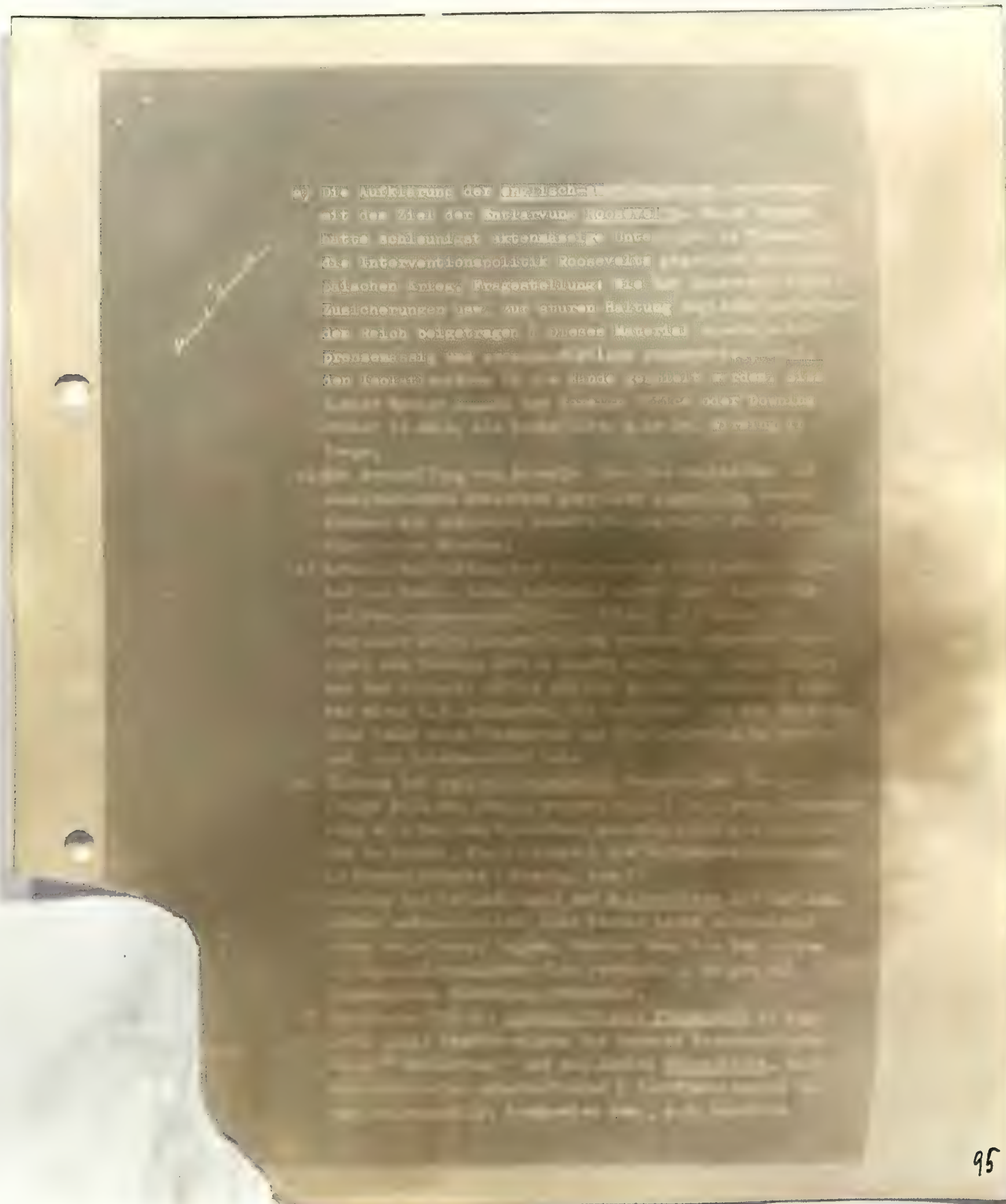
Tabelle 21.2

1. Die Angelegenheiten der Ausländervertretung

Die Angelegenheiten der Ausländervertretung sind durch die verschiedenen Stellen des Reichsaussenministeriums, von denen auf der Grundlage der deutschen Verfassung die Angelegenheiten der Ausländervertretung geregelt werden können, im wesentlichen geregelt, insbesondere durch die Bestimmungen des Reichsaussenministeriums.

Die Angelegenheiten der Ausländervertretung sind durch die Bestimmungen des Reichsaussenministeriums geregelt, insbesondere durch die Bestimmungen des Reichsaussenministeriums, von denen auf der Grundlage der deutschen Verfassung die Angelegenheiten der Ausländervertretung geregelt werden können, im wesentlichen geregelt, insbesondere durch die Bestimmungen des Reichsaussenministeriums.

Für die sachliche Arbeit scheint es ratsam, bestimmte Ministergruppen für bestimmte Aufgaben zusammenzustellen und sie demgemäß personell zu besetzen. Dabei ist die vornehmlichste Aufgabe die Sicherstellung der Arbeit der englischen Regierung und die rasche Verwendung im Sinne der deutschen Außenpolitik. Die dabei anfallenden Einzelaufgaben sind, der Wichtigkeit nach, folgenden

litischen Gefangenen" an Hand der Akten des Home Office
einzelne sofort zu bestimmten Fährdungskommissionen
chieren (Mosley-Anhänger); A.O. nach Akten und
Fragen, besonders wegen Zusammenarbeit mit englischen
Churchill-Kreisen.

Frage des Einsatzes fremdvölkischer Gruppen zur
Englands, besonders der Iren. Diese sind namentlich in
Liverpool sehr zahlreich (Arbeiterbevölkerung).

Viele Japaner in England / evtl. Zusammenarbeit mit
nischen Spionage in Canada über die Botschaften.

In Home Office Ansatz einer englischen Gestapo. Erst
1940 von Anderson gegründet.

wegen englischer Kriminalpolizei (Scotland Yard)
heranziehen. Zwischen beiden bestand Zusammenarbeit bzgl.
Fährdung nach Verbrechern. In der Kriminalwissenschaft
daher persönliche Kenntnisse bei Amt V vorhanden.

Personen

1) Krebs in Vansittart, den Chef des IS (sein Schwager
Sir Eric Thrupp), früher Botschafter in Berlin; beide
haben Schwester genehrt; sein Privatsekretär Borden
jüngerer Mann, wahrscheinlich eingeschoben / Leppin, Kasselschwarz,
wird die Propaganda).

Außerdem Unterstaatssekretär Cadogan, Rowley Henderson
aus dem Royal Institute.

2) Brüning als Anlaufstelle ein sonst unbekannter Börsenjobber
Brüning, Haus an der Compton Square. Dort oben Brüning
wohnt mit Vansittart. Brüning wohnt dort, ebenso kam dort

Dr. Michael (MNF), der sich 1935 als " Emigrant " in Lon-
don aufhält, Verbindung mit Brüning und Vansittart,
Dr. Regendanz (siehe zuvor Akten der Gestapo)

In seinem Haus trafen sich Röhm und Schleicher? An Joseph
Stamm Kandidat, konnte aber ausrücken und sein Vermögen
verloren, da seine Tochter mit 4-Oberegruppenführer verheiratet
ist. Macht heute Geschäfte mit Loeb, Kuhn und Co. und
andere.

Wichtig bei allen Festzunehmenden Engländern gleichzeitig
Festnahme ihrer Dienste. Jeder vornehme Engländer hat einen
Dienste, oft alter Berufssoldat, der meist ausgezeichnet

In den privaten und dienstlichen Angelegenheiten betraut
Herrn Bescheid weise.

Katsas ist schleunigste Beschaffung von Bildern über zunehmenden
Engländer. Als besten Anforderung von Assoc.
Press über Geistes (Berliner Büro der NSD) und Fotografieren
in SD-Hauptamt).

Einer der kenntnisreichsten Engländer, der in dieser Weise
auszuholen wäre, ist Herr Harald Nicolson, Teilnehmer an den
Versaillesverhandlungen 1919, zuletzt Austauschdirektor für eng-
lisch-amerikanische Propagandaverbindungen (nach Wirkung).

17) Wirtschaftliches

Besonders jedes Mitglied der Fahndungsgruppen mit Stenogramm-
schreibmaschinen, Fahrzeugen und Wägen ausstatten.

Führen besonders wichtig für die Gruppen außerhalb Londons,
da diese sehr im Land verstreut, die Sekretärinnen besonders
sollte aus Hamburger Firmen empfehlenswert, da sie englisch
Stenographieren und Maschine schreiben. "Ideale" Sekretärin
Holl, Bingen, mehrere Sekretärinnen von Nürnberg, meist in Ham-
burger Firma.

Einige Gruppen mit Fotoapparaten ausstatten, da Bildreportage
für Propaganda wichtig (Slums und Blumenviertel in London,
luxuriöse Landsitze und Schlösser der Aristokraten, Arbeiter-
führer, usw.)

Unbedingt notwendig ist es zur ärztlichen Betreuung der sta-
tuationsgruppen mindestens einen Arzt mit nach London zu nehmen.
Der Arzt vorhanden sein, bei Auswahl der Mitglieder auch
auf die Verbreitung der deutschen Botschaft in London
zu achten, und evtl. beim AA einige gute Kräfte anzu-
werben.

18) Immunität

1) Für Unterbringung von Gruppen sind die englischen Univer-
sitäten und Colleges (Oxford, Cambridge, Iton, Harrow usw.)
ausgezeichnet geeignet, Große Sportplätze, Schlaf- und
Kasernenartäume, günstige Lage.

b) Irland muß auf jeden Fall mit besetzt werden. Große Entfernung England-Irland 20 km! Es würden also ...
... der versuchen, mit den Motorbooten auszuweichen.

c) Kunstschatze:

Sonderstab für Britisches Museum nötig. Aussonderung germanischer Kunstwerke im weitesten Sinn (auch Rubens und Rembrandt usw.) Daneben aus außenpolitischen Gründen Rückgabe geraubter Kunst- und Wissenschaftsgüter an ihre ursprünglichen Besitzer (evtl. Parthenontempel an Griechen, ... andere Dinge an Japan, ... usw.)
Besitzer, der im Britischen Museum auch viele Nachlässe ...
... National Gallery in London, ...
... Museum of the Public Record Office; vor allem aber die Parlamentarische mit den verstreuten handschriftlichen ... Biographie von Joseph Chamberlain.

d) Britische Personen in Deutschland:

An berühmten Deutschen, deren Namen, Nachlässe usw. zurückzubekommen wären, sind außer ...
... der Astronom Herschel ...
... der Orientalist Max Müller, begraben in Oxford.

e) Trafalgar-Säule:

Ein Symbol des britischen Sieges im Weltkrieg, ähnlich der französischen Denkmäler bei Compiègne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgar das Wahrzeichen britischer See- und Welt Herrschaft dar, es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an ...

1918. 1. 12. 17897-1817
 Albert Franz Meyer, 1871-1918
 Bericht über die Tätigkeit des Reichsausschusses für die
 Verwaltung der Reichsregierung in der Zeit vom 1. Januar
 1918 bis zum 31. Dezember 1918. In: Verhandlungen
 des Reichsausschusses für die Verwaltung der Reichsregierung
 vom 1. Januar 1918 bis zum 31. Dezember 1918. Berlin:
 Verlag der Reichsregierung, 1918. 100 S.

1918. 1. 12. 17897-1817
 Albert Franz Meyer, 1871-1918
 Bericht über die Tätigkeit des Reichsausschusses für die
 Verwaltung der Reichsregierung in der Zeit vom 1. Januar
 1918 bis zum 31. Dezember 1918. In: Verhandlungen
 des Reichsausschusses für die Verwaltung der Reichsregierung
 vom 1. Januar 1918 bis zum 31. Dezember 1918. Berlin:
 Verlag der Reichsregierung, 1918. 100 S.

1918. 1. 12. 17897-1817
 Albert Franz Meyer, 1871-1918
 Bericht über die Tätigkeit des Reichsausschusses für die
 Verwaltung der Reichsregierung in der Zeit vom 1. Januar
 1918 bis zum 31. Dezember 1918. In: Verhandlungen
 des Reichsausschusses für die Verwaltung der Reichsregierung
 vom 1. Januar 1918 bis zum 31. Dezember 1918. Berlin:
 Verlag der Reichsregierung, 1918. 100 S.

1918. 1. 12. 17897-1817
 Albert Franz Meyer, 1871-1918
 Bericht über die Tätigkeit des Reichsausschusses für die
 Verwaltung der Reichsregierung in der Zeit vom 1. Januar
 1918 bis zum 31. Dezember 1918. In: Verhandlungen
 des Reichsausschusses für die Verwaltung der Reichsregierung
 vom 1. Januar 1918 bis zum 31. Dezember 1918. Berlin:
 Verlag der Reichsregierung, 1918. 100 S.

Fräulein Clara Schickel

Adresse: 10, Ilchester Mansions, Abingdon Road, London, W. 8.
Eine sehr hübsches Mädchen, irische Abstammung, die ihren Aufenthalt
entsprechend ihre Abneigung gegen die Auswüchse der englischen
Politik und die schlechten sozialen Verhältnisse Londons.
Ihren deutschen Freunden gegenüber hat sie das Wort
nicht bestätigt und auch aus ihren Briefen, die sie nach
Krieg schrieb, sprach erdrosselt eine echte Freundlichkeit und
eine große Dankbarkeit.

Herr J. K. Thompson

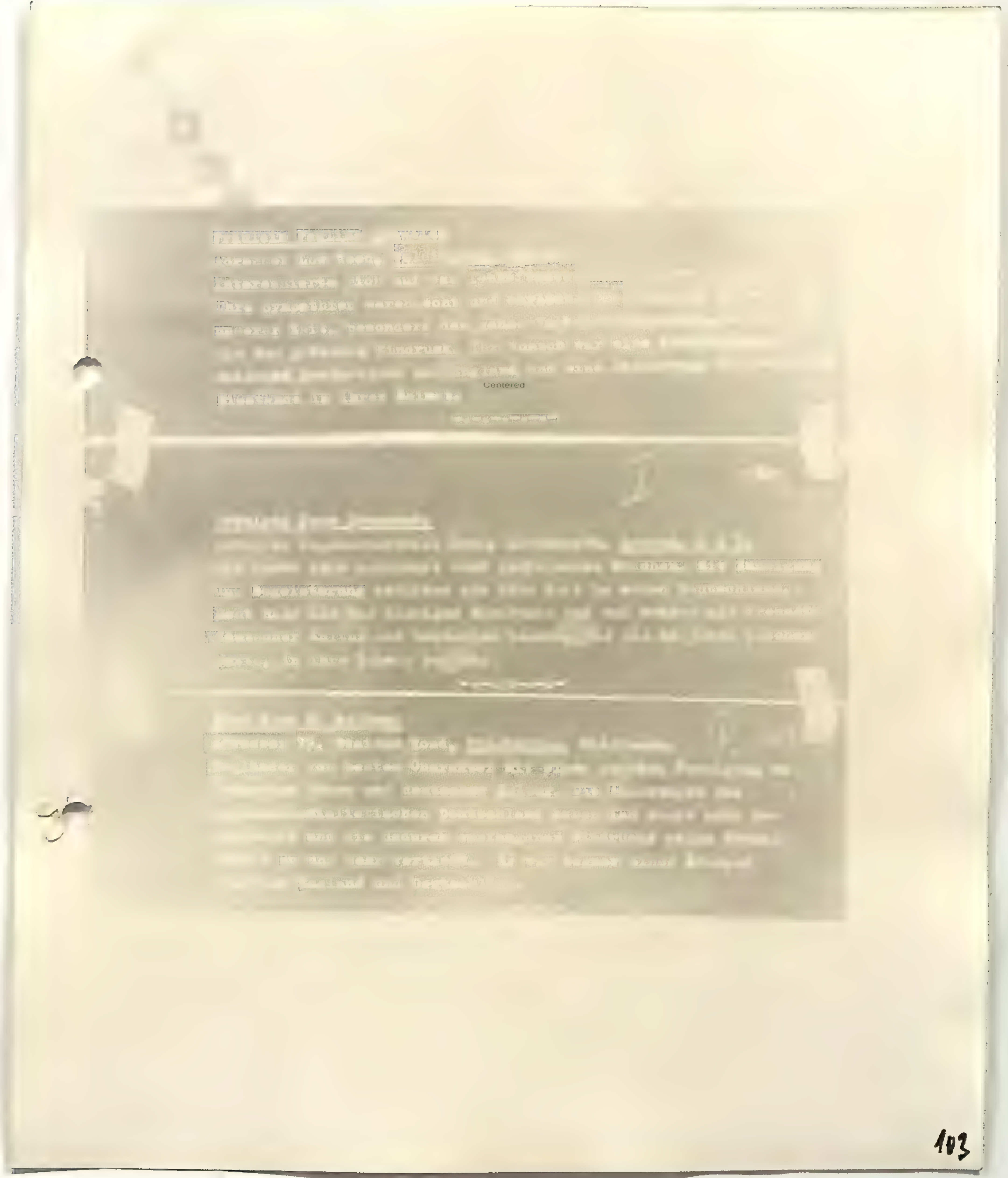
Adresse: Theological College, Cambridge, England.
Gebürtig aus Nottingham, nähere Adresse unbekannt.
Nahm lebhaften Anteil an allen evangelischen und sozialen
Angelegenheiten von Seiten Deutschlands und bekundete die Lebensfreude
Theologie eine echte Zuneigung und Freundschaft zum deutschen
Volk von heute. War sehr stark gegen einen Spalt zwischen
England und Deutschland. In seinem Brief war er lange Zeit.

Herr Edward F. Mappin

Adresse: 3, South View, London, E. 14.
Ein Mann nach Deutschland, um die sozialen und evangelischen
Richtungen des Nationalsozialismus zu studieren und sich über
den Stand der deutschen Theologie zu informieren. Sehr lobend
sprach er sich besonders über das erstere aus und bedauerte,
dass seine Kräfte der Theologie kein besseres Verhältnis dazu ge-
wonnen hätten, in ihre Blickrichtung zu begrenzen und zu erweitern.
War gegen ein Krieges zwischen England und Deutschland und
sagte, soviel an ihm läge, dazu beizutragen, dass die Vorurteile
in seiner englischen Heimat gegen uns beseitigt würden.

Herr E. V. G. von Kinson

Adresse: Whiteville, Kildermore, Irland (Kilger O'Connell, Dublin).
Kam nach Deutschland, um vor dem Abbruch des Krieges
eine in die nationalsozialistische Bewegung zu treten.
Er wollte die in nationalsozialistischen Kreisen auf die
den Nationalen größten Eindruck. Die Aussicht der Deutschen für
eine bessere Zukunft und sagte sich ein sehr gutes Wort für die
Sachen ohne Krieg, besonders auch für die Aufgabe der Kolonien
in Deutschland.

Centered

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5708 SOUTH UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60637
TEL: 773-936-3700

Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS

SD-Abschnitt Graz

Graz, den 28. 10. 40

(III) - 1

B. Nr. 76/40 g. Rs.

Geheime Reichssache I

Geheime Reichssache I

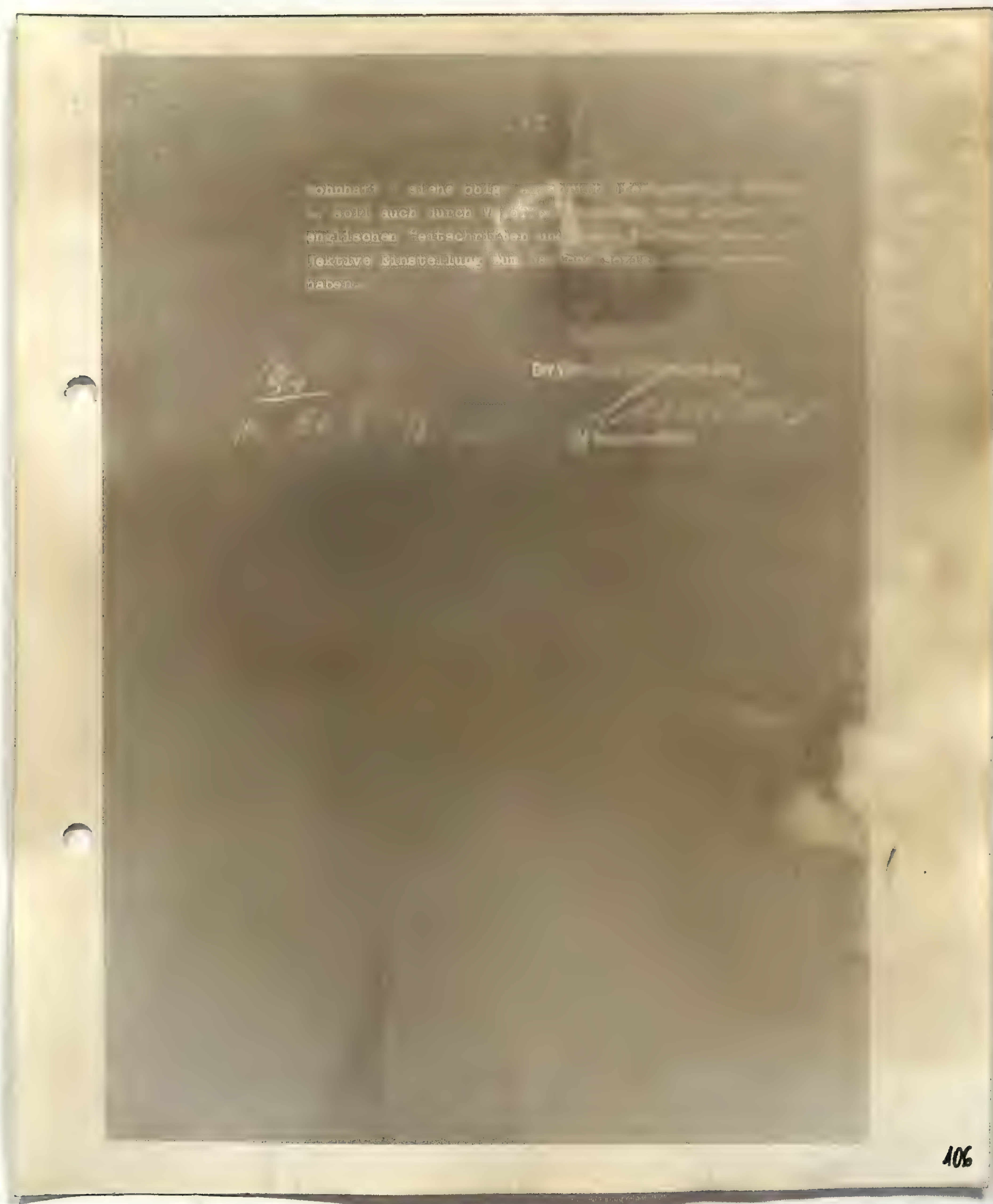
An den
Abteilungsleiter
- III -

RFGG		Geheime Reichssache	
SD-Nr. 1239		1717	
1239	1239	1239	1239
1239	1239	1239	1239
1239	1239	1239	1239

Der Herr ... hat mir einen ...

Vierter ...

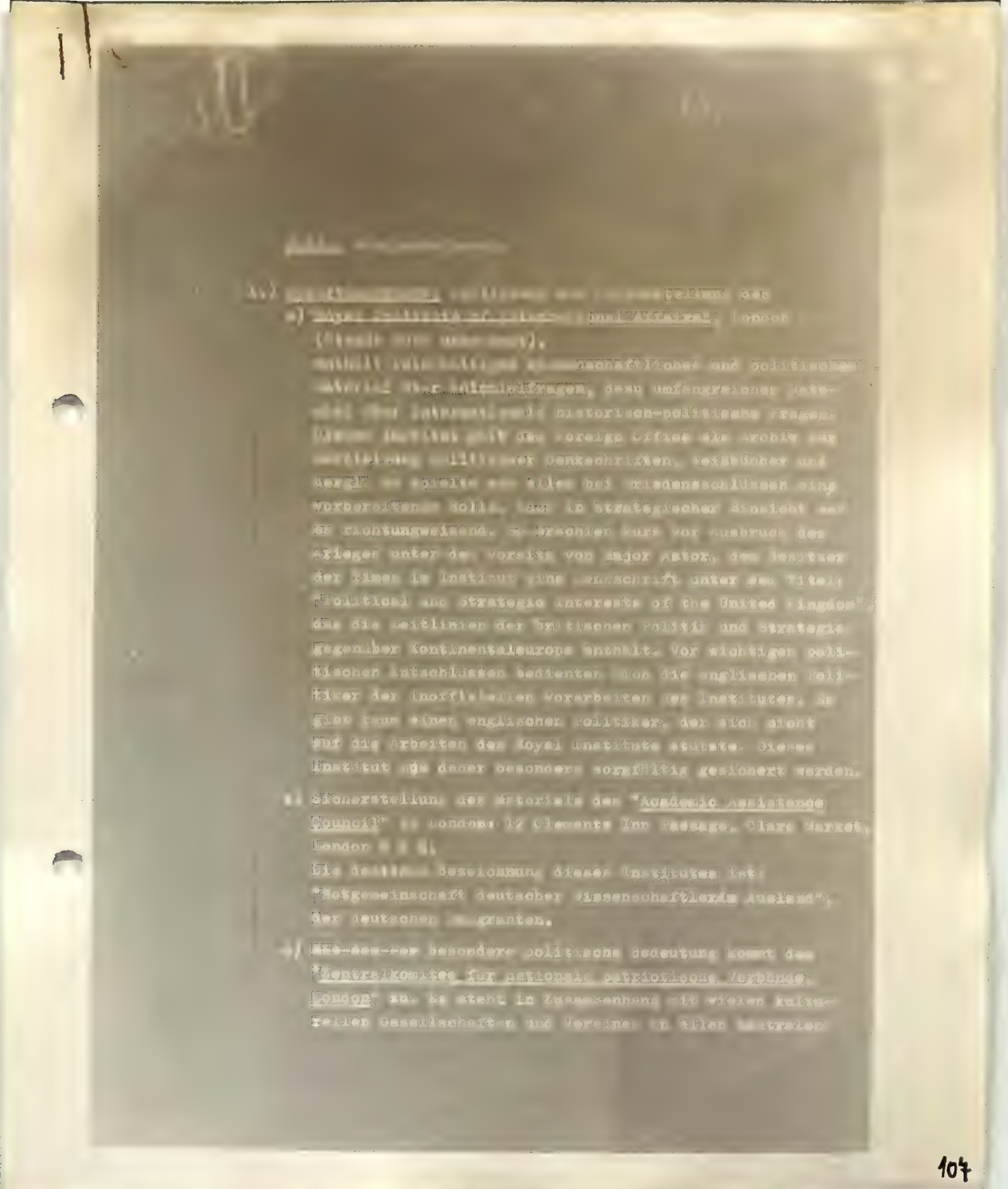
Der Herr ... im Frühjahr ...

ähnlich wie oben obige ...
soll auch durch ...
englischen ...
tektive Einstellung ...
haben.

52
A 50 1 10

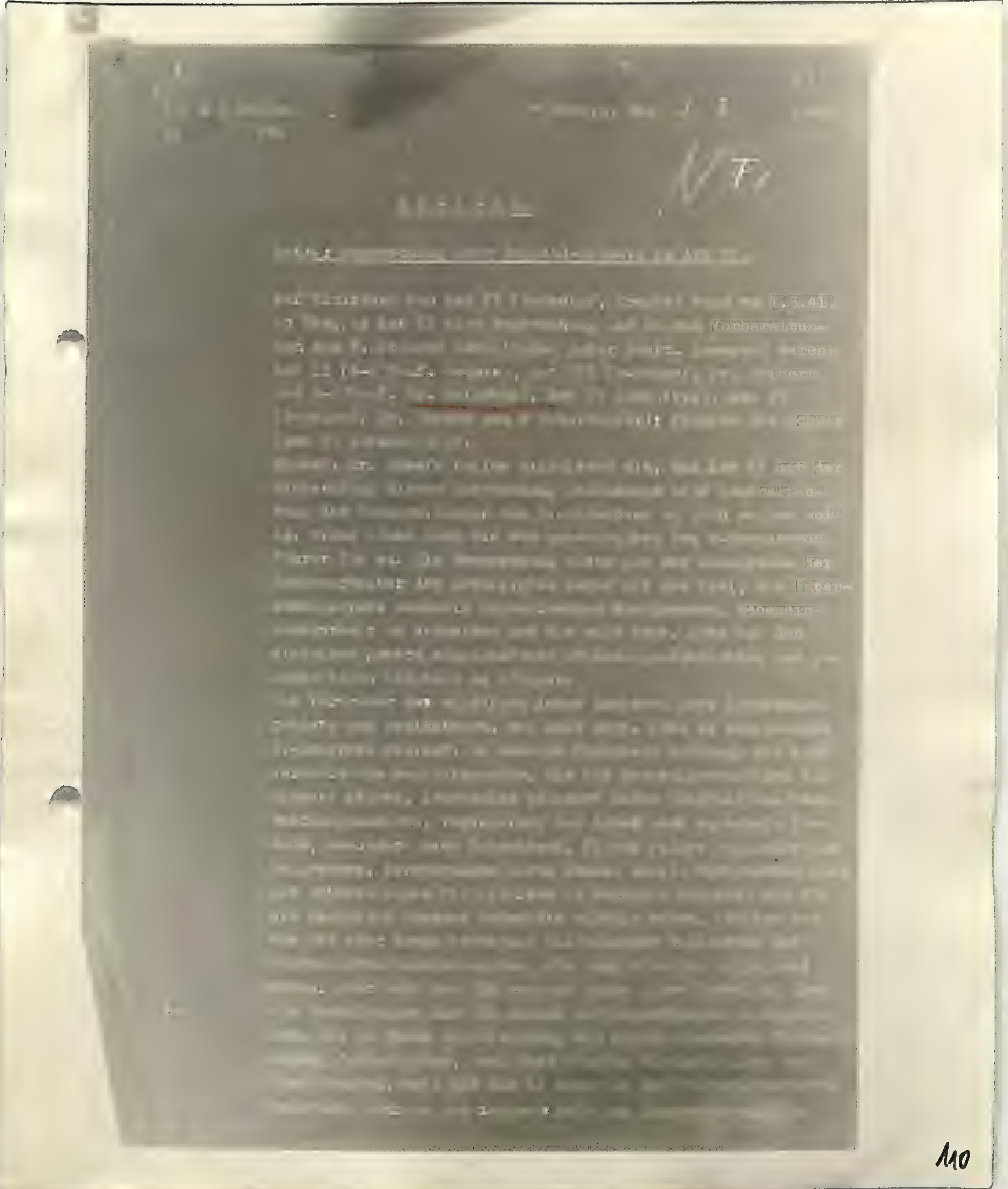

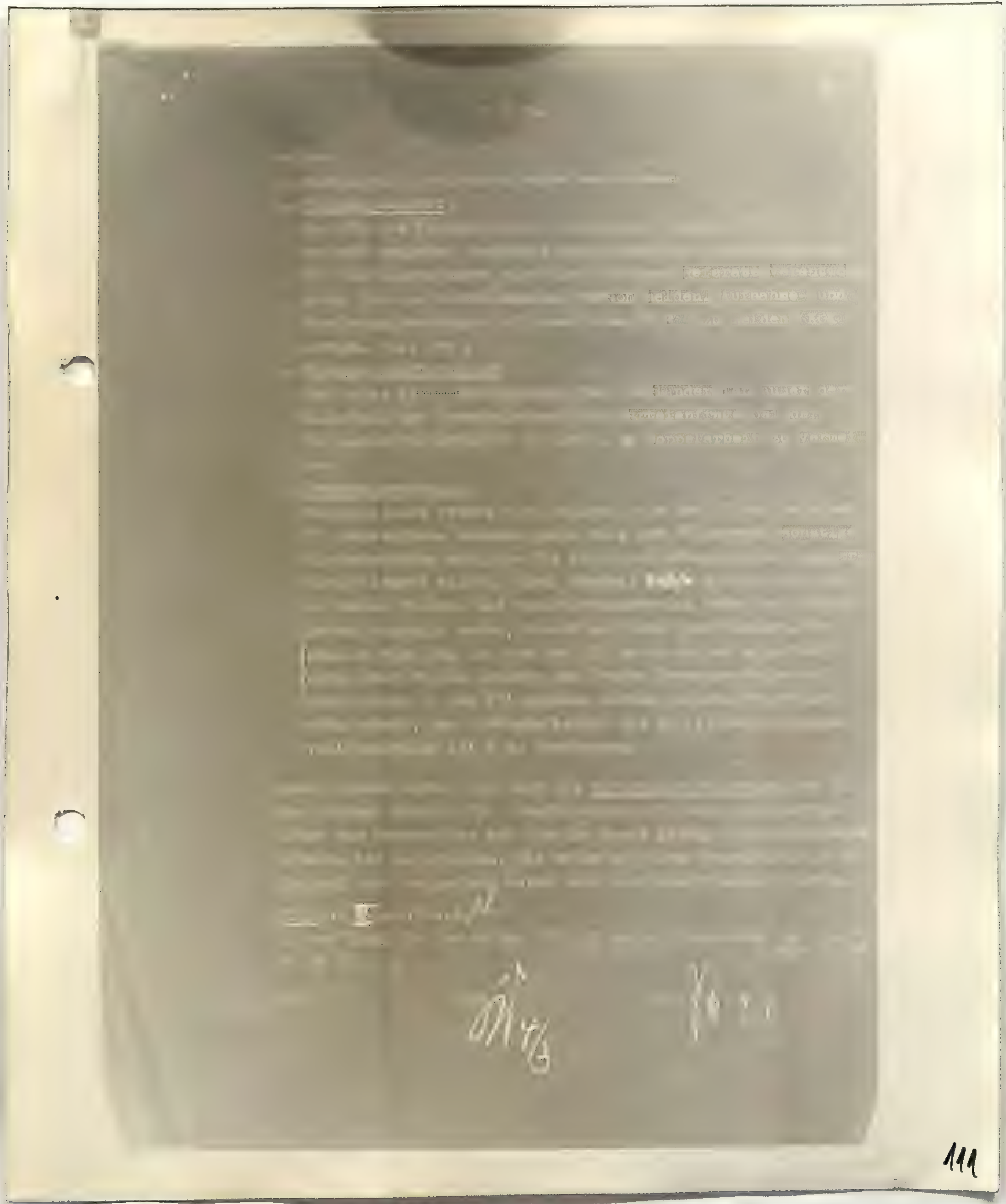
1. Zusammenfassung

- 1) Das Institut für Sozialwissenschaften der Universität Bonn
 (Institut für Sozialwissenschaften der Universität Bonn)
 wurde im Rahmen der Wissenschaftszentrum für Sozialforschung
 (WZ) an der Universität Bonn gegründet und hat sich
 seitdem als interdisziplinäres Zentrum für die
 Erforschung der sozialwissenschaftlichen Zusammenhänge
 zwischen Wirtschaft, Politik und Gesellschaft
 etabliert. Die WZ ist ein zentraler Ort für die
 Zusammenarbeit von Wissenschaftlern aus
 verschiedenen Disziplinen und
 fördert die interdisziplinäre Forschung
 und Lehrveranstaltungen. Die WZ ist
 ein strategischer Bestandteil der
Universität Bonn und hat eine hohe
Reputation in der sozialwissenschaftlichen
Forschung. Die WZ ist ein zentraler
Ort für die Zusammenarbeit von
Wissenschaftlern aus verschiedenen
Disziplinen und fördert die
interdisziplinäre Forschung und
Lehrveranstaltungen. Die WZ ist
ein strategischer Bestandteil
der Universität Bonn und hat eine
hohe Reputation in der
sozialwissenschaftlichen Forschung.
- 2) Das Institut für Sozialwissenschaften der Universität Bonn
 (Institut für Sozialwissenschaften der Universität Bonn)
 wurde im Rahmen der Wissenschaftszentrum für Sozialforschung
 (WZ) an der Universität Bonn gegründet und hat sich
 seitdem als interdisziplinäres Zentrum für die
 Erforschung der sozialwissenschaftlichen Zusammenhänge
 zwischen Wirtschaft, Politik und Gesellschaft
 etabliert. Die WZ ist ein zentraler Ort für die
 Zusammenarbeit von Wissenschaftlern aus
 verschiedenen Disziplinen und
 fördert die interdisziplinäre Forschung
 und Lehrveranstaltungen. Die WZ ist
 ein strategischer Bestandteil der
Universität Bonn und hat eine hohe
Reputation in der sozialwissenschaftlichen
Forschung. Die WZ ist ein zentraler
Ort für die Zusammenarbeit von
Wissenschaftlern aus verschiedenen
Disziplinen und fördert die
interdisziplinäre Forschung und
Lehrveranstaltungen. Die WZ ist
ein strategischer Bestandteil
der Universität Bonn und hat eine
hohe Reputation in der
sozialwissenschaftlichen Forschung.
- 3) Das Institut für Sozialwissenschaften der Universität Bonn
 (Institut für Sozialwissenschaften der Universität Bonn)
 wurde im Rahmen der Wissenschaftszentrum für Sozialforschung
 (WZ) an der Universität Bonn gegründet und hat sich
 seitdem als interdisziplinäres Zentrum für die
 Erforschung der sozialwissenschaftlichen Zusammenhänge
 zwischen Wirtschaft, Politik und Gesellschaft
 etabliert. Die WZ ist ein zentraler Ort für die
 Zusammenarbeit von Wissenschaftlern aus
 verschiedenen Disziplinen und
 fördert die interdisziplinäre Forschung
 und Lehrveranstaltungen. Die WZ ist
 ein strategischer Bestandteil der
Universität Bonn und hat eine hohe
Reputation in der sozialwissenschaftlichen
Forschung. Die WZ ist ein zentraler
Ort für die Zusammenarbeit von
Wissenschaftlern aus verschiedenen
Disziplinen und fördert die
interdisziplinäre Forschung und
Lehrveranstaltungen. Die WZ ist
ein strategischer Bestandteil
der Universität Bonn und hat eine
hohe Reputation in der
sozialwissenschaftlichen Forschung.

Walter Dill Scott, 1915; John R. Commons, 1916;
 Wirtschaftliche Selbstgenügsamkeit (Economic Self-Sufficiency);
 Bismarck, 1871; Die Revision von Versailles (The Revision of Versailles);
 Zimmer, 1919; Das Gesetz der Gewalt in den internationalen Beziehungen (Law of Force in International Relations);
 Hodson, 1914; Empire Relations; Henderson, 1919; Kolonien und Rohstoffe (Colonies and Raw Materials);
 Hudson, 1914; Die Türkei und der Balkan (Turkey and the Balkans);
 Huntington, 1915; Bevölkerungsprobleme (Population Problems);
 (continued)

Das letzte Gutachten ist wie auch die Londoner
 Gutachten in ihrer Zusammenfassung mit den aus der
 vorherigen Willingien hervorgehenden Informationen
 vollständig im Einklang. Die Prinzipien, die in diesen
 Gutachten zum Ausdruck kommen, sind ebenfalls
 in den vorherigen Gutachten zum Ausdruck gekommen
 und sind ebenfalls für die
 Zusammenfassung maßgebend.

MNN = Annäherung neuer Nachrichten

SECRET

OFFICE OF THE DIRECTOR OF NATIONAL INTELLIGENCE

MEMORANDUM

TO: SECRETARY OF STATE

FROM: Director of National Intelligence

SUBJECT: Foreign Intelligence Activities in the United States

Reference is made to the report of the Special Agent in Charge, New York, dated 10/15/50, and the report of the Special Agent in Charge, Chicago, dated 10/15/50, both of which are being furnished to you for your information.

The above reports indicate that there is a possibility of the presence of a spy ring in the New York area, which is being operated by a group of individuals who are active in the labor movement.

The individuals mentioned in the above reports are: John Doe, Jane Smith, Robert Johnson, and William Brown.

It is noted that the above individuals are all active in the labor movement, and are known to be active in the New York area.

It is suggested that you be kept advised of any further information received regarding the above individuals.

Very truly yours,
Director of National Intelligence

(Signature)

Office, Downing Street, London

- d) Klarung der englisch-russischen Beziehungen. Hauptfrage: Will uns Stalin beschwindeln? In diesem Zusammenhang wäre bei den Festnahmen besonders auf die Engländer zu achten, die seinerzeit die Vertragsverhandlungen in Moskau führten (Stang usw.).
- e) Klarung der Verhandlungen der Balkanvölker mit England. Höchst wahrscheinlich, aber bisher nicht nachweisbar haben Jugoslawen, Ungarn, Rumänen usw. bis vor kurzem im englandfreundlichen Sinn verhandelt, da sie mit Deutschlands Niederlage rechneten. Ein Auffinden einschlägiger Akten würde die Stellung der deutschen Politik gegenüber dem Südosten, besonders Jugoslawien und Ungarn wesentlich stärken. (Guter Sachkenner: Valjavan).
- f) Unterlagen für die innenpolitische Propaganda in England. Ziel: Beschleunigung des inneren Zusammenbruchs durch "Entlarvung" der englischen Oberschicht, auch der arrivierten Arbeiterführer (Veröffentlichung ihrer Aktienanteile, Ländereien usw., z.B. Landsitz " Good-fellow " von Sir Stafford Cripps in Filkins.). Grundlage Schrift von Giselher Wirsing: "100 Familien regierendes Empire ". Hier besonders Zusammenarbeit mit Wirtschaftsabteilung nötig ! Anprangerung saturierter Gewerkschaftsführer, wie des 1935 geadelten Sir Walter Citrine u.a. *Gewerkschaft*.
- g) Eigene Einsatzgruppe für die englische Freimaurerei, bei der besonders auf die Beziehungen Englands zu Frankreich und zu den Balkanvölkern zu achten ist, die größtenteils über Freimaurer liefen. Z.B. sind viele der griechisch-katholischen Bischöfe Jugoslawiens Freimaurer.
- h) Eigene Einsatzgruppe für Kirchenfragen, die am besten im Athenäum-Club oder Lambeth Palace (Sitz des anglikanischen Erzbischofs) arbeitet. Außerdem wichtig Chichester Palace (Bischofsitz) und Fulham Palace (Bischofsitz, Bischof zuständig für sämtliche anglikanischen Kirchen auf dem Festland), gegenüber von Lambeth Palace. Anglikanische Staatskirche kaum gefährlich, da sehr eng mit englischer Oberschicht verfilzt und mit ihr zusammenbrechend. Gefährlicher englische Freikirchen und Sekten.

Handwritten notes:
 ...
 ...

Handwritten notes:
 ...
 ...

Beschuldigung englische freikirchliche Führer und Dienstleistungen seit Bischof Havel, Berlin (Eisenkirchensministerium)

1.) Eigene Einsatzgruppe für Judentum. Unterlage Giselher "England, Araber und Juden in Palästina", letzte Ausgabe. Am wichtigsten Herbert Samuel, Rothschild, Hore Belison und Mond (Chemistruat), Personalien in "Who is who" Geeignete Arbeitsstätte Haus von Sir Herbert Samuel. Nicht zuviel an Personen, mehr auf Archivmaterial achten!

2.) Home Office: Personell besteht beim Home Office, dem englischen Innenministerium, großes Interesse an der Festnahme des Ministers Anderson, eines großen Gauners, und seiner Anhänger, besonders Sankys.

Sachlich ist besonders wichtig das dort befindliche Material über alle Fremden in England, also irische Nationalisten, Moskauer Agenten, deutsche Emigranten wie Brüning, Mandelstam usw.

Für die einschlägige Arbeitsgruppe zweckmäßig einige Sachverständige aus dem Gestapo (Fremdenpolizei, Emigranten) mitnehmen.

Befreiung der seit Kriegabeginn wegen "Deutschfeindlichkeit" verhafteten Engländer. Nach Überprüfung dieser "politischen Gefangenen" an Hand der Akten des Home Office einzelne sofort zu bestimmten Fahndungskommissionen detachieren (Mosley-Anhänger); A.O.A. nach Akten und Leuten fragen, besonders wegen Zusammenarbeit mit englischen Anti-Churchill-Kreisen.

Frage des Einsatzes fremdvölkischer Gruppen zur Zerstörung Englands, besonders der Iren. Diese sind namentlich an Liverpool sehr zahlreich (Arbeiterbevölkerung).

Viele Japaner in England (Ertl). Zusammenarbeit mit der japanischen Spionage in England über die Botschaften.

Im Home Office insätze einer englischen Gestapo. Erst kürzlich von Anderson gegründet.

Wegen englischer Kriminalpolizei (Scotland Yard) Amt V heranziehen. Zwischen beiden besteht Zusammenarbeit bzgl. Fahndung nach Verbrechern, in der Kriminalgesellschaft usw. Daher persönliche Kenntnisse bei Amt V vorhanden.

4.) Personen:

Wichtig Kreis um Vansittart, den Chef des IS (sein Schwager Sir Eric Phipps, früher Botschafter in Berlin; beide haben Schwestern geheiratet, sein Privatsekretär Horton, jüngerer Mann, vielleicht eingezogen ? Leeper, Rassafachmann, machte die Propaganda.)

Ausserdem Unterstaatssekretär Cadogan, Nevil Henderson, Benett von Royal Institute.

Wichtig als Anlaufstelle ein sonst unbekannter Börsenjobber Anderson, Haus an der Portman Square. Dort bekam Brüning Kontakt mit Vansittart. Brüning wohnte dort, ebenso kam dort Dr. Michael (MHN), der sich 1935 als " Emigrant " in London aufhielt, Verbindung mit Brüning und Vansittart. Dr. Regenzanz (siehe zuvor Akten der Gestapo!)

In seinem Haus trafen sich Röhm und Schleicher ? Am 30.6. 34 Todeskandidat, konnte aber ausrücken und sein Vermögen retten, da seine Tochter mit H-Obergruppenführer verheiratet ist. Macht heute Geschäfte mit Loeb, Kuhn und Co. und Warburg.

Wichtig bei allen festzunehmenden Engländern gleichzeitige Festnahme ihrer Diener. Jeder vornehme Engländer hat einen Diener, oft alter Berufssoldat, der meist ausgezeichnet in den privaten und dienstlichen Angelegenheiten seines Herrn Bescheid weiß.

Ratsam ist schnelligste Beschaffung von Bildern aller festzunehmenden Engländer. Am besten Anforderung von Assoc. Press über Geisler (Berliner Büro der MHN) und fotografieren im SD-Hauptamt.

Hörst du, Heubren!

die Engländer!

5.) Technisches:

Möglichst jedes Mitglied der Fahndungsgruppen mit Sekretarin, Reiseschreibmaschinen, Fahrzeug und Fahrer ausstatten. Fahrer besonders wichtig für die Gruppen ausserhalb Londons, da alle sehr im Land verstreut. Als Sekretärinnen besonders solche, aus Hamburger Firmen empfehlenswert, da sie englisch stenografieren und Maschine schreiben. * Ideal * Sekretarin Dol. Birgau, früher Sekretärin von Wirsing, jetzt in Hamburger Firma.

Verschiedenes:

1.) Für Unterbringung von H-Truppen sind die englischen Universitäten und Colleges (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow usw.) ausgezeichnet geeignet. Große Sportplätze, Schlaf- und Gemeinschaftsräume, günstige Lage.

2.) Irland muß auf jeden Fall mit besetzt werden. Kürzeste Entfernung England - Irland 20 km ! Es würdm also viele Engländer versuchen, mit den Motorbooten auszurücken.

3.) Für SD-Einsatz geeignete Mitarbeiter:

Von Münchner Englandkennern sind für Einsatz geeignet:

Dr. Wirsing und Dr. Michael (MNN)

Dr. Kress (Lektor der Deutschen Akademie in London)

Dr. Donald Stuart, Schriftleiter der süddeutschen Sonntagspost und H-Üstuf im SD; besonders für Museums- und Pressefragen.

Dr. Valjavec, Mitarbeiter des SD-Beitragsschnitts München, sehr guter Fachmann für Südostfragen und englische Verbindungen zum Balkan.

Es dürfte zweckmassig sein, auf das Personal der früheren deutschen Botschaft in London zurückzugreifen und evtl. beim AA einige gute Kräfte anzufordern.

4.) Kunstschätze:

Sonderstab für Britisches Museum nötig. Aussonderung germanischer Kunstwerke im weitesten Sinn (auch Rubens und Rembrandt usw.). Daneben aus außenpolitischen Gründen Rückgabe geraubter Kunst- und Wissenschaftsgüter an ihre ursprünglichen Besitzer (evtl. Parthenonfries an Griechen, Mumiën an Ägypten, andere Dinge an Japan, Südamerika, Frankreich ? usw.)

Beachten, daß im Britischen Museum auch viele Nachlässe bedeutender Persönlichkeiten aus jüngster Zeit liegen.

Für Kunstschätze noch wichtig National Gallery in London Ashmolean Museum in Oxford. Für politisches Archivmaterial noch Museum of the Public Record Office, vor allem aber die Familienarchive auf den verstreuten Landschlössern Englands und Schottlands. Z.B. Papiere der Chamberlains

— 7 —
 siehe Garvins Biographie von Joseph Chamberlain.

5.) Berühmte Deutsche in England:

An berühmten Deutschen, deren Werke, Nachlässe usw. zurück-
 zuholen wären, sind außer Holbein und Handel zu nennen:
 Der Astronom Herschel aus Hannover, begraben in Greenwich,
 der Orientalist Max Müller, begraben in Oxford.

6.) Trafalgar-Säule:

Ein Symbol des britischen Sieges im Weltkrieg, ähnlich dem
 französischen Denkmal bei Compiègne, gibt es nicht. Dagegen
 stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei
 Trafalgar das Wahrzeichen britischer See- und Weltverkehrs-
 macht dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deut-
 schen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt
 würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Tribner
 74. Samstagsblätter

a) Ausgaben für den SD-Einsatz in Großbritannien sind im
Bericht von 1941 A 1.

1.) Sicherstellung der in London, Paris, Brüssel und
vertriebenen Wissenschaftler, die in der Lage sind, die
wissenschaftlichen Dienstleistungen zu erbringen, die für
historischen, biologischen, chemischen, meteorologischen,
theologischen, philosophischen, medizinischen und
kolonialwissenschaftlichen Institute, die Arbeit mit
Mitteln der für politischen Strategien versehen
waren, besonderer Sorgfalt bedarf die Sicherstellung
der kolonialwissenschaftlichen Institute mit ihren
wissenschaftlichen Unterlagen zur Begründung der briti-
schen Imperiums. Diese Arbeit für das Foreign Office
arbeitenden Institute enthalten auch Material zum Stu-
dium ausländischer Kolonialbesitzer. Die für die
Diskussionen während arbeitenden chemischen Institute
bedürfen ebenfalls einer raschen Durchsicht, ebenso die
bakteriologischen Institute mit ihren für die verschie-
denen Kulturen.

Einflussreich gegen Deutschland haben sich vor allem
die Universitäten Oxford, London und Bristol beteiligt, an
denen sich entsprechend dem Kriegpropagandaeinsatz der
Forschungsbereich in der Kommission bildeten, die sich
die Durchsicht der englischen öffentlichen Meinung
und die der neutralen Länder im deutschfeindlichen Sinne
zum Ziel gesetzt haben. Eine Reihe entsprechender Arbeit-
blätter und Pamphlete sind hier bereits bekannt.

2.) Sicherstellung der wissenschaftlichen Gesellschaften
und Vereine. Sie sind die Quelle von Protesten gegen Deutsch-
land ausgehen und in die englischen Gesellschaften
eingestreut wurden, d.h. die, die die deutsche Wissenschaft
schon seit 1933 zunehmend abwerteten. Im Vergleich zu
den Universitätsinstitutionen, die von Fachkollegen geschützt
werden müssen, ist hier die Bekämpfung der führenden Per-
sone vorzunehmen.

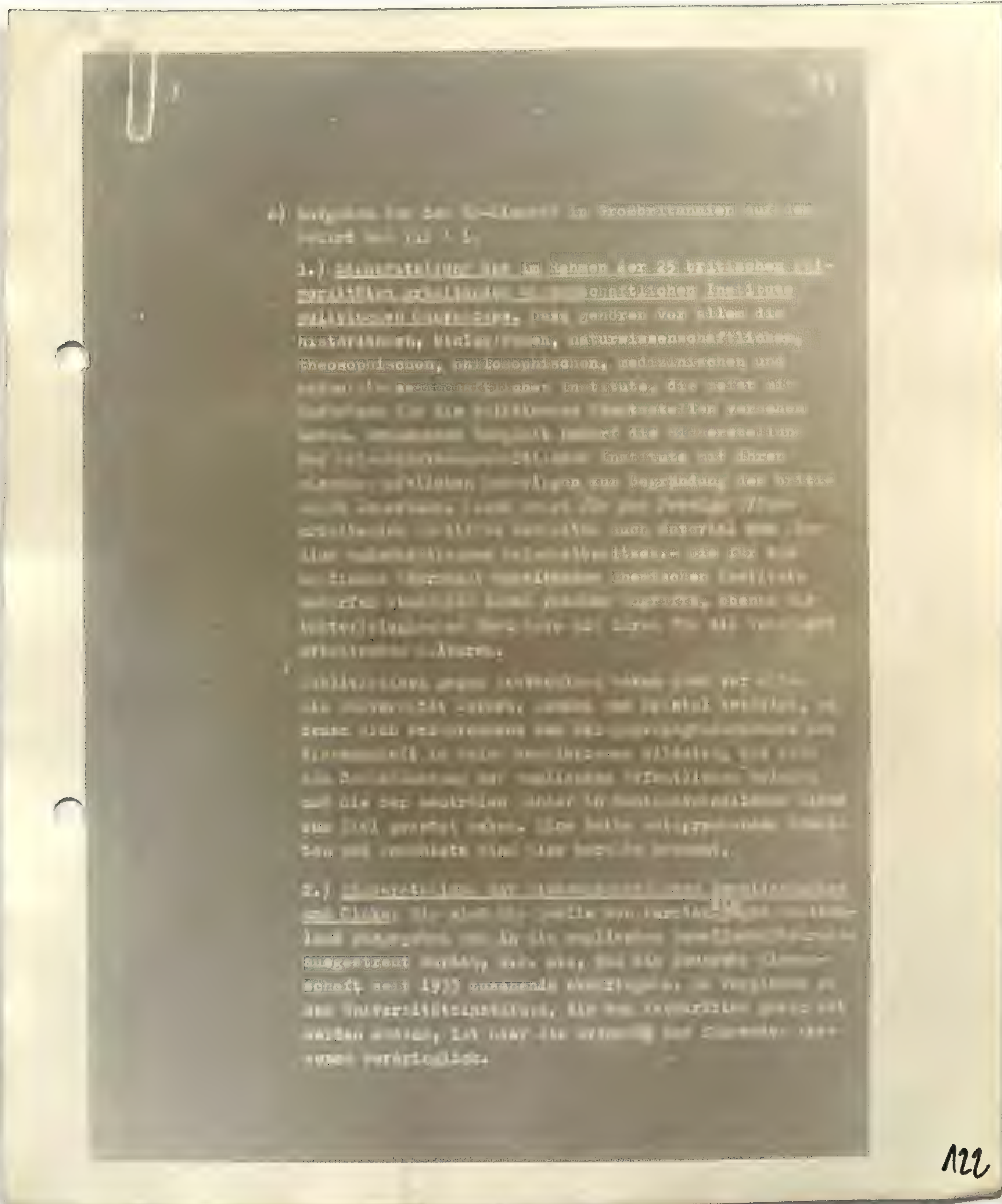
3.) Abgabe der Anträge zur Eintragung der Firmen
 der Firmen "Private in London" und "Labour in London" (St. James) in London, die seit 1902
 ein eigenes Unternehmen bilden, entsprechend dem jeweiligen
 Firmenregister der Firma oder anderen entsprechenden
 Firmen.

4.) Abgabe der Anträge zur Eintragung der Firmen
 der Firmen "Private in London" und "Labour in London" (St. James) in London, die seit 1902
 ein eigenes Unternehmen bilden, entsprechend dem jeweiligen
 Firmenregister der Firma oder anderen entsprechenden
 Firmen.

5.) Abgabe der Anträge zur Eintragung der Firmen
 der Firmen "Private in London" und "Labour in London" (St. James) in London, die seit 1902
 ein eigenes Unternehmen bilden, entsprechend dem jeweiligen
 Firmenregister der Firma oder anderen entsprechenden
 Firmen.

6.) Abgabe der Anträge zur Eintragung der Firmen
 der Firmen "Private in London" und "Labour in London" (St. James) in London, die seit 1902
 ein eigenes Unternehmen bilden, entsprechend dem jeweiligen
 Firmenregister der Firma oder anderen entsprechenden
 Firmen.

7.) Abgabe der Anträge zur Eintragung der Firmen
 der Firmen "Private in London" und "Labour in London" (St. James) in London, die seit 1902
 ein eigenes Unternehmen bilden, entsprechend dem jeweiligen
 Firmenregister der Firma oder anderen entsprechenden
 Firmen.

4) ...

1.) ...

2.) ...

3.) ...

5.) Schließung und Sicherstellung des britischen Archivs in London und Edinburgh. Das "Record Office" (Staatsarchiv) in London, das seit 1907 ein eigenes Museum enthält, entspricht der britischen Fälligkeit und ist eine wichtige Sichtung.

4.) Sicherstellung des politisch-wissenschaftlichen Materials des "Royal Institute of International Affairs". Das dort befindliche Material ist geographischen, historischen, wie bevölkerungspolitischen Inhalts und dient den Briten zur Begründung ihrer Kolonialansprüche. Es ist das einzige Institut dieser Art in der ganzen Welt, auf das sich die kolonialwissenschaftlichen Arbeiten aller übrigen Länder stützen. Dieses Material ist für unsere künftige Kolonialpolitische Stellung sehr wertvoll und wird daher z.B. nach vorheriger Sichtung ins Reich geschafft werden müssen.

5.) Sicherstellung der britischen wissenschaftlichen Auslandsinstitute. Sie bildeten Ansatzpunkte für die britische Kulturpropaganda nach dem Ausland, so z.B. das "Institut Français" in Kensington. Das dort befindliche Material besteht allerdings meist aus einer Bibliothek über französisch-englische Kulturbeziehungen.

6.) Schließung des "Academic Assistance Council" in London. Sie ist eine Sammelstelle für die Emigranten aus Deutschland, deren wissenschaftlichen Arbeiten hier finanziert werden, und nennt sich "Notgemeinschaft deutscher Wissenschaftler im Ausland".

7.) Durchsicht der Museen, soweit nicht 1931 & 4 vollständig ist, z.B. der Museen für Vorgeschichte, der Kolonialwissenschaftlichen Museen, usw.

b) Sofortmaßnahmen.

Bei der Sicherstellung der Institute ist zu unterscheiden:

- 1.) die Schließung aller kriegswichtigen und politisch bedeutenden Institutionen, die unter a) genannt wurden,

- 2.) die Sichtung, Sicherstellung und Überführung des Materials der Institute.

Der Einsatz der Kommandos wird sich daher so vollziehen, daß zunächst sonlagartig sämtliche oben aufgeführten Institutionen gesondert, versiegelt und bewacht werden müssen. Anschließend wird dann die Sichtung und Auswertungskommando eingesetzt, das das Material einer ersten Sichtung und Auswertung unterzieht und es zur Beförderung ins Reich überleitet. Die sich aus der Sichtung des Materials ergebenden weiteren Nachforschungen werden laufend in Zusammenarbeit mit dem Sicherstellungskommando vollzogen.

With George Vernadsky's compliments

SÜDOST- FORSCHUNGEN

INTERNATIONALE ZEITSCHRIFT
FÜR GESCHICHTE, KULTUR UND LANDESKUNDE
SÜDOSTEUROPAS

IM AUFTRAG DES SÜDOSTINSTITUTS MÜNCHEN
GELEITET UND HERAUSGEGEBEN VON
FRITZ VALJAVEC

IN VERBINDUNG MIT:

Franz Babinger (München), Otto Brunner (Hamburg), Franz Dölger (München), Karl Kurt Klein (Innsbruck), Fritz Machatschek (München), Josef Matl (Graz), Karl Alexander von Müller (München), Günter Reichenkron (Berlin), Balduin Saria (Graz), Alois Schmaus (München), Wilhelm Schüssler (Hemer), Harold Steinacker (Innsbruck), Carlo Tagliavini (Padua), D. Tschizewskij (Cambridge, Mass.), George Vernadsky (New Haven, Conn.)

Band XV

1956

Sonderdruck

R. OLDENBOURG / MÜNCHEN

115

SÜDOST-FORSCHUNGEN

Herausgegeben von Prof. Dr. Fritz Valjavec
Verlag R. Oldenbourg, München

Die Südost-Forschungen sind eine internationale Zeitschrift, die sich mit Problemen der Geschichte, Kultur und Landeskunde Südosteuropas befaßt. Sie erscheinen jährlich in einem Umfange von 30 Bogen, ab Band XIV in je zwei Halbjahresbänden. Band XI, 1946/52, 311 Seiten, Preis DM 18.—, Band XII, 1953, IX und 442 Seiten, Band XIII, 1954, XI und 391 Seiten je DM 34.—, Band XIV, 1955, XIV und 552 Seiten und Band XV, 1956, XIV und 640 Seiten je DM 40.—.

Beiträge sowie alle die „Südost-Forschungen“ betreffenden Besprechungsstücke, Anfragen und Mitteilungen sind zu senden an den Herausgeber

Prof. Dr. Fritz Valjavec, München 15, Güllstraße 7

Inhaltsverzeichnis

Aufsätze	Seite
Valjavec, Fritz: Fünfundzwanzig Jahre Südostinstitut 1930—1955 . . .	1
Gavazzi, Milovan: Die kulturgeographische Gliederung Südosteuropas . . .	5
Korošec, Viktor: Das hethitische Recht in seiner Stellung zwischen Osten und Westen . . .	22
Saria, Balduin: Die vorgeschichtlichen Ringwallsysteme in Slowenien . . .	41
Alföldi, Andreas: Wo lag das Regnum Vannianum? . . .	48
Klein, Karl Kurt: Kaiser Valens vor Adrianopel (378 n. Chr.) . . .	53
Altheim, Franz und Stiehl, Ruth: Qagan und Verwandtes . . .	69
Schwarz, Ernst: Das Vordringen der Slawen nach Westen . . .	86
Hauptmann, Ludmil: Der kärntnische Pfalzgraf . . .	108
Mladenović, Miloš: Zur Frage der Pronoia und des Feudalismus im byzantinischen Reiche . . .	123
Dölger, Franz: Die Kreuzfahrerstaaten auf dem Balkan und Byzanz . . .	141
Reichenkron, Günter: Zu den ersten Beziehungen zwischen Byzanz und den ältesten französischen Chansons de Geste . . .	160
Vernadsky, George: The origin of the name Rus' . . .	167
Schmaus, Alois: Zur Frage der Kulturorientierung der Serben im Mittelalter . . .	179
Babinger, Franz: Kaiser Maximilian I. „geheime Praktiken“ mit den Osmanen (1510/11) . . .	201
KiBling, Hans Joachim: Zur Geschichte des Derwischordens der Bajramijje . . .	237
Stökl, Günther: Der Beginn des Reformationsschrifttums in slowenischer Sprache . . .	268
Radojičić, Djordje Sp.: Luther im altserbischen Schrifttum seiner Zeit . . .	278
Fischer-Galati, Stephen A.: The Turkish Question and the Religious Peace of Augsburg . . .	290
Skendi, Stavro: Religion in Albania during the Ottoman Rule . . .	311
Mörner, Magnus: Paul Straßburg, ein Diplomat aus der Zeit des Dreißigjährigen Krieges . . .	327
Dvorniković, Vladimir (†): Altserbische Nekropolen . . .	363
Hauptmann, Ferdinand: Banus Jellačić und Feldmarschall Fürst Windisch-Grätz . . .	372

The origin of the name Rus'

By GEORGE VERNADSKY (New Haven, Conn.)

I

The problem of the origin of the name Rus' and that of the origin of the people Rus' are among the most controversial questions in historical scholarship. No consensus of opinion has been reached so far in regard to either.

The main purpose of the present study is to attempt to clarify the origin of the name Rus' but a few remarks on the background of the people Rus' will also be submitted to the reader's judgement since the two problems are closely interrelated. Three main currents of thought may be discerned in the literature of the subject¹).

1) The assertion that the name Rus' was brought to South Russia from the North by the Norsemen through the intermediary of the Finns (derivation of Rus' from Ruotsi).

2) The view that the name Rus' existed in the South long before the coming of the Varangians.

3) The opinion that the name Rus' was given to the Varangians, after their arrival to the south, on account of their physical characteristics.

The first theory is supported by an influential group of philologists and a number of historians following in the wake of the philologists²).

In my opinion, the supporters of the theory have failed to explain why a name given the Norsemen by the Finns should have been adopted by the Norsemen and carried by them to the South. For this and other reasons the theory is unacceptable to me.

The opinion that the name Rus' derives from the color of the hair of the Norsemen has been recently presented by Roman Smal-Stocki and Henryk Paszkiewicz³). Both of them derive Rus'

¹) For a historiographical survey of the Russo-Varangian question see V. A. Mošin, *Varjago-russkij vopros*, *Slavia*, 10 (1931), pp. 109—136, 343—379, 501—587; Id., *Načalo Rusi*, *Byzantinoslavica*, 3 (1931), pp. 38—58, 285—307. Cf. G. Vernadsky, *Ancient Russia* (New Haven, 1943), 261—265 and 275—286.

²) Among the recent publications of the exponents of this theory see especially Ad. Stender-Petersen, *Varangica* (Aarhus, 1953).

³) R. Smal-Stocki, *Slavs and Teutons* (Milwaukee, Wisconsin, 1950), pp. 87—106; H. Paszkiewicz, *The Origin of Russia* (New York, 1954), p. 143.

from the Greek rousios and the Slavic rusyj. According to S m a l - S t o c k i this means „blond”; according to P a s z k i e w i c z , „red-dish”. Whether the Norsemen who came to South Russia were blond or red-haired, it would be hard to explain why they made a nickname allegedly given them by the Greeks and the Slavs, their official name, in fact, their only name.

In my opinion, the only explanation of the origin of the name Rus' warranted by the general historical background would be that which takes into account the fact of the existence of the name in the South since the early times.

II

The name Rus' was rendered by Constantine Porphyrogenitus as Ros (Rhos, 'Ρῶς); in the sense of the name of the country, Rosia (Rhosia, 'Ρωσία)⁴). Five centuries before Constantine Porphyrogenitus the name Ros was recorded by a Greek geographer as that of the Volga River⁵). Furthermore, in the Syriac compilation of the middle of the 6th century, the so-called „Church History” by Zechariah the Rhetor, a people called Hros is mentioned as living in the Don region⁶). According to A. P. D j a k o n o v this is an exact Syriac transliteration of the Greek Rhos⁷). The list of peoples of the North Caucasian and Don areas (to which Hros belongs) was inserted into Zechariah's chronicle on the basis of the reports of the Amidans who had been captured by the Persians in 503 and then sold into slavery to the Huns; they returned home after a sojourn of about fifty years in the land of the Huns, i. e. in the North Caucasian and Azov areas. Their reports may be considered basically

⁴) Constantine Porphyrogenitus, *De Administrando Imperio*, ed. by Gy. Moravcsik, transl. by R. J. H. Jenkins (Budapest, 1949), Index, p. 307, s. v.

⁵) K. Müller, *Geographi Graeci Minores*, II (Paris, 1882), p. 502. In the text as printed, Rhas ('Ρῆς). This, however, is the editor's emendation. In the explanatory note it is said: „'Ρῶς codd. et edd.” Cf. P. Smirnov, *Volz'kyi Sljakh i starodavni Rusy* (Kiev, 1928), p. 8. See also Georgius Horn, *Arca Noae sive Historia imperiorum et regnorum a condito orbe ad nostra tempora* (Lugdunum Batavorum, 1666), p. 182.

⁶) K. Ahrens and G. Krüger, *Die sogenannte Kirchengeschichte des Zacharias Rhetor* (Leipzig, 1899), p. 253, transliterate the name erroneously Heros (instead of Hros).

⁷) A. P. Djakonov, *Izvestija Psevdo-Zacharii o drevnikh Slavjanakh*, *Vestnik Drevnej Istorii*, 4 (1939), pp. 86—87.

sound⁸). In the geographical treatise of Ravennas Anonymus a city by the name of Malorosa is mentioned among the Bosporan towns (of the Cimmerian Bosphorus, i. e. the Strait of Kerch). In my opinion the name is to be interpreted as Mal-Ros, the „Swamp of the Ros”⁹). Finally in the same connection, the name of a river in Ukraine, Ros', should be mentioned here. Ros' is a tributary of the Dnieper (discharging into the Dnieper south of Kiev).

To the readers not sufficiently familiar with the geographic and historical background of the Pontic area it may seem that these few names recorded in different centuries and referring to places far apart one from the other hardly could constitute a solid historical evidence. It may be argued, perhaps, that the names are casually mentioned and not connected one with the other in any way. However, the historian who would take the trouble of studying the interrelations and movements of peoples in the Pontic Steppes in the pre-Byzantine era would be inclined to take a different view on the significance of the above mentioned names.

The historian should ask himself whether these scattered names are not so many remnants of some original basic term — that denoting a people, or peoples, who, in the earlier periods, overran and controlled the vast territory stretching from the lower Volga basin and the Azov region westward to the Dnieper River, and beyond it. This is precisely the view I hold in regard to the problem. To me it seems obvious that all these names are but a few fragments of the Sarmatian — to be more exact, Alanic — civilisation which once flourished in South Russia as well as in the region of the lower Danube and in the area of present day Hungary.

The Alans and the peoples associated with them, or controlled by them, were known under various names, such as Alani (variant Halani), Alanorsi (Alan-Aors, i. e. „White Alans”), As (Asii, cf. Os, Ossetes), Antes („Outer” tribes), and Roxolani ('Ρωξολανοί)¹⁰). This latter name is of particular interest for our theme. Roxolani is undoubtedly to be explained as Rukhs-Alani. Rukhs, in Ossetian, means „light”, „radiance”. The name „Rukhs-Alan” occurs in Osse-

⁸) N. V. Pigulevskaja, *Imja Rus v sirijskom istočnike VI veka*, *Akademiku B. D. Grekovu: Sbornik statej* [B. D. Grekov Festschrift] (Moscow, 1952), p. 47.

⁹) Ravennas Anonymus, *Cosmographia*, ed. J. Schnetz, *Itineraria Romana*, II (Leipzig, 1940) p. 45.

¹⁰) See M. Vasmer, *Die Iranier in Südrußland* (Leipzig, 1923), pp. 31—33, 49.

tian folklore¹¹). A parallel form to Rukhs-Alan apparently existed, namely Rukhs-As. In my opinion, V. F. Minorsky's emendation of Ibn-Rusta's „Dukhs-As“ to „Rukhs-As“ is to be accepted without any reservations¹²). I also think that Rocas (Roc-As) and Rogas (Rog-As) in Jordanes are variants of the same name¹³). It may also be mentioned that in Ossetian folklore we find Rukhs-Aza as the name of a princess¹⁴).

The name Rukhs-Alan may be explained either as a compound name of one people („the Radiant Alans“) or as the name of a combination of two peoples, or two clans (Rukhs and the Alans). According to Ibn-Rusta (as emended by Minorsky) the noblest of the four Alan tribes, the one to which the king belonged, was called Rukhs-As. This seems to indicate that Rukhs were a clan, not an appellation of the Alans as a whole¹⁵). It is noteworthy that in a 12th century Persian poem, Nezami's „Iskander-namah“, where Alexander the Great wars in North Caucasian area are described, Rus are mentioned alongside of the Alan and the As, as a separate tribe¹⁶). Obviously, Nezami considered the Rukhs and the Rus one people. In the Chinese sources of the Mongol period the name Oros (Turkish Urus for Rus) was applied to both Russians and Alans¹⁷). In the latter case it undoubtedly corresponded to Rukhs.

III

The clan name Rukhs indicates that the clan's religion consisted essentially of the worship of the Radiant Light and of the Sun as its source. Presumably, the Sun-god was considered the clan's progenitor and protector.

¹¹) The Rukhs-Alan are often mentioned in the Ossetian tale (Kadäg) „Iry Dada“. I am greatly indebted to Dzambulat Dzanty for his sending me the Ossetian text of this tale (forthcoming in the Journal of the American Folklore). Iry Dada means „Father of the Iron“ (Ossetians). In the Povest' Vremennykh Let the name appears in the distorted form „Rededja“.

¹²) V. F. Minorsky, *Hudud al-Alam* (London, 1937), p. 445, note 5.

¹³) G. Vernadsky, *Ancient Russia*, p. 107.

¹⁴) Dzambulat Dzanty, *Uariy Zard, Oss-Alanes* (Institut d'Ossétologie, Clamart, Seine, France), No. 5—6 (1954), pp. 55—57.

¹⁵) This view was expressed by N. A. Rast in his letter to me of July 10, 1952. Horn, *Arca Noae*, p. 182, says that the Rhossi (Rhos) „Alanis permixti Rhoxalanorum gentem constituerunt“.

¹⁶) See N. A. Rast, *Russians in the Medieval Iranian Epos*, *American Slavic and East European Review*, XIV, 2 (1955), pp. 262—263.

In this sense the name Rukhs is similar to the name Khorvat (Horvat, Croat), which Paul Tedesco is inclined to interpret as the Iranian xvarva from the stem xvarvan, equivalent to xvarvant, „sun-like“ („sonnenhaft“)¹⁸). It should be mentioned in this connection that the name Khorezm (Chwarizm) likewise derives from the root xvar: Khvar-zem, The Land of the Sun¹⁹). Khorvat, as a tribal name, means „the Sun-people“. Apparently the Khorvat were the aborigines of Khorezm. Eventually they migrated westward and in the 7th century reached the northwestern Balkan Peninsula, the present day Croatia. The story of the Serbs is similar. They were mentioned by Ptolemy as residing in the Volga region from where they moved west. At the western end of their journey both the Khorvat and the Serbs appeared as Slavic-speaking peoples. Presumably, both of them in the course of this migration became associated with, or obtained control of, Slavic tribes, as the result of which both were gradually Slavicized²⁰).

Such is also the case of the Antes. The name Antes derives from the Alanic (Ossetian) ändä, „outside“; „ändag“, „outer“. The Antes were the „outer“ or peripheral tribes of the Alans²¹). In many cases, these peripheral tribes represented a mixture of Alans and Slavs. An Alanic clan might rule a Slavic tribe, or a Slavic tribe would be subordinated to an Alanic tribe. Such was the case of the combination of two tribes in the Middle Danubian region (area of modern Hungary) in the 4th century: the Acaragantes (Äqäräg-Antes) and the Limigantes (Lämäg-Antes). The former were Sarmatians (Alans); the latter, Slavs. The Limigantes were a „serf-tribe“ (serfs of the

¹⁷) H. Franke, *Europa in der ostasiatischen Geschichtsschreibung des 13. und 14. Jahrhunderts*, *Saeculum*, 2 (1951), pp. 72—73.

¹⁸) Paul Tedesco's letter to me of June 3, 1953. The final — at in Khorvat is the plural suffix.

¹⁹) S. P. Tolstov, *Drevnij Khorezm* (Moscow, 1948), pp. 222—223.

²⁰) See F. Dvornik, *The Making of Central and Eastern Europe* (London, 1941), pp. 273—276.

²¹) G. Vernadsky, *A note on the Name Antes*, *Journal of the American Oriental Society*, 73 (1953), p. 192. In my previous works I had suggested a different derivation of the name Antes (interpreting the name as the plural form of As). I arrived at my new interpretation (which seems definitive to me) in the process of my work on the Sarmatian background of the Völkerwanderung (see next note). After the publication of my Note in *JAOS* Roman Jakobson informed me that Max Vasmer offered a similar explanation of the name Antes, see M. Vasmer, *Russisches etymologisches Wörterbuch*, 4. Lieferung (Heidelberg, 1951), p. 246 (s. v. Vjatiči).

Acaragantes)²²⁾. It is in the light of this comparative evidence that we may best attempt to reconstruct the history of the clan, or tribe, Rukhs.

There is no doubt that originally the Rukhs belonged to the Alanic group of peoples. While many of them remained solely in the Alanic fold, others became associated closely with the Slavic peoples. This is seen in the connection between the Rukhs and the Hros, the Slavic people mentioned by Zechariah the Rhetor as living in the Don region. He states that the Hros were people with such large limbs that horses cannot carry them. It can be concluded as N. V. Pigulevskaja has done quite plausibly that they were not horsemen²³⁾. On the other hand, the Alanic Rukhs undoubtedly were horsemen since the Alans were famous for their cavalry. We may assume that the Alanic Rukhs dominated this Slavic group known as Hros — one of the cases wherein a settled people becomes subject to steppe nomads. The name Rukhs recorded by Zechariah the Rhetor in the form of Hros, was obviously pronounced in Slavic as Rus'²⁴⁾.

A similar symbiosis of the Alanic Rukhs and the Slavic Rus' may be found in Hungary. As has just been mentioned, the Sarmatians and the Slavs lived side by side in the area of Hungary in the 4th

²²⁾ G. Vernadsky, *Der Sarmatische Hintergrund der germanischen Völkerwanderung*, Saeculum, 2 (1951), pp. 345—346. Āqārag-Antes means „Voiceless Antes" (for the explanation of the term see my above article); Lāmāg-Antes means „Weak Antes".

²³⁾ Pigulevskaja (as in Note 8), p. 46.

²⁴⁾ According to Pigulevskaja, p. 47, the name Hros in the Syriac text may be read Hrus as well. Recently, Ad. Stender-Petersen has voiced his objection to the possibility of the derivation of Rus' (Greek Rhos) from Rukhs. He says: „Even if we admit that the name of the people Roxolani consists of two etymological elements rukhš and alan in the sense of „Light Alans" (in which case rukhš would derive from the older Iranian stem raokhš), even in such case we would expect to find on the Russian soil the form ruš' and not rus'", Ad. Stender-Petersen, *Četyre etapa rusko-varjažskikh otnošenij*, Varangica, pp. 243—244. Stender-Petersen's argumentation does not seem convincing to me. In the first place, he operates with the hypothetical rukhš, but in Ossetian we have rukhs, not rukhš. Secondly, we have the form Rhos (Greek for Rus') as the name of the Volga River, in the anonymous geographer of the 5th century, which undoubtedly is to be connected with the name Rukhs. Before their migration westward, the abodes of the Rukhs or Roxolani had been in the Volga region, see Vernadsky, *Saeculum*, 2, p. 344;

century. New groups of both peoples migrated to Hungary in the Hunnish area. More followed in the wake of the Avars and then, of the Magyars. As Michael de Ferdinandy has recently shown, the 11th century Hungarian title „Dux Ruizorum" refers to the Rukhs groups settled in Hungary²⁵⁾. In the Hungarian chronicles Russia is called Ruscia or Ruthenia (this latter name denotes specifically the Kievan area). In a 14th century Hungarian chronicle it is related that two princes, descendants of St. Stephan, being banned from Hungary, went to Russia (Ruscia)²⁶⁾. The same episode is mentioned in the *Legenda S. Gerardi Episcopi* of the 11th century. There instead of Russia we have Roxolania²⁷⁾.

IV

Let us now turn to the Norsemen. In my opinion, when they came to South Russia, they must have found there the Slavicized tribe of Rus' which was unable at that time to withstand the attacks of their southern and eastern enemies and needed protection. The Rus' therefore must have engaged a band of Norsemen (apparently, Swedes) to reënforce their own troops. The commander of the Norse guardsmen was then given the princely authority, or perhaps seized that authority by force. The story must have been similar to that of Rjurik as described in the early Russian annals (*Povest' Vremenykh Let*)²⁸⁾. Eventually, the ruler of the Rus' assumed the title

cf. Horn, *Arca Noae*, p. 182. As regards the derivation of rhos (ῥωσ-) from the stem rukhs — raokhš, the name of the satrap of Lydia and Ionia, mentioned by Diodorus (12, 47) deserves attention. The name is Rhosakes (Ῥωσάκης). Both J. Marquart and P. Kretschmer derive it from the old Persian raucāh (rauča), „light", „day", see J. Marquart, *Die Assyriaka des Ktesios*, *Philologus*, Supplementband 6 (1891—1893), p. 636; P. Kretschmer, *Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache* (Göttingen, 1896), p. 227. According to Roland G. Kent, *Old Persian* (New Haven, 1950), p. 205, raucāh corresponds to the Avestan raočāh, „light".

²⁵⁾ Michael de Ferdinandy, *Dux Ruizorum, Oss-Alanes*, No. 5—6, pp. 28 to 34. These Rukhs presumably were a mixture of Alans and Slavs. It should be noted that those Slavs who had been conquered by the Magyars at the time of Landnahme are called in Hungarian sources Sclauī, never Rutheni, M. de Ferdinandy's letter to me of January 10, 1955.

²⁶⁾ *Scriptores Rerum Hungaricarum*, I (Budapest, 1937), p. 336.

²⁷⁾ S. R. H., II (B. 1938), p. 501.

²⁸⁾ See G. Vernadsky, *Ancient Russia*, pp. 269—272.

of Kagan, which undoubtedly was borrowed from the Khazars²⁹). We know that this event took place before 839, since the Rus' kagan is mentioned in the Bertinian Annals under that date.

The Rus' kagan apparently adopted the tamga (clan emblem) of the Rukhs clan, perhaps by marrying a Rukhs princess³⁰). That tamga — the trident (variant, two-pronged spearhead) — was found on objects of the Alanic-Bulgar antiquities of the 4th to the 6th centuries; in the sites of western settlements of the Khazars (7th to 9th centuries); and in the antiquities of the Kievan region as well as in those of the land of the Vjatiči in the upper Oka region (6th and 7th centuries). The design is strikingly similar to that used by the rulers of the Bosporan Kingdom of the second and third centuries as well as to that of the Khorezmian tamgas. Of the same design are the emblems of the Russian princes of the Kievan period, the so-called Rjurikids³¹).

²⁹) There is no consensus of opinion concerning the area of the first Russian Kaganate. P. Smirnov, *Volz'kyj šljakh*, pp. 118—132, places its center in the upper Volga — Oka region; A. A. Vasiliev, *The First Russian Attack on Constantinople*, Mediaeval Academy Monographs, No. 46 (Cambridge, Mass. 1946) pp. 169—175, centers it in Kiev. In my opinion, it centered around Tmutorokan', see *Ancient Russia*, pp. 278—286.

³⁰) According to „Iry Dada“, when Prince Mstislav of Tmutorokan' married an Alanic Princess, Nado of the Burgalty clan, he put the Alanic tamga on his standard (around 1022). (According to the *Povest' Vremennykh Let*, Mstislav married a Kasogian [Cirkassian] princess). Dzambulak Dzanty (in his letter to me of February, 1955) informed me that, around 1910, he saw the tamga of the Burgalty clan in the home of a descendant of the clan in the village Senkhay, about nine miles from the town of Mozdok. The tamga is of bronze and has the following form:

According to B. A. Rybakov a tamga used as a top of standard (found in the Nalčik district in the North Caucasian area) resembles the trident. A bowcase with a design of Mstislav's tamga was found in Tmutorokan', see B. A. Rybakov, *Znaki sobstvennosti v knjažeskom khozjajstve Kievskoj Rusi X—XII vv.*, *Sovetskaja Arkheologija*, 6 (1940), pp. 241—242 and figures 41 and 42 (p. 242). Mstislav's tamga is similar to the emblem (trident) of his father, Vladimir the Saint.

³¹) See P. N. Tretjakov, *Anty i Rus'*, *Sovetskaja Etnographija*, 1947, 4, pp. 71—83; B. A. Rybakov, *Znaki sobstvennosti* (see Note 30); B. A. Rybakov, *Drevnie Rusy*, *Sovetskaja Arkheologija*, 17 (1953), p. 96 and fig. 25 (p. 97); S. P. Tolstov, *Drevnij Khorezm* (Moscow, 1948), pp. 184—185. On the emblem of the Rjurikids see Baron Michael de Taube, *Zagadočnyj rodovoj znak sem'i Vladimira Svjatogo*, *Sbornik statej posvjaščennykh P. N. Miljukovu* (Prague, 1929), pp. 117—132, and *Rodovoj znak sem'i Vladimira Svjatogo*, *Vladimirskij Sbornik* (Beograd, 1938), pp. 89—112.

Furthermore, the Rus' kagan must have adopted the Sun-worship of the Rukhs. Two names of sun-gods are known in the pantheon of the old Russian paganism, Khors and Dažbog. It is generally agreed that Khors is a name of Iranian origin. In Ossetian „Sun“ is „Khur“. The name Dažbog is explained in two different ways. Some scholars, like A. N. Afanas'ev, derive it from the Sanskrit dah (Avestan dag) „to burn“. Others prefer the derivation from the Slavic verb dati („to give“). According to them, Dažbog (Dažd'bog) is „the Giver of wealth“³²). Recently, Roman Jakobson has suggested that Dažbog (which name he explains as „Giver of wealth“) is not a name of a separate god, but an epithet of Khors³³).

While at the time of the coming of the Norsemen the Rus' were apparently a separate tribe, they must have eventually merged with some of the other Antian (East Slavic) tribes, especially with the Poljane and the Severjane. It is the region of these two latter tribes which is called Rus' in the specific sense in the old Russian chronicles³⁴). It is obvious that while the princely clan of the Rus' of the Kievan period was of Norse extraction, the bulk of the people were Slavs. Because of this the Norsemen settled in Russia soon adopted the Slavic language and were gradually slavized. According to the *Povest' Vremennykh Let*, „the Slavs and the Russes are one people“ (*A slovenskyj jazyk i ruskyj odno est'*)³⁵).

Following Vladimir's conversion Christianity became the official religion of both the Rus' princely clan and the Russian people. However, the old pagan beliefs were not discarded at once. Deep in their hearts and minds, many of the Russians still clung to their old notions and, especially in the remote rural districts, even practiced the old rites. Christianity in the Kievan period at first struck roots only at the princes' courts and in the cities. However, even among the princely retinue (*družina*) in the late 12th century, there were men permeated, subconsciously at least, with the old beliefs. Such, among others, was the author of the famous poem, *Slovo o polku*

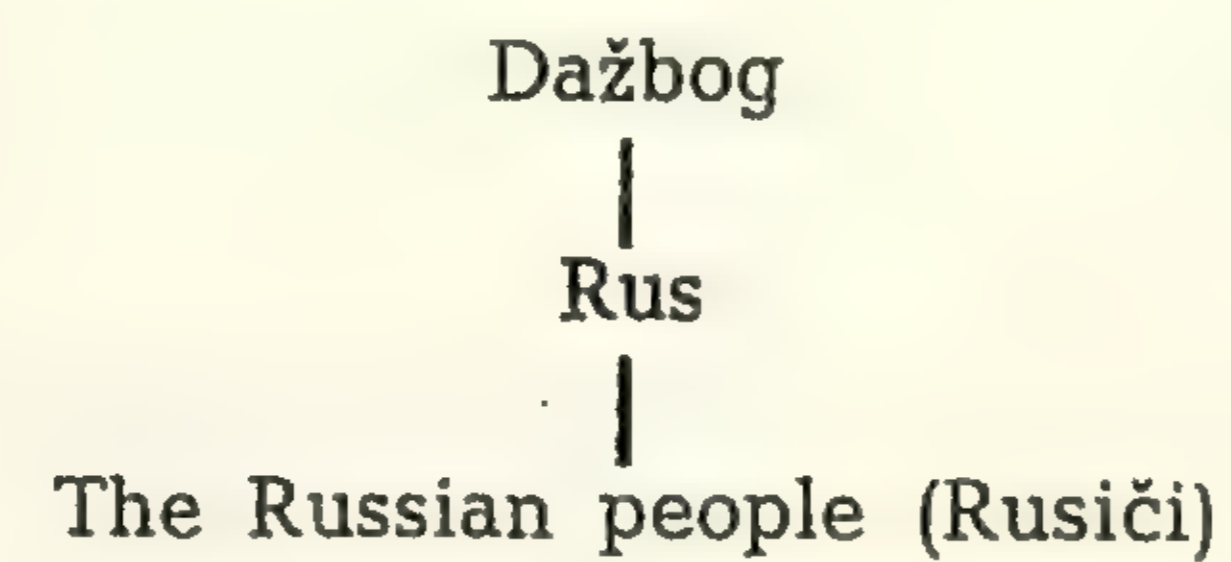
³²) See G. Vernadsky, *Kievan Russia* (New Haven, 1948), p. 51.

³³) R. Jakobson, *Slavic Mythology*, *Fund and Wagnall's Standard Dictionary of Folklore*, II (New York, 1950), p. 1027.

³⁴) A. N. Nasonov, „*Russkaja Zemlja*“ i obrazovanie territorii drevnerusskogo gosudarstva (Moscow, 1951), p. 29; H. Paszkiewicz, *The Origin of Russia*, p. 7.

³⁵) S. H. Cross and O. P. Sherbowitz-Wetzor, ed. and transl., *The Russian Primary Chronicle* (Cambridge, Mass., 1953), p. 63; V. P. Adrianova-Peretc, ed., *Povest' Vremennykh Let* (Moscow and Leningrad, 1950), p. 23.

Igoreve („The Tale of the Raid of Igor“). Characteristically enough, in the Slovo, the Russian people is called, collectively, „Dažbog's grandson“³⁶). The author of the Slovo apparently thought in terms of the following genealogy:

Irrespective of whether Dažbog was a sun-god on his own right or an epithet of Khors, we obviously have in the Slovo a derivation of the Russian people from the Sun-god through the progenitor of the clan, Rus. This line of thinking corresponds exactly to the meaning of the original name Rukhs.

I would like to point out in this connection that the members of the Kievan princely clan never called themselves Rjurikids. It was only in the Muscovite period that Rjurik was recognized as the name-giver of the dynasty. In the Kievan period that dynasty remained anonymous even though Rjurik was mentioned in the *Povest'* as the first Russian prince, and the „old Igor“ of Kiev as Rjurik's son. When the Russian princes of the Kievan period wanted to emphasize the unity of their clan they invoked their „common grandfather“ without mentioning any particular name. Two such references have been recorded in the Kievan Chronicle. In 1174 Prince Svjatoslav Vsevolodič (of the Olgoviči princely branch), who had a dispute with Prince Jaroslav Izjaslavič (of the Monomašiči branch), said to the latter: „I am not a Hungarian, nor a Pole, but we are both grandsons of the common grandfather“ (Ja ne Ugrin, ni Ljakh, no odinogo deda esmy vnuci)³⁷); In 1195 Jaroslav Vsevolodič and other princes of the Olgoviči branch, in similar circumstances, told Vsevolod Jur'evič of Suzdal (of the Monomašiči branch): „We are not Hungarians, nor Poles, but are grandsons of the com-

³⁶) H. Grégoire, R. Jakobson et al., *La Geste du Prince Igor*, *Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales et Slaves*, VIII (1945-1947), Old Russian text, verses 64 (p. 50) and 76 (p. 52). Cf. verses 13, 36, 52 and 73 for Rusiči.

³⁷) *Polnoe Sobranie russkikh letopisej*, II (St. Petersburg, 1843), p. 110.

mon grandfather“ (My esmy ne Ugre, ni Ljakhove, no edinogo deda esmy vnuci)³⁸).

It will be noted that the wording is identical in both cases. Apparently, this is a sacramental formula. The „grandfather“ (ded) mentioned in it could not have been the physical grandfather of the contending princes for the simple reason that they had no common grandfather. Svjatoslav Vsevolodič and Jaroslav Vsevolodič were grandsons of Oleg Svjatoslavič of Černigov; Jaroslav Izjaslavič was a grandson of Mstislav (son of Vladimir Monomakh) of Kiev; Vsevolod Jur'evič, grandson of Vladimir Monomakh. The term „grandfather“ is apparently invoked in the formula in the more general sense of the progenitor of the whole Rus' clan, of the Russian people as contrasted to the foreign peoples (Hungarians and Poles). In my opinion, this formula should be compared to the ancestry of the Rusiči in the Slovo o polku Igoreve (Dažbog - Rus - Rusiči).

It should be noted that the Slovo was composed around 1187, that is chronologically, in between the two princely statements mentioned above (1174 and 1195 respectively). Furthermore, the Slovo's author, in all probability, belonged to the družina of the Černigov princely branch (the Olgoviči). And both statements quoted in the Kievan Chronicle were made by princes of this branch. We may think, however, that the notion of the mythical progenitor of the Rus' was wide-spread not only among the princes of the Olgoviči branch and their družina but among other Russian princes as well. When the Olgoviči used the sacramental formula in their talks with Monomašiči they apparently expected that the latter would understand and share their views in this matter. In any case, it is obvious that the Slovo's invocation of Dažbog corresponded to the idea of the mythical unity of Rus' prevailing in the political and social milieu in which the author of the Slovo flourished.

In the light of the evidence of the Slovo, the progenitor of the princely clan, who was not named in the sacramental formula used by Olgoviči, may be tentatively identified either as Rus or as Dažbog. It will be recalled that in one of the basic Byzantine chronicles of the 10th century, Pseudo-Symeon, it is said that the people Rhos are so called after a certain Rhos, a mighty man of valor³⁹). This in-

³⁸) PSRL, II, p. 146.

³⁹) See A. Soloviev, *Rusiči et Rus'*, *Zametki k Slovu o Polku Igoreve*, 2 (Kondakov Institute, Beograd, 1941), p. 27; R. J. H. Jenkins, *The supposed Russian Attack on Constantinople in 907: Evidence of Pseudo-Symeon*, *Specu-*

formation might have been received by Pseudo-Symeon's source from the Russians themselves. It apparently refers to the mythical Rus. It should be mentioned in this connection that in the literature of other Slavic peoples we also find cases of personification of the progenitor of the clan, the eponym of the people. An evidence of this is the legend of the three brothers — Čekh, Lekh, and Rus — the progenitors of the Czechs, the Poles, and the Russians respectively. According to N. K. Nikolskij, the legend must have originated in Pannonia in the very early times. Nikolskij also believes that the author of the *Povest' Vremennykh Let* was acquainted with it⁴⁰). The legend enjoyed considerable popularity among the Czechs, the Poles, and the Croats. In the early thirteenth century it was recorded by the Polish chronicler Bishop Boguchwal of Poznań. He puts the names in this order: Lekh, Rus, and Czech. Through their respective offsprings these three brothers „possessed, possess at present and will possess as long as it pleases the divine will“ the three realms, Poland, Russia, and Bohemia. (Et hi tres haec tria regna . . . ex se et ex sua gente multiplicati possederunt, in presenti possedent, ac in posterum possidebunt, quamdiu divinae placuerit voluntati⁴¹).

In this statement two elements deserve special attention. Firstly, the pre-Christian notion of the creative force of the clan; and secondly, that of the divine will protecting the clan. If we admit, as Nikolskij apparently does, the pre-Christian origin of the legend, we must connect the aspect of the divine sanction with pagan

lum, 24 (1949), pp. 404—405; A. A. Vasiliev, *The Second Russian Attack on Constantinople*, *Dumbarton Oaks Papers*, No. 6 (Cambridge, Mass., 1951), pp. 187—195. A. A. Kunik in 1845 and Jenkins in 1949 tentatively identified Rhos of that text as Prince Oleg of Kiev. Vasiliev advanced the same hypothesis in 1951. I would take exception to this interpretation. While Pseudo-Symeon's story apparently refers to Oleg' expedition, Rhos seems to be mentioned in it as the progenitor of the people rather than as the leader of that particular expedition.

⁴⁰) N. K. Nikolskij, *K voprosu o russkikh pismenakh*, *Izvestija po russkomu jazyku i slovesnosti*, I, part 1 (1928), pp. 16—18.

⁴¹) *Monumenta Poloniae Historica*, II (Lwów, 1872), pp. 468—469. A Croatian version of the legend was recorded by Horn, *Arca Noae*, p. 325: „Petrus Luccari in Annal. Ragusinis Russum fratrem Lechii et Czechii coloniam Slavorum in Roxolaniam duxisse scribit a quibus Russi originem traxerunt“. On other Croatian versions see G. Januševskij, *Otkuda proiskhodit slavjanskoe plemja Rus'* (Wilna, 1923), pp. 24—29. A. V. Florovskij's study, *Legenda o Čekhe i Ruse v istorii slavjanskikh izučenij* (Prague, 1929) is inaccessible to me.

deities. In the case of the Rus', as well as in that of the Khorvat, the protecting deity must have been the Sun-god (Dažbog in the Slovo). It seems likely that in the mentality of the Russian princes of the Kievan period there still existed survivals of the old religious beliefs concerning the mythical origin of their clan. In fact, each Russian clan, or group of families, of this period held similar notions. Many Russians in this period still secretly worshipped Rod (Genius of Procreation)⁴²). Even if the Rod cult was not practiced at the princely courts, the young princes and princesses must have obtained some information about it through their nurses and servants. An indication of the princes' respect to the old clanish traditions is their use of the old Slavic personal names. Each Russian prince of the pre-Mongol period had two personal names: the „princely name“ (this was in most cases Slavic, but occasionally Norse) and the Christian name. With a few exceptions, it was under his Slavic (or Norse) name that the prince was generally known and so referred to in the *Chronicles*. The situation changed in the Mongol period. At that time each Russian prince continued to have two personal names but they were both now Christian saint names.

While the author of the *Slovo* as a poet felt free to invoke the name of Dažbog and, by implication, that of Rus, the princes, in view of their official position in a Christian state, might have hesitated to do so. Moreover, even if some prince might have invoked one of these names, the chronicler would be reluctant to record it in his annals for fear that by doing so he would shock his brethren and superiors and perplex his lay readers.

Zur Frage der Kulturorientierung der Serben im Mittelalter

Von ALOIS SCHMAUS (München)

Es geht hier nicht darum, für die Zugehörigkeit des mittelalterlichen Serbien zum Abendland eine Lanze zu brechen. Sollten die nachstehenden Einzelheiten den Eindruck verstärken, daß dieses Serbien und der Südosten überhaupt vor dem Türkeneinbruch der

⁴²) In Old Russian the word „rod“ denoted both the genius of generation and the clan itself. On the cult of Rod see G. Vernadsky, *Kievan Russia*, pp. 48—49; R. Jakobson, *Slavic Mythology*, p. 1027.

europäischen Kulturwelt näher standen als zu Ende der Türkenherrschaft, im Augenblick der Wiederentdeckung der angeblich durch Jahrhunderte geschichtslosen Völker, so wäre damit schon einem weitverbreiteten Vorurteil entgegengearbeitet. Aber auch dies ist nicht der eigentliche und unmittelbare Zweck der folgenden Zeilen.

Die Kultur eines Volkes oder eines Kulturkreises ist ein viel zu komplexes Gebilde, als daß sie sich unter einem Aspekt oder durch eine einzelne Fachwissenschaft in ihrem Wesen und ihrer Einheit erfassen ließe. Zusammenarbeit tut auch hier not, und es lohnt sich, von Zeit zu Zeit bei den Nachbardisziplinen Umschau zu halten, um die Orientierung des eigenen Fachs zu berichtigen oder die Arbeitsweise durch neue Anregungen zu befruchten. Ob der Blick mehr auf das Typologische der objektiven Gebilde oder die Träger der historischen Ausprägungen und deren soziale Funktion gerichtet ist, stets wäre eine Vereinseitigung von Übel. Gerade im kulturellen Bereich halten starre Grenzlinien zwischen Volk und Volk einer strengen Überprüfung meist nicht stand, wenn sie auch immer wieder zur Bildung politischer Schlagworte mißbraucht werden. Mit Recht weist daher J. Matl in seinen Arbeiten über die deutschen bzw. westeuropäischen Kultureinflüsse bei den Slawen auf das durch die Geschichte zu verfolgende Fluktuieren hin: statt einer starren Grenze und einer einseitigen Bewegungsrichtung ein wechselndes Herüber und Hinüber, ein Geben und Nehmen. In einer solchen Sicht verliert die Erforschung von Kultureinflüssen und -entlehnungen schon viel von ihrem nationalistischen Beigeschmack des gegenseitigen Aufrechnens, des Verhältnisses von Kreditoren und Debitoren, wobei in Reaktion auf die Überheblichkeit des Gebenden der Nehmende und „Schuldner“ in der Regel mit verständlicher Eifersucht und romantischer Selbstliebe das eigene alte Erbe zu erklären pflegte. So wenig solche Verhaltensweisen aus der Vergangenheit wegzudenken sind, sollten sie nicht länger den wissenschaftlichen Blick trüben, sondern als das genommen werden, was sie im Zeitalter des Nationalismus wirklich waren.

Nicht nur in der Literaturgeschichte, in der die Einflußforschung jahrzehntelang einen der vordersten Plätze beanspruchte, sondern in der gesamten Kulturforschung — gerade auch wenn es sich um das Weiterreichen der Kulturgüter von Volk zu Volk handelt — hat sich zum Glück seit langem ein Wandel angebahnt. Das Schwergewicht des Interesses liegt nicht mehr auf dem Ausgangs- und End-

	Seite
Kecmanović, Ilija: Bildnis eines bosnischen Franziskaners (Zum 50. Todestag von Fra Grga Martić)	402
Jelavich, Charles and Barbara: Russia and Bulgaria, 1879: The letters of A. P. Davydov to N. K. Giers	427
Cronia, Arturo: Pubblicazioni italiane su gli Slavi meridionali nella prima guerra mondiale	458
Tschizewskij, Dmitrij: Johannes Bayer, ein deutscher Philosoph in der Slowakei	471
Curčin, Milan: Die Hintergründe von Goethes „morlackischem“ Lied „von der edlen Frauen des Asan Aga“	477
Tošev, Krum: Die mazedonische Schriftsprache	491
Koschmieder, Erwin: Die serbokroatische Personaldeixis im Demonstrativpronomen	504
Popović, Ivan: Albano — Slavica	512
Paikert, Geza Charles: Southeastern Europe and the United States	526
Dittrich, Erich: Südosteuropaforschung und Raumforschung	540

Mitteilungen

Babinger, Franz: Zur Frage der osmanischen Goldprägungen im 13. Jahrhundert unter Murād II. und Mehmed II.	550
Myrsky, Alexander: Radiation of ancient cultures (Continuation)	553

Aus der Südosteuropa-Forschung

Eckhardt, Thorvi: Wiener Dissertationen zur Geschichte Südosteuropas I.	558
Pudić, I.: Das Balkanologische Institut in Sarajewo	567

Bücher- und Zeitschriftenschau

I. Allgemeines	569
II. Tschecho-Slowakei	588
III. Ungarn	592
IV. Jugoslawien	602
V. Rumänien	614
VI. Bulgarien	618
VII. Albanien	623
VIII. Griechenland	632
IX. Sonstiges	637

Südosteuropa-Bibliographie

herausgegeben von
Fritz Valjavec

Band I: 1945—1950. I. Teil: Slowakei, Rumänien, Bulgarien. Preis DM 7.50.

Verlag R. Oldenbourg, München

Wissenschaftlicher Dienst Südosteuropa

Herausgegeben vom Südostinstitut München. Erscheint monatlich im Umfang von 20—25 Seiten. Zu beziehen durch: Südost-Institut München 15, Güllstraße 7.
— Preis jährlich DM 24.- für natürliche Personen, DM 36.- für juristische Personen.

Südosteuropäische Arbeiten

Im Auftrage des Südost-Instituts München herausgegeben von
Prof Dr. Fritz Valjavec
Verlag R. Oldenbourg, München

- Nr. 40 Helmut Preidel: DIE VOR- UND FRÜHGESCHICHTLICHEN SIEDLUNGSRÄUME IN BOHEMEN UND MÄHREN. München 1953. Preis 13.— DM
- Nr. 41—45 Fritz Valjavec: GESCHICHTE DER DEUTSCHEN KULTURBEZIEHUNGEN ZU SÜDOSTEUROPA.
I. MITTELALTER. München 1953. Preis 18.— DM
II. REFORMATION UND GEGENREFORMATION
München 1955. Preis 18.— DM
III. AUFKLÄRUNG UND ABSOLUTISMUS. München 1956. Im Druck.
IV. DAS 19. JAHRHUNDERT. In Vorbereitung.
V. ANHANG, BIBLIOGRAPHIE, REGISTER. In Vorbereitung.
- Nr. 46 Wladimir Sas-Zaloziecky: DIE BYZANTINISCHE BAUKUNST IN DEN BALKANLÄNDERN UND IHRE DIFFERENZIERUNG UNTER ABENDLÄNDISCHEN UND ISLAMISCHEN EINWIRKUNGEN. Studien zur Kunstgeschichte der Balkanländer. München 1955. Preis 15.— DM
- Nr. 47 STUDIEN ZUR UNGARISCHEN FRÜHGESCHICHTE. George Vernadsky: Lebedia, Michael de Ferdinandy; Almos. München 1956. Im Druck.
- Nr. 48 VÖLKER UND KULTUREN SÜDOSTEUROPAS. Vorträge der 1. und 2. internationalen Hochschulwoche der Südosteuropa-Gesellschaft. In Vorbereitung.
- Nr. 49 Franz Babinger: SULTANISCHE URKUNDEN ZUR GESCHICHTE DER OSMANISCHEN WIRTSCHAFT UND STAATSVERWALTUNG AM AUSGANG DER HERRSCHAFT MEHMEDS II., DES EROBERERS. München 1956. Preis 25.— DM
- Ältere Bände der „Südosteuropäischen Arbeiten“ zum Teil noch vorrätig.

OSTEUROPA-RECHT

Gegenwartsfragen aus dem sowjetischen Rechtskreis
Schriftleitung: Rechtsanwalt Dr. Dietrich A. Loeber, München

Die einzige im Druck erscheinende Rechtszeitschrift des Westens, die sich ausschließlich dem Recht des sowjetischen Herrschafts- und Einflusbereiches widmet. Aktuelle Berichte und Buchbesprechungen werden ergänzt durch einen Dokumentationsteil, in dem unter anderem erschienen sind:

Gesetzgebungsregister, Gesetzestexte in deutscher Übersetzung, Übersichten über die Erreichbarkeit sowjetischer Gesetzessammlungen in westlichen Bibliotheken, eine Tabelle über die Mitgliedschaft der Ostblockstaaten in den UN und ihren Sonderorganisationen, ferner die bisher einzige laufend veröffentlichte Bibliographie des westlichen Schrifttums zum Sowjetrecht.

OSTEUROPA-RECHT „promises to make an important contribution to the understanding of a vital and somewhat neglected aspect of life in the Communist orbit“.
Problems of Communism, Washington D. C.

OSTEUROPA-RECHT „doit constituer pour les juristes une source importante de documentation sur un sujet dont la connaissance est rendue pénible par la difficulté des communications et les questions linguistiques“.

Revue internationale de droit comparé, Paris

Einzelheft DM 3.—, Jahresbezugspreis (2 Hefte) DM 5.—

DEUTSCHE VERLAGS-ANSTALT · STUTTGART

Centered

Centered

Centered